

provincie :: Utrecht

Notulen

*van het verhandelde in de vergadering
van Provinciale Staten van Utrecht*

gehouden op 5 februari 2007

Notulen

***van het verhandelde in de vergadering
van provinciale staten van Utrecht***

gehouden op 5 februari 2007

Naamlijst

van de leden van provinciale staten van Utrecht

Vergadering 5 februari 2007

drs. R.P.F. Bijkerk, wvd. voorzitter

L.C.A.W. Graafhuis, griffier

G.J.M. Aaftink, Maarssen

R. van Benthem, Eemnes

dr. R. Bisschop, Veenendaal

drs. R.P.F. Bijkerk, Veenendaal

drs. W.J. Bos, Oud Zuilen

mevr. ir. S. van Bruggen, Amersfoort

ir. D.J. van den Burg, Utrecht

mevr. drs. M.C. Das, Utrecht

mevr L.C. Dekkers-Raadsen, Harmelen

M.C. van Dijk, Maarssen

drs. A.J. Ditewig, Bilthoven

mevr. P. Doornenbal-van der Vlist, Lopik

mevr. mr. K.J. Fokker, Driebergen

drs. J.H. Gaaikema, Mijdrecht

M. van de Groep, Bunschoten

H. Hooijer, Amersfoort

E. Jongsma, Kamerik

mevr. A. Jonkers-Cornelisse, Eemnes

mevr. I. van de Kamp, Amersfoort

mevr. G.B. van Keulen-Saenger, Tull en 't Waal

S.J. Klarenbeek, Soesterberg

H.R.A.L. Klein Kranenburg, Hagestein

J.F.M. Kloppenborg, Utrecht

M. van der Kolk, Utrecht

J. Konijnenbelt, Leusden

drs. J.A.J. Konings, Vleuten

A.T.A. Koopmanschap, Utrecht

mevr. J.C. Kramer, Bunschoten

C.J. van Kranenburg, Driebergen

mevr. D. Lamers-Tiecken, Nieuwegein

M.F. van Leeuwen, Maartensdijk

dr. B. Levering, Montfoort

dhr. J.W.R. van Lunteren, Hoogland

mr. A.G. van Malenstein, Maarn

mr. drs. G.T.A. Menges, Woerden

drs. A. Najib, Utrecht

mevr. H. Nap, Veenendaal

W. de Niet, Zeist

drs. B. Nugteren, Utrecht

mevr. S.D. Oosterhuis, Leusden

mevr. drs. ing. I.L. Oostlander, Amersfoort

drs. J.H.A. van Oostrum, Houten

drs. J.Ph. Overbeek, Utrecht

mevr. P. Pieper-Hagen, Mijdrecht

J.R. Ploeger, Utrecht

drs. W.M. van der Poel, Loenen aan de Vecht

P.C. Pollmann, Doorn

G.M. Putters, Soestdijk

E.M.M. Rateland, Woerden

mevr. A.H. Raven, Utrecht

mr. J.G.M. Reerink, Zeist

mr. drs. F.Th.M. Rohof, Utrecht

drs. T.G.P.M. Ruijs, Zeist

J.L.N. Schreurs, Utrecht

P. Seldenrijk, Eemnes

mr. J.J.J. Streefland, Utrecht

mevr. ir. A.A. Swets, Utrecht

drs. R. Vis, Amersfoort

F.J. Vos, Werkhoven

L. de Vries, Harmelen

drs. R.E. de Vries, Hollandsche Rading

ir. B.A. Witteman, Kockengen

Bladwijzer

op de notulen van provinciale staten van Utrecht

Vergadering 5 februari 2007

Onderwerp	Bladzijde	Nummer
BESTUUR EN MIDDELEN		
Voorstel van gedeputeerde staten van 8 december 2006, dienst/sector Concernstaf, nummer PS2007BEM01, inzake afbouw dienstreserves in 2007; resultaatbestemming m.i.v. 2008. Daartoe besloten	57	PS2007BEM01
Voorstel van gedeputeerde staten van 18 december 2006, dienst/sector griffie, nummer PS2007BEM03, het overdrachtsdocument PS, voor kennisgeving aan te nemen. Daartoe besloten	57	PS2007BEM03
Voorstel van gedeputeerde staten van 19 december 2006, dienst/sector Concernstaf, nummer PS2007BEM04, inzake overboeking kredieten 2006-2007. Daartoe besloten	57	PS2007BEM04
Voorstel van gedeputeerde staten van 10 januari 2007, dienst/sector PSD, nummer PS2007BEM05, tot vaststelling van de verordening rechtspositie gedeputeerden, staten- en commissieleden provincie Utrecht 2007. Daartoe besloten	63 t/m 64	PS2007BEM05
Voorstel van gedeputeerde staten van 28 november 2006, dienst/sector BMS, nummer PS2007BEM06, tot het instellen van de bestemmingsreserve Cofinancieringsfonds. Daartoe besloten	56	PS2007BEM06
Voorstel van 16 januari 2007, dienst/sector SGU, nummer PS2007BEM07, tot instemming met de door de ad hoc Staten Werkcommissie Europese Aangelegenheden geformuleerde aanbevelingen Europa begint in Utrecht'. Daartoe besloten	63	PS2007BEM07

Onderwerp	Bladzijde	Nummer
INFRASTRUCTUUR, MOBILITEIT EN ECONOMIE		
Voorstel van gedeputeerde staten van 28 november 2006, dienst/sector WVV/VPO, nummer PS2007IME01, inzake het starten van de derde fase van het project ICT-Onderweg. Daartoe besloten	57	PS2007IME01
Voorstel van gedeputeerde staten van 19 december 2006, dienst/sector MEC/ERT, nummer PS2007IME03, inzake inzet middelen Stimuleringsfonds t.b.v. Cultuur en Economie. Daartoe besloten	64 t/m 66	PS2007IME03
RUIMTE EN GROEN		
Voorstel van gedeputeerde staten van 5 december 2006, dienst/sector REG, nummer PS2007REG03, tot het beschikbaarstellen van middelen voor de aankoop van het Rodemterrein, De Bilt. Daartoe besloten	57	PS2007REG03
Voorstel van gedeputeerde staten van 19 december 2006, dienst/sector REG,, nummer PS2007REG04, betreffende kaders voor een voorkeursstrategie Groot Mijdrecht Noord Daartoe besloten	17 t/m 44	PS2007REG04
Voorstel van gedeputeerde staten van 16 januari 2007, dienst/sector RLU, nummer PS2007REG05, tot vaststelling van het herijkt plan de Venen 2007. Daartoe besloten	44 t/m 50	PS2007REG05
STATEN (provinciale)		
Ingekomen stukken	13	
Vragenhalfuurtje	13 t/m 16	
Vaststellen van de verslagen van 16 oktober, 1 november en 13 november 2006 en de besluitenlijst van 11 december 2006	16	

Onderwerp	Bladzijde	Nummer
WATER EN MILIEU		
Voorstel van gedeputeerde staten van 19 december 2006, dienst/sector WEM/Water, nummer PS2007WEM01, inzake wijziging Verordening waterkering West-Nederland; aanpassing normering van enkele regionale waterkeringen. Daartoe besloten	44	PS2007WEM01
Voorstel van gedeputeerde staten van 9 december 2006, dienst/sector WEM, nummer PS2007WEM03, tot vaststelling van het nieuwe beleid ten aanzien van koudewarmteopslag. Daartoe besloten	44	PS2007WEM03
Voorstel van gedeputeerde staten van 19 december 2006, dienst/sector WEM/MSM, nummer PS2007WEM02, tot vaststelling van de Subsidieverordening energiebesparing sociale huursector. Daartoe besloten	44	PS2007WEM02
ZORG, CULTUUR EN WELZIJN		
Voorstel van gedeputeerde staten van 7 november 2006, dienst/sector MEC/DCU, nummer 2006ZCW18, inzake het Inrichtings- en exploitatieplan steenfabriek De Bosscherwaarden. Daartoe besloten	51 t/m 66	PS2006ZCW18
Voorstel van gedeputeerde staten van 5 februari 2007, dienst/sector DCU, nummer PS2007ZCW01, tot uitwerking van de provinciale archeologietaken. Daartoe besloten	57	PS2007ZCW01
Voorstel van gedeputeerde staten van 19 december 2006, dienst/sector MEC/DCU, nummer PS2007ZCW02, tot vaststelling van de de Kadernotitie Industrieel Erfgoed Daartoe besloten	50 t/m 51	PS2007ZCW02
Voorstel van gedeputeerde staten van 19 december 2006, dienst/sector MEC/DCU, nummer 2007ZCW03, inzake een financiële bijdrage ten behoeve van de afronding restauratie Pyramide van Austerlitz Daartoe besloten	57 t/m 63	PS2007ZCW03

Onderwerp	Bladzijde	Nummer
Voorstel van gedeputeerde staten van 5 december 2006, dienst/sector MEC/DMO, nummer PS2007ZCW04, te participeren het pilotproject Integrale Veiligheid IJsselstein Daartoe besloten	66	PS2007ZCW04

Presentielijst

Vergadering 5 februari 2007.

G.J.M. Aaftink, Maarssen
R. van Benthem, Eemnes
drs. R.P.F. Bijkerk, Veenendaal
dr. R. Bisschop, Veenendaal
drs. W.J. Bos, Oud Zuilen
mevr. ir. S. van Bruggen, Amersfoort
ir. D.J. van den Burg, Utrecht
mevr. drs. M.C. Das, Utrecht
mevr L.C. Dekkers-Raadsen, Harmelen
M.C. van Dijk, Maarssen
drs. A.J. Ditewig, Bilthoven
mevr. P. Doornenbal-van der Vlist, Lopik
mevr. mr. K.J. Fokker, Driebergen
drs. J.H. Gaaikema, Mijdrecht
M. van de Groep, Bunschoten
H. Hooijer, Amersfoort
E. Jongma, Kamerik
mevr. A. Jonkers-Cornelisse, Eemnes
mevr. I. van de Kamp, Amersfoort
mevr. G.B. van Keulen-Saenger, Tull en 't Waal
S.J. Klarenbeek, Soesterberg
H.R.A.L. Klein Kranenburg, Hagestein
J.F.M. Kloppenborg, Utrecht
M. van der Kolk, Utrecht
J. Konijnenbelt, Leusden
drs. J.A.J. Konings, Vleuten
A.T.A. Koopmanschap, Utrecht
mevr. J.C. Kramer, Bunschoten
C.J. van Kranenburg, Driebergen
mevr. D. Lamers-Tiecken, Nieuwegein
M.F. van Leeuwen, Maartensdijk
dr. B. Levering, Montfoort
J.W.R. van Lunteren, Hoogland
mr. A.G. van Malenstein, Maarn
mr. drs. G.T.A. Menges, Woerden
drs. A. Najib, Utrecht
mevr. H. Nap, Veenendaal
W. de Niet, Zeist
drs. B. Nugteren, Utrecht
mevr. S.D. Oosterhuis, Leusden
mevr. drs. ing. I.L. Oostlander, Amersfoort
drs. J.H.A. van Oostrum, Houten
drs. J.Ph. Overbeek, Utrecht

mevr. P. Pieper-Hagen, Mijdrecht
J.R. Ploeger, Utrecht
drs. W.M. van der Poel, Loenen aan de Vecht
P.C. Pollmann, Doorn
G.M. Putters, Soestdijk
E.M.M. Rateland, Woerden
mevr. A.H. Raven, Utrecht
mr. J.G.M. Reerink, Zeist
mr. drs. F.Th.M. Rohof, Utrecht
drs. T.G.P.M. Ruijs, Zeist
J.L.N. Schreurs, Utrecht
P. Seldenrijk, Eemnes
mr. J.J.J. Streefland, Utrecht
mevr. ir. A.A. Swets, Utrecht
drs. R. Vis, Amersfoort
F.J. Vos, Werkhoven
L. de Vries, Harmelen
drs. R.E. de Vries, Hollandsche Rading
ir. B.A. Witteman, Kockengen

Afwezig:

Leden van Gedeputeerde Staten

J. Binnekamp, IJsselstein
mr. J.H. Ekkers, Vianen
mevr. mr. J.G.J. Kamp, Breukelen
drs. J.P.J. Lokker, Soest
dr. G. Mik, Utrecht

Opening.

De VOORZITTER: Ik open de vergadering van de Staten van Utrecht. Ik heet u, Staten, van harte welkom, en ook het talrijke publiek op de tribune. Dit is een bijzondere vergadering. Deels vanwege de onderwerpen die op de agenda staan en waarvan in elk geval één onderwerp zeer breed leeft. Deels ook omdat dit de laatste reguliere Statenvergadering in oude samenstelling is.

De heren Van Benthem en Van de Groep zullen wat later komen.

Na agendapunt 6 zullen wij om enkele praktische redenen de agendapunten 17, 18 en 23 behandelen.

Ingekomen stukken.

1. Brief van J.H.M. Grondstra d.d. 8 december 2006, betr. herziening en terugvordering.
2. Brief van het ministerie van BZK d.d. 18 december 2006, betr. werkgeversbijdrage kinderopvang.
3. Brief van de gemeente Heemskerk d.d. 14 december 2006, betr. motie generaal pardon.
4. Brief van het ministerie van BZK d.d. 21 december 2006, betr. financieel toezicht: vorm en bevindingen 2007.
5. Brief van JoCas d.d. 22 december 2006, betr. museumkaart voor junioren.
6. Brief van de VNG afdeling Utrecht d.d. 19 december 2006, betr. input Statenverkiezingen.
7. Brief van de Stichting Handelsbevordering Adviezen en Bemiddeling d.d. 30 november 2006, betr. suggestie afsluitdijk van Zeeuws Vlaanderen naar Brünsbüttel.
8. Brief van dhr./mevr. BraamSmits d.d. 20 december 2006, betr. fusie gemeenten De Ronde Venen en Abcoude.
9. Brief van de gemeente Oldenzaal d.d. 19 december 2006, betr. motie met betrekking tot de humane aspecten van de Vreemdelingenwet.
10. Brief van de Randstedelijke Rekenkamer d.d. 18 januari 2006, betr. BTW-opgave Randstedelijke Rekenkamer.
11. Brief van dhr. Van Rijn d.d. 18 januari 2007, betr. besluit GS betreffende waterpeil Groot Mijdrecht Noord onder de voormalige gemeente Vinkeveen en Waverveen.
12. Brief van het IPO d.d. 15 januari 2007, betr. integriteit politieke ambtsdragers.
13. Brief van De Ingensche Waarden BV d.d. 11

januari 2007, betr. zandwinning/baggerberging Bosscherwaarden onder Wijk bij Duurstede.

Nagekomen ingekomen stukken PS-vergadering 5 februari 2007:

14. Brief van Stichting Heiligenbergerbeekdal d.d. 23 januari 2007, betr. herinnering aan antwoorden op onze brieven van 25 mei 2006, 2 augustus 2005 en inspreken op 6 november 2006.
15. Brief van Bewonersoverleg Molenpolder d.d. 18 januari 2007, betr. evenementen Maarsseveense Plassen.
16. Brief van de gemeente Arnhem d.d. 18 januari 2007, betr. Stop de korting op de Pijnkenniscentra.

De VOORZITTER: Er is gevraagd om stuk nr. 15 door te verwijzen naar de commissie Infrastructuur, Mobiliteit en Economie (IME). Waarvan akte.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig de voorgestelde wijzen van afdoening.

Vragenhalfuurtje

De VOORZITTER: Het woord is aan de heer Bischoop die namens de fractie van de SGP zal spreken.

De heer BISSCHOP (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Zoals u bekend is, stellen wij, waarschijnlijk ook nog namens enkele andere fracties, aan de orde het intrekken van de status locaalspoorweg Leusden – de Haar. Zo stond dat in de Staatscourant. Wie een beetje ter plekke bekend is, weet dat het gaat om een deel van het traject van de PON-lijn en wel tussen de spoorlijn Utrecht – Arnhem tot aan Leusden.

Een spoorlijn, overigens ook elke verbinding, heeft als merkwaardige gewoonte dat als men er een schakel tussenuithaalt dat die verbinding dan weg is. Dat is voor ons de aanleiding om in dit vragenhalfuurtje – dat voor ons overigens geen half uur hoeft te duren – enkele vragen aan de gedeputeerde voor te leggen. De toelichting op dat besluit zoals dat in de Staatscourant van 11 januari 2007 is gepubliceerd, vermeldt dat de spoorlijn in onbruik is geraakt en slechts nog gebruikt wordt als wandelpad. Dat is op zichzelf feitelijk juist. Tevens wordt daarin gesteld dat er geen concrete plannen bestaan om deze

spoorweg in de toekomst te reactiveren. Ook dát is feitelijk juist, maar dat heeft te maken met het lange dossier over deze spoorlijn.

In dat besluit wordt niet vermeld dat er al langer gesproken wordt over de wenselijkheid en de mogelijkheid om al dan niet tot reactivering van die spoorlijn over te gaan. Deze publicatie roept dan de volgende vragen op.

1. Is het college op de hoogte van de intrekking van de status locaalspoorweg van dit gedeelte van de zogenoemde PON-lijn?
2. Is het college van mening dat deze intrekking onomkeerbare gevolgen heeft voor een eventuele reactivering van de gehele PON-lijn?
3. Zo ja, is het college van mening dat dit intrekken strijdig is met de afspraken in het geldende streekplan, waarin gesteld is: "Wel vinden we het van belang dat, om een toekomstige reactivering van de PON-lijn niet uit te sluiten, voorkomen moet worden dat daar onomkeerbare ruimtelijke ontwikkelingen plaatsvinden die een reactivering onmogelijk maken of bemoeilijken."
4. Is het college op grond van deze afspraken bereid namens het provinciale bestuur bezwaar aan te tekenen tegen de statuswijziging vóór het verstrijken van de wettelijke bezwarentermijn?

Wij stellen dit punt op deze wijze aan de orde, omdat op 20 februari aanstaande de bezwarentermijn zal verstrijken. Nadat wij deze vragen verzonden hadden, is het mij duidelijk geworden dat mevrouw Nap van de fractie van het CDA in de commissie IME ook aandacht voor dit punt heeft gevraagd. Ook door de fractie van de PvdA is daarmee adhesie betuigd. In de lijn van het streekplan verwachten wij dat het college van GS het initiatief neemt, dan wel reeds heeft genomen, om tegen dit besluit bezwaar aan te tekenen. Als dat niet zo is, dan overwegen wij in tweede termijn een uitspraak van de Staten hierover te vragen.

De heer MIK (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Het college van GS is op de hoogte van de intrekking van de status locaalspoor. Dat is vanzelfsprekend na de discussie hierover in de commissie IME. Ten tweede is het college niet van mening dat de intrekking van die status onomkeerbare gevolgen heeft. Die conclusie trekt het college na een juridische toets. De wetgeving en de status locaalspoor hebben betrekking op bestaand spoor dat

werkelijk in gebruik is. Omdat dit tracé niet meer is voorzien van rails en er evenmin concrete plannen zijn voor revitalisering, is de functie locaalspoor niet meer vereist. Ons eigen streekplan en onze lokale bestemmingsplannen zijn leidend voor de mogelijke, toekomstige inzet van de PON-lijn. Wanneer ons eigen toetsingskader zijn werk doet – en daar gaat het college natuurlijk van uit – dan blijft het tracé vrij van bebouwing. In de toekomst is het dan mogelijk de lijn alsnog in gebruik te nemen.

Ten aanzien van de derde vraag meld ik dat aanpassing van de functie niet strijdig is met het geldende streekplan. Dat geeft aan dat het tracé gevrijwaard moet zijn van bebouwing waardoor in de toekomst een spoorlijn mogelijk blijft. Bij naleving van het gestelde in het streekplan dreigt er dus geen gevaar voor de PON-lijn. De vierde vraag volgt uiteraard uit de vorige. Het college komt daarom tot de conclusie dat er geen grond is bezwaar te maken tegen de statuswijziging; deze wijziging heeft immers geen invloed op toekomstige mogelijkheden van het tracé.

De heer BISSCHOP (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Het risico van dit soort discussies is dat je verzandt in juridisch steekspel. Dat is echter nu juist iets wat wij niet willen. Het gaat ons erom dat wij als Staten een- en andermaal bij motie en in het streekplan hebben uitgesproken dat wij de mogelijkheden voor reactivering van de PON-lijn – waarover wij als Staten nog geen uitspraak hebben gedaan – optimaal willen openhouden. Het probleem waar het nu om gaat, is dat er een besluit wordt genomen dat die mogelijkheden niet dichterbij brengt, maar verderaf zet. Of dat nu precies volgens juridische termen allemaal keurig in het streekplan gedefinieerd is of niet, eigenlijk is dat niet zo interessant. Als het college van GS en Provinciale Staten de overtuiging delen dat in de toekomst nadrukkelijk de optie van reactivering van de PON-lijn opengehouden moet worden, zonder daarover een uitspraak te doen of dat ook werkelijk moet gebeuren – dat is hier immers niet aan de orde – en als wij vinden dat wij die mogelijkheid moeten openhouden, dan is er maar één optie mogelijk: bezwaar maken. Dit besluit van de minister zet die optie immers verderaf van realisering. Ik begrijp de reactie van de gedeputeerde, maar die is volgens mij niet toereikend en niet erg bevredigend. Omdat bij dit agendapunt geen tweede termijn mogelijk is, dienen wij hiervoor een motie is.

*Motie M1 (SGP, CDA, PvdA, ChristenUnie):
Locaalspoorweg Leusden-De Haar*

*Provinciale Staten in vergadering bijeen op 5
februari 2007;*

constaterende dat:

- *het besluit van de Minister van Verkeer en Waterstaat, zoals gepubliceerd in de Staatscourant van 11 januari jl. om de status locaalspoorweg van het traject Leusden-De Haar (onderdeel van de zogenoemde PON-lijn) in te trekken in strijd is met het Streekplan 2005-2015;*
- *het college na beantwoording van mondelinge vragen niet voldoende bereid is gevonden om bezwaar aan te tekenen tegen deze statuswijziging;*

overwegende dat:

- *deze statuswijziging belemmerend werkt voor een eventuele toekomstige reactivering van de gehele PON-lijn;*
- *reactivering van de PON-lijn, zoals gesteld is in het Streekplan 2005-2015, in de toekomst niet uitgesloten mag worden;*

dragen GS op:

alsnog tijdig bezwaar aan te tekenen tegen de intrekking van de status locaalspoorweg tracé Leusden-De Haar bij de Minister van Verkeer en Waterstaat.

En gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: De motie is voldoende ondertekend en maakt derhalve onderdeel uit van de beraadslagingen. De motie kan worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

Voor de andere fracties is er nu gelegenheid om nog nadere vragen te stellen.

De heer L. DE VRIES (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb mij verbaasd over het antwoord van de heer Mik op de vierde vraag. Daaruit kan geconcludeerd worden dat de minister een volkomen betekenisloos besluit heeft genomen en dat kan ik haast niet geloven.

De heer VAN MALENSTEIN (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Uit de beantwoording van de gedeputeerde is mij opgevallen dat hij het om zeer formele redenen niet nodig vindt bezwaar namens de provincie Utrecht aan te tekenen. Dat bevreemdt ons, want hierdoor komen wij als provincie toch in de toekomst in een slechtere situatie terecht als wij ooit nog met een plan komen voor revitalisering van die PON-lijn. Dat betekent dus dat het zowel maatschappelijk als juridisch gewenst is toch bezwaar te maken. Een kort vragenrondje bij wethouders van Amersfoort, Woudenberg, Veenendaal en Rhenen leert dat die zeer positief staan ten aanzien van het maken van bezwaar tegen dat voorgenomen besluit. Rhenen en Veenendaal doen dat zelf ook al. Alleen de gemeente Leusden heeft hierover een andere mening.

De heer GAAIKEMA (D66): Mijnheer de Voorzitter! Het gaat dus vooral om het onmogelijk maken van een herstel van de PON-lijn, dan wel het zeer onwaarschijnlijk maken dat die lijn er ooit nog komt. Het is mij echter niet duidelijk in hoeverre de statuswijziging dat echt tot gevolg zal kunnen hebben. Heb ik de gedeputeerde goed begrepen dat een eventuele reactivering van de PON-lijn in de verre toekomst met deze statuswijziging niet onmogelijk gemaakt kan worden?

De heer ROHOF (VVD): Mijnheer de Voorzitter! De vragen van de fractie van de SGP zijn volgens mij door het college vrij helder beantwoord. De gedeputeerde heeft duidelijk gemaakt dat er geen onomkeerbare situatie zal ontstaan door dit besluit. Wij zullen aan die juridische toets geloof moeten hechten: het streekplan is in dezen immers leidend. Wij vragen ons daarom af of een motie nog wel een toegevoegde waarde in dezen kan hebben. In de commissie is enige malen over de PON-lijn gesproken, ook over de financiële gevolgen van een reactivering van die lijn.

De heer MIK (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Buiten de discussie moet blijven wat de provincie in de toekomst met de PON-lijn wil doen. Die discussie is echter wel in de Staten gevoerd. De heer Bisschop heeft namelijk gezegd dat een- en andermaal is uitgesproken enzovoort. Een- en andermaal is in de commissie IME geconstateerd dat nu en

ook voor de nabije toekomst de PON-lijn geen of nietvoldoende vervoerwaarde heeft en dat er dus geen initiatief zal worden genomen om die lijn te reactiveren. In het streekplan is echter gezegd dat het voor de verre toekomst niet onmogelijk gemaakt moet worden dat die situatie verandert en dat die reactivering dan toch zal moeten plaatsvinden. Het streekplan is in dezen leidend. Het rijk stelt nu voor de status van de PON-lijn in te trekken, omdat men natuurlijk een onderhoudsverplichting heeft voor dat gebied. Wij kunnen tegen dit voorgenomen besluit van het rijk wel bezwaar indienen, maar dat maakt geen enkele kans.

De heer ROHOF (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Is het dan niet mogelijk vóór 20 februari navraag bij het rijk te doen of die de juridische toets van het college inzake het gestelde in het streekplan bevestigd kan worden?

De heer MIK (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dat kan natuurlijk altijd. Onze juristen waren echter zeer ondubbelzinnig in hun advisering in dezen.

De heer ROHOF (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik vraag mij echter af of de motie die enkele collega Statenleden willen indienen wel toegevoegde waarde heeft.

De heer BISSCHOP (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Ik refereer aan de onderzoeken die de heer Mik heeft genoemd. Ik herinner mij dat niet alleen in de commissie IME, maar ook in de commissie REG de kwaliteit van de onderzoeken door diverse fracties ter discussie is gesteld. Is de gedeputeerde van mening dat de onderzoeken die aan het standpunt van GS ten grondslag liggen van een zodanige aard zijn dat die als basis zouden kunnen dienen?

De heer L. DE VRIES (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ook de SP twijfelt aan de kwaliteit van het onderzoek. Die twijfel was volgens mij commissiebreed aanwezig.

De heer MIK (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik kan mij voorstellen dat fracties die toendertijd al twijfelden aan het onderzoek, dan nu ook nog doen. Ik moet er echter op wijzen dat die onderzoeksresultaten al meerdere malen in de commissie

aan de orde zijn geweest. Niet alleen heeft de commissie zich daarmee verenigd, maar zij is tevens akkoord gegaan met het voorstel van het college dat daarna is gedaan om de buslijn op de PON-lijn op te waarderen. Dat hier later alsnog een spoorlijn kan komen, is hierbij uitvoerig besproken.

De heer L. DE VRIES (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik weet nog hoe die opwaardering van de buslijn ging. Wij constateerden toen met z'n allen dat er ontzettend veel inspanning werd gedaan en dat er aardig wat geld tegenaan werd gegooid. Maar dat heeft niet echt geleid tot een verbetering van de kwaliteit van de buslijn.

De VOORZITTER: Het woord is nu aan de gedeputeerde voor een reactie en dan sluiten wij de discussie over dit punt af.

De heer MIK (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Er is toen in de commissie gesproken over het opwaarderen van de buslijn op ongeveer hetzelfde traject van de PON-lijn, omdat er te weinig vervoerwaarde is voor een railverbinding. Dat collegevoorstel is toen door de commissie geaccepteerd. Dat is de stand van zaken op dit moment.

De VOORZITTER: Hiermee is het vragenhalfuurtje beëindigd. Ik stel voor de ingediende motie in stemming te brengen na het agendapunt 6. Wij volgen nu eerst onze agenda.

Vaststellen van de verslagen van 16 oktober, 1 november en 13 november 2006 en van de besluitenlijst van 11 december 2006.

De heer WITTEMAN (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik vind het raar dat wij nu pas in februari de verslagen van oktober en november moeten goedkeuren. Ik vraag mij af of dat voortaan niet een beetje sneller kan.

De VOORZITTER: Waarvan akte.

De VOORZITTER: Ik heb geconstateerd dat de besluitenlijst van de vergadering van 11 december 2006 en de verslagen van de vergaderingen van 16 oktober, 1 november en 13 november 2006 door de Staten akkoord zijn bevonden.

Kaders voorkeursstrategie Groot Mijdrecht Noord.

De VOORZITTER: Alvorens ik de beraadslaging open, heet ik opnieuw het talrijke, toegestroomde publiek op de tribune van harte welkom. Daaraan voeg ik toe dat conform ons reglement van orde er geen enkele bezwaar is tegen het tonen van span- doeken en dergelijke, maar dat het niet is toegestaan sprekers toe te juichen, boe toe te roepen of te ap- plaudisseren. Het is op dit moment echt een discussie tussen de Staten, waarbij u als betrokken burgers van harte welkom bent, maar zonder geluidsuitingen die het debat kunnen beïnvloeden.

Ik geef nu gaarne mevrouw Doornenbal de gelegen- heid om namens de fractie van het CDA het woord te voeren.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Vandaag stellen wij de kaders voor de voorkeursstrategie voor de polder Groot Mijdrecht Noord vast. Ik heb er behoefte aan duidelijk te ma- ken waar wij nu zitten in dit proces. In mei 2005 is ons en ook de inwoners en gebruikers van de pol- der verteld dat er een probleem is in deze polder. Deze ligt op -6 NAP, terwijl de polder ten westen van de Vinkeveense Plassen ernaast op -2 NAP ligt. De diepe ligging van de polder, de samenstelling van de bodem en de diepe ligging ten opzichte van de plas ernaast, zorgen met elkaar voor problemen. Op de lange termijn wordt het te duur om het vervuilde grondwater te zuiveren. De maatschappelijke kosten staan dan, zogezegd, niet in verhouding tot de maat- schappelijke baten. Daarnaast is het verwerken en instandhouden van het vervuilde water in strijd met de Europese Kaderrichtlijn Water. Kortom, het is tijd om oplossingen te bestuderen. Hiervoor zijn zes oplossingsstrategieën: Niets Doen, Plan de Venen, Technieken, Meegroeien, Ophogen, Plas. Deze keu- zemogelijkheden zouden worden uitgewerkt en eind 2006 zouden Provinciale Staten dan een voorkeur- richting kunnen uitspreken.

Vorig voorjaar werd ons door de inwoners van het betrokken gebied duidelijk gemaakt dat zij zeer veel problemen hadden met het proces waarin zij waren betrokken. Volgens hen werd er erg veel met doel- redeneringen gewerkt. Er werd daarbij gezegd dat 'ze' hoe dan ook wilden uitkomen op de strategie Plas. Op het verzoek het nut en de noodzaak van deze rigoureuze strategieën aan te tonen, en op het

verzoek om een voorzitter die door alle partijen als onafhankelijk en aanvaardbaar werd gezien, werd niet gereageerd. Evenmin overigens toen wij als Pro- vinciale Staten hiervoor aandacht vroegen. Om ons ervan te kunnen verzekeren dat wij objectief zouden kunnen oordelen over de strategieën hebben wij als Provinciale Staten vijf onafhankelijke deskundigen gevraagd de voorliggende stukken te beoordelen. Doordat uit de constatering van deze onafhanke- lijke deskundigen bleek dat de ambtelijke dienst hier en daar nog wat huiswerk moest doen dat verwerkt moest worden in de stukken ten behoeve van de strategiekeuze, zou het tijdpad opgeschoven worden.

En daar hebben wij dan een probleem. In het over- leg immers met het rijk dat intussen was begonnen om geld binnen te halen voor dit project, heeft men duidelijk gemaakt wellicht in aanmerking te kun- nen komen voor de projecten die gekoppeld zijn aan de nota Ruime. Niet dat we daar zeker van zijn, maar toch. Mochten wij als provincie Utrecht in de race willen blijven voor deze FES- en ARK-gelden, dan zou er nu een signaal afgegeven dienen te wor- den waaruit blijkt dat er draagvlak is en dat het de provincie menens is. Kortom: een bewijs van goed gedrag om als project in aanmerking te komen voor rijks- geld.

Dat voorstel voor een bewijs van goed gedrag is nu aan de orde.

Voor het CDA is de tijdsdruk die ons nu wordt op- gelegd, een oneigenlijke urgentie geworden. Is het niet zo dat als de nood zó hoog is en het project zó belangrijk, dat het rijk vanzelf wel inziet dat er rijks- geld moet komen naar dit gebied? Daar is toch zeker geen bewijs van goed gedrag voor nodig? Nee, maar wel gewoon: goede argumenten. Voor het CDA is het niet zo ingewikkeld. Er is geen draagvlak onder de bewoners. Wie dat nog niet heeft begrepen, heeft de laatste week geen krant gelezen, de tv en radio niet aan gehad en z'n mailbox niet geopend. De vraag die wij kregen was: geef ons de mogelijkheid feiten te onderzoeken en eventueel tegenonderzoek te doen. De zaken die ons nu worden voorgespiegeld zijn niet de ervaringen die de inwoners en gebrui- kers van de polder hebben. Willen wij als provincie serieus genomen worden, dan moeten wij de bewo- ners en gebruikers van de polder ook serieus nemen. Neem samen met de bewoners en gebruikers de feiten en onderzoeken door. Grijp deze gelegenheid

aan om indien nodig ook tegenonderzoek te doen. Maak een doorstart of wat dan ook met deze kerngroep. Zorg dat daar een door alle partijen gerespecteerde en geaccepteerde voorzitter het traject doorloopt en zorg ervoor dat nog in 2007 de zaak voor alle partijen helder en ongekleurd op tafel ligt, zodat men als kerngroep en provincie kan zeggen dat dit de feiten zijn en wat hiervan het nut en de noodzaak is. Als het college van GS met respect voor de inwoners en gebruikers een doorstart wil maken met de kerngroep, dan is er de kans dat het vertrouwen in bestuurders enigszins hersteld wordt. Dan gaan we het traject kiezen zodat we op lange termijn een duurzame en betaalbare situatie hebben. En mocht het zo zijn dat daarvoor rijksgeld nodig is, dan tonen wij dat met harde feiten aan.

Het CDA hecht eraan dat de zaken en de adviezen die deze onafhankelijke deskundigen hebben gegeven wel degelijk worden meegenomen in het komende traject: blijf objectief, heb respect voor inwoners en gebruikers van de polder. Laat inwoners participeren bij de uitwerking van de strategieën. Beschouw het aanbod van de bewoners om een contra-expertise te laten plaatsvinden als constructief en trek daarvoor tijd en geld uit. De uiteindelijke strategie moet draagvlak hebben en financieel haalbaar zijn. Dat laatste betekent in onze ogen niet dat er in het kader van de ontwikkelingsplanologie ongelooflijk veel gebouwd kan worden. De 2500 woningen zijn voor het Groene Hart volgens het CDA een absurd groot aantal. Nu het besluit nemen dat in de polder Groot Mijdrecht Noord geen peilverlaging plaatsvindt en op termijn peilverhoging waardoor deze polder op langere termijn niet meer kan worden bestemd als landbouwkundig gebied, is voor het CDA niet aan de orde. Zorg er eerst voor dat het proces met inwoners en gebruikers goed loopt. Loop dat met respect door en neem daarna maatregelen die recht doen aan een duurzame en betaalbare situatie. Daarbij geldt uiteraard dat afspraken die zijn gemaakt over Plan de Venen uitgevoerd moeten worden. Ook dat is politieke betrouwbaarheid. Beloofd is beloofd.

Concreet betekent dit dat er tot 2012 geen wijziging van het peil plaatsvindt. Liever een goed besluit dan een overhaast besluit. Daarom amendeert het CDA dit ontwerpbesluit. Het amendement luidt als volgt:

Amendement A1 (CDA, SP, SGP): Samenwerken aan de toekomst van de polder Groot Mijdrecht Noord.

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 5 februari 2007, behandelen het voorstel inzake het nemen van een besluit voor de toekomst van de polder Groot Mijdrecht Noord;

overwegende:

- dat er een duurzame oplossing moet komen voor de problematiek van de polder Groot Mijdrecht Noord na 2012;*
- dat het beleid dat is neergelegd in het Herijkt Plan De Venen onverkort wordt uitgevoerd met als consequentie dat landbouw in het westelijk deel van de polder tot 2012 mogelijk blijft;*
- dat hen is gebleken dat bij de direct betrokkenen in het gebied geen draagvlak aanwezig is voor het onderhavige voorstel van het college van GS gericht op fixatie van het waterpeil;*

besluiten:

de onderdelen 1 t/m 4 van het door het college van GS aan hen voorgelegde ontwerpbesluit te schrappen en daarvoor in de plaats tot het volgende te besluiten:

1. als uitgangspunt te hanteren een optimale uitvoering van het Herijkt Plan de Venen, dat minimaal tot 2012 van grote betekenis is voor een duurzame oplossing voor de problematiek van de polder Groot Mijdrecht Noord;
2. het college van GS op te dragen een werkgroep in te stellen met daarin een vertegenwoordiging van de bewoners van de polder Groot Mijdrecht, een vertegenwoordiging van de gemeente De Ronde Venen en het waterschap, en een vertegenwoordiging van de provincie Utrecht; dat deze werkgroep zal worden voorgezeten door een onafhankelijke voorzitter die het vertrouwen dient te genieten van alle leden van de werkgroep;
3. dat de taak van de werkgroep gemeenschappelijk geconcretiseerd dient te worden en dat dit primair betreft het verzamelen en analyseren van alle feiten die relevant zijn voor een duurzame oplossing voor de polder Groot Mijdrecht

Noord, waarin mede begrepen zijn het geven van inzicht in de maatschappelijke kosten en baten in relatie tot de ruimtelijke context van het project Groot Mijdrecht Noord;

4. dat de werkgroep externe deskundigheid kan inhuren op kosten van de provincie Utrecht tot een maximum van € 50.000 en dat deze inhuur zich ook kan uitstrekken tot het analyseren van het voorliggend materiaal en het doen van nader onderzoek naar nog ontbrekend materiaal en dat een en ander dient te resulteren in een gezamenlijk door de werkgroep gedragen feitenrelaas in de vorm van een rapport;
5. dat de werkgroep dit rapport voor 1 november 2007 dient uit te brengen aan Provinciale Staten van Utrecht en aan de gemeenteraad van De Ronde Venen die dit ter beschikking stellen aan de inwoners van de polder Groot Mijdrecht Noord;
6. dat het college van GS vervolgens Provinciale Staten van Utrecht voorstellen aanbiedt voor het vervolgtraject, gericht op de voor de zomer van 2008 te ontwikkelen en vervolgens te nemen besluiten over plannen met als uitgangspunt een duurzame toekomst van de polder Groot Mijdrecht Noord;
7. dat de besluitvorming van het gestelde onder punt 6 op transparante wijze dient plaats te vinden en daartoe geflankeerd dient te worden door een op het proces toegesneden communicatie, gericht op het zo veel mogelijk creëren van draagvlak;
8. dat de besluitvorming mede dient te leiden tot een adequaat financieel, flankerend beleid ter compensatie van eventuele schade die de burger lijdt door te maken beleidskeuzes;
9. dat met het rijk en anderen onderhandelingen gestart dienen te worden over de financiering van een duurzame oplossing van de problematiek van de polder Groot Mijdrecht Noord;
10. het college van GS op te dragen de Statencommissie REG met uitnodiging aan de Statencommissie WEM te informeren over de uitvoering van dit besluit.

De VOORZITTER: Het amendement is voldoende ondertekend en maakt derhalve onderdeel uit van de beraadslagingen. Het amendement kan worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! De kaders inzake de polder Groot Mijdrecht Noord liggen voor ons. Eeuwenlang waren er in de veenweidengebieden hoge slootpeilen. Het verzadigde en zuurstofloze veen werd zo geconserveerd en de maaiveldddaling was toen slechts enkele millimeters per jaar. De moderne landbouw noodzaakte in de jaren zestig en zeventig tot een diepere ontwatering. Daardoor nam de maaiveldddaling met de factor 2 tot 5 toe en verdween het veen steeds sneller als CO₂ de lucht in. De landbouw kreeg steeds meer problemen en het waterschap moest steeds harder pompen.

Toen wij net in deze Staten zaten, is er een symposium georganiseerd over het waterschap door het waterschap, onder de titel "Niet kiezen is verliezen". Nu sluiten wij de Statenperiode af met hetzelfde onderwerp. Het water en milieuprobleem is op tafel komen te liggen. Provincie en waterschap hebben de handen ineengeslagen om een oplossing te vinden. Gedeputeerde Staten hebben een voorstel uitgewerkt met zes varianten, zodat de Staten, gehoord de deskundigen, hun waardering uitspraken voor de kwaliteit van het onderzoekswerk. Deze deskundigen zijn door de Staten aangetrokken naar aanleiding van het symposium dat wij daar hebben gehouden. Deze deskundigen onderschreven de inhoudelijke strekking.

De heer WITTEMAN (SP): Mijnheer de Voorzitter! Bij interruptie: niet alle deskundigen onderstrepen de deskundigheid en betrouwbaarheid van de overlegde rapporten die het college van GS heeft laten opstellen. De heer Reerink moet dan wel volledig zijn.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Dat klopt. Ik heb bijvoorbeeld ook de heer Witteman als deskundige niet genoemd. Die zei in de commissie immers dat hij zelf deskundig was op dit gebied.

De heer WITTEMAN (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik ben inderdaad deskundig.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Hij zei alleen dat het water van de Heuvelrug kwam, maar het water bij de polder komt van de Vinkeveense Plassen.

De heer WITTEMAN (SP): Mijnheer de Voorzitter! Dan heeft de heer Reerink andere rapporten gelezen dan ik.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ja, ik heb andere rapporten gelezen.

De heer WITTEMAN (SP): Mijnheer de Voorzitter! Zelfgeschreven rapporten waarschijnlijk.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Als ik dat zelf zou kunnen dan heb ik nog een mooie toekomst.

Wij weten van de waterkwantiteit dat we niet moeten blijven pompen. Dat zeggen de deskundigen. Wij moeten zorgen voor een duurzame oplossing. Dat wil zeggen: haalbaar, betaalbaar en op den duur houdbaar. Wat de waterkwaliteit betreft: we brengen brak water omhoog en we komen daarmee in strijd met de Europese Kaderrichtlijn Water. Dus we hebben een milieuprobleem: de waterberging. Zowel tijdelijke waterberging als waterberging bij calamiteiten. Wat ons betreft zijn er nog enkele mededoelen: de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) en de Natte As voor het natuurdoel. Dan is er de recreatieve functie: met name groen rond de stad. Dat betekent dat het gebied ook beter ontsloten moet worden. Dan is er het klimaatprobleem. De uitstoot van CO₂ en van N₂O in het veenweidegebied staat voor meer dan eenderde van de Nederlandse verplichting van het Kyotoverdrag. Ik weet dat de woordvoerder van het CDA dat betwijfelt en ik heb daarom het Alterraboekje waar het in staat, meegebracht. Daar staat overigens veel meer wetenswaardigs in over het veenweidegebied. Ik kan de heer Witteman het lezen daarvan van harte aanbevelen.

De heer WITTEMAN (SP): Mijnheer de Voorzitter! Er is geen sprake van dat de polder Groot Mijdrecht Noord een veenweidegebied is. Ik begrijp die opmerking van de heer Reerink dus niet. Die polder is een droogmakerij. Slechts enkele decimeters van de top laag is veen en de rest is gewoon klei. Als de heer Reerink dat vergelijkt met een veenweidegebied, zit hij er helemaal naast. Ik begrijp dus niet hoe daarop komt.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Misschien is het de heer Witteman opgevallen dat de samenstelling van dat gebied, zowel in het oos-

telijke als in het westelijke deel een mix betreft. In het oosten zit er meer veen door de grond en in het meest westelijke deel zit er meer zand en klei door. Dat varieert dus en dat is dan ook de reden dat de ene bewoner zegt dat zijn grondpeil zakt, terwijl het peil bij de andere bewoner niet zakt. Dat heeft zowel te maken met de bodemsamenstelling als met het waterpeil.

Ik verzoek de bode deze boekjes over het veenweidegebied van Alterra uit te delen, niet alleen aan het college en de woordvoerders, maar ook aan de bewoners, zodat alle partijen die daarover praten dat bij de hand hebben. Daarin staan alle facetten goed leesbaar beschreven.

De conclusie is dus dat er een duurzame oplossing nodig is. Dat zeggen ook alle partijen. Tot nu toe zeggen ook alle partijen in deze Staten dat die onze motie niet steunen. Ik heb iedereen horen zeggen dat er een duurzame oplossing moet komen. Dan moeten we de bewoners niet voor de gek houden, maar zeg hen waar we op termijn naartoe moeten en doe niet alsof men voor de verkiezingen het besluit hierover uitstelt om dan na de verkiezingen toch weer deze richting op te gaan.

Voor die duurzame oplossing is geld nodig, zowel voor de uitvoering van de te nemen maatregelen als voor de schadevergoeding. Als alle partijen op termijn voor de duurzame oplossing kiezen dan moet daar geld voor zijn. De defaitistische houding van dat het toch niet zal lukken om dat geld ergens vandaan te halen, kan de PvdA in het geheel niet onderschrijven. De tijd is er juist rijp voor. De onderhandelaars voor het nieuwe kabinet laten niet veel los, maar dat het water, het milieu en het klimaat hoog op hun agenda staan, is wel duidelijk.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Het is altijd heel erg mooi een lezing bij te wonen van de heer Reerink. Niet kiezen is verliezen, zegt hij. Van die Co₂-uitstoot hebben wij inderdaad gezegd dat wij dat niet het beste argument vinden. Denk hij voorts dat wij om een besluit hierover uit te stellen, zijn motie niet zouden steunen?

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Tot afgelopen woensdag kon men nog meedoen aan het ontwerpen van onze motie.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Juist tot afgelopen woensdag waren wij

het erover eens dat het proces zoals dat is verlopen, niet goed was gegaan. Daaruit hebben wij met elkaar geconcludeerd dat daar eigenlijk, platweg gezegd, een schoffering van de bewoners heeft plaatsgevonden.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ja, dat heeft het CDA mooi uit onze motie overgenomen.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Is de heer Reerink het met mij eens dat er op het moment waarop er een besluit wordt genomen ook draagvlak moet zijn?

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil eerst mijn verhaal houden en nu niet een paar verbrokkelde zinnen laten horen.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Ik zal gaan zitten en straks vervolg ik mijn betoog.

De VOORZITTER: Dat lijkt mij goed. De heer Reerink vervolgt zijn betoog.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Met die duurzame oplossing die nodig is, is een richting aangegeven. Wij moeten onderhandelen met het rijk. Wat ons betreft, is dat dus niet alleen een kwestie van FES-geld (aardgasbaten) en ARK-gelden (nota Ruimte) – maar ook van klimaatgeld (geld voor groen om de stad) gelden inzake vogelhabitatrichtlijnen enzovoort. Daarnaast zijn er nog andere kostendragers.

Daarnet heb ik al even het waterschap genoemd. Als dat minder moet pompen, spaart het waterschap geld uit en dat kan dan hieraan besteed worden. Overigens hebben wij al gezegd dat bij woningbouw geld niet het hoofddoel is, maar wel een goede inrichting van de polder. Bovendien hebben wij een goede verdeling tussen sociale en duurdere woningbouw als beleid vastgesteld.

De voorstellen kregen echter geen steun van de bewoners. De klankbordgroep is geklapt. Oorzaken? Bestuurlijk ambtelijk onhandig opereren en wantrouwen bij de bewoners. Anderhalf jaar geleden heeft de PvdA in de commissie Water en Milieu (WEM) hiervoor al gewaarschuwd en er vragen over gesteld. Helaas haakten de andere partijen niet in en stonden wij alleen in de natte woestijn. Na een

werkbezoek in 2006 hebben de woordvoerders besloten deskundigen te raadplegen. Die concludeerden dat dit een goed onderzoek was, maar dat er onvolledig uitgewerkte voorstellen waren en dat er een slecht proces was geweest met de bewoners. Schrijf een plan voor een duurzame oplossing met als kern 'vernatting', zo luidde hun advies. Alle aanwezige fracties onderschreven dit. Bewoners bestrijden echter de conclusies van de onderzoekers – het waterschap, TNO, Hydraulisch Delft – en andere deskundigen. Het is goed dat hun aanbevelingen voor iedereen toegankelijk zijn. Dat geldt voor alle onderzoeken en aanbevelingen uit het verleden en voor die in de toekomst gedaan, respectievelijk uitgebracht zullen worden. Overigens betreuren wij het zeer dat de bodemkaart waartoe wij in december 2004 besloten hebben bij het vaststellen van het streekplan, nog niet beschikbaar is. Kan dit gebied bij het vaststellen van die bodemkaart voorrang krijgen, zodat we sneller van de resultaten op de hoogte kunnen zijn?

Het besluit van het college van GS dat het waterschap het peil moet gaan fixeren en op termijn moet verhogen, schoot bij velen in het verkeerde keelgat. De presentatie van het geheel wordt daardoor niet beter gemaakt. De naam 'plas' geeft overigens een verkeerde voorstelling van zaken. In het meest kwetsbare deel van de polder zijn de voorwaarden voor de landbouw redelijk. Ook werd gesproken over de schadevergoedingsregeling. Inderdaad kan en moet die beter. Een fatsoenlijke schadevergoeding is meer dan een afstandelijke rekensom. Als mensen door overheidsbeleid tijdens het proces schade lijden, moet dat vergoed worden. Als bedrijven moeten verhuizen, moet ervoor gezorgd worden dat ze elders hun activiteiten kunnen voortzetten. Daarin zijn wij het met LTO eens.

Voor de commissievergadering hebben Provinciale Staten op 17 januari 2007 een hoorzitting gehouden. Zo'n kleine 400 bewoners en andere betrokkenen verkondigden op indringende wijze hun ontstemming over de plannen met de polder. We moeten uit dit probleem komen. We moeten tot besluiten komen. Rentmeesterschap is immers meer dan de zaak maar blijven uitstellen. De discussie loopt al veel te lang. We moeten dus beter polderen. Polderen is in mijn ogen: samen een oplossing vinden en zorgen dat er een besluit wordt genomen. In een proces van praten, luisteren

en anderen om raad vragen, zoekt men immers het liefst naar een winwinsituatie. We moeten dus wel een besluit nemen, maar niet eindeloos uitstellen, opnieuw beginnen enzovoort.

Alle partijen hebben duidelijk gemaakt dat de feiten opnieuw op een rij gezet moeten worden via een overleggroep van provincie, gemeenten en bewoners onder een onafhankelijk voorzitterschap, omdat bewoners het feitenmateriaal ter discussie blijven stellen. Intussen kan het college de tijd gebruiken om naast de eigen bijdrage en die van het waterschap ook financiering te vinden bij het rijk.

Er zijn ook veel werkbezoeken geweest en gesprekken gevoerd. Het laatste gesprek dat wij hadden, was met de actievoerders. Dat was een goed, open gesprek. Op een goede manier werd alles op een rij gezet. Het idee van een overleggroep ontmoette daar zeker geen weerstand – daarmee druk ik mij voorzichtig uit. Daarom is door de PvdA, samen met de VVD en GroenLinks – en tot woensdag misschien ook het CDA – amendement A2 opgesteld.

Ten eerste is de strekking daarvan: uiteindelijk het vinden van een duurzame oplossing voor de kwalitatieve en kwantitatieve waterproblematiek. Dus niet de strategie volgen van niets doen. Na 2012 biedt ook het Plan de Venen geen oplossing. Dus moet er een nieuw plan komen voor na 2012.

Ten tweede zal de precieze keuze mede afhangen van de vraag hoeveel geld er is. Dus de onderhandelingen met het rijk en anderen moeten voldoende opleveren.

Ten derde moet er in de komende tijd serieus met de bewoners gepraat worden.

Ten vierde is, alvorens een doorstart te kiezen, een doorstart van het project nodig waarbij communicatie en draagvlak tussen alle betrokkenen drastisch wordt verbeterd. Hiertoe komt er een op pariteit-basis samengestelde overleggroep van de provincie, gemeente De Ronde Venen en bewonersvertegenwoordigers onder onafhankelijk voorzitterschap, die voor het einde van 2007 een gezamenlijk opgesteld overzicht het licht doen zien op basis van het voorliggende feitenmateriaal. Overigens is deze draagvlakoperatie niet alleen nodig voor bewoners en gebruikers, maar ook voor de gemeenteraad in De Ronde Venen.

Ten vijfde is het verstandig een moratorium in te stellen voor het waterpeil, zolang men met elkaar in gesprek is. Wij willen echter wel voortgang hebben in het proces en daarom stellen wij voor het water-

peil tot 1 november 2007 niet te veranderen. Wat er daarna gebeurt, zal moeten passen in de plannen die gezamenlijk ontwikkeld worden.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Tot vorige week woensdag zijn we een heel eind gekomen. Wat waren we het met elkaar eens over het draagvlak en het proces dat niet goed was verlopen. Wat echter de PvdA, VVD en GroenLinks betreft, wordt er in principe een richting aangegeven, terwijl het CDA heeft gesteld dat in een proces dat niet goed is gegaan, juist omdat er ergens naartoe geredeneerd werd en omdat men wilde uitkomen op een bepaalde strategie, wij ons daar nu niet aan moeten branden, maar dat wij de zaak open moeten houden en dat wij niet aangeven waar wij uit willen komen. Op dat moment weet je van te voren dat een proces niet goed zal verlopen. We vallen dan in dezelfde kuil als die waarvan wij nu GS beschuldigen.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Mag ik die vraag met een tegenvraag beantwoorden? Waar verschilt de duurzame oplossing van het CDA met die van de PvdA?

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Het aardige is dat wij nog geen oplossing in ons hoofd hebben.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Dus wij verschillen niet.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! De PvdA verschilt daarin wel. De heer Reerink stelt dat de oplossing zit in het vernatten.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Wat is voor het CDA dan duurzaam?

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Wellicht komen wij daar uit op het moment dat wij samen met de bewoners een goed en gedegen feitenonderzoek hebben doorlopen. Maar als we nu al zeggen waar we uit willen komen, komen we op hetzelfde punt uit waarvan GS nu wordt beschuldigd.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Dan zeggen we inderdaad hetzelfde. Wellicht

komen wij ook uit bij diezelfde duurzame oplossing. Mocht er een dubbeltje uit een doosje komen en er komt iets nieuws en anders naar voren, dan zullen we daarop graag inhaken. Tot nu toe echter hebben zowel alle fracties als de deskundigen allemaal hetzelfde gezegd: duurzaam betekent dat je niet met het waterpeil naar beneden kunt gaan. Het peil fixeren betekent in feite het waterpeil omhoog brengen, want de grond daalt.

De heer PLOEGER (D66): Mijnheer de Voorzitter! De heer Reerink zegt dat hij geen strategie wil kiezen. Maar hij wil tegelijkertijd feitelijk wel de polder gaan vernatten, vanwege een duurzame oplossing. Een oplossing voor wat? Met een nieuw onderzoek willen we juist proberen erachter te komen of er werkelijk een probleem is zoals dat door GS wordt geschetst en waarmee wij in de afgelopen jaren zo geworsteld hebben, terwijl nu juist met de bewoners geprobeerd moet worden erachter te komen of er werkelijk een probleem is. Juist de bewoners beweren immers het tegendeel, namelijk dat er geen probleem is en dus zal er geen duurzame oplossing nodig zijn. Waarom wil de heer Reerink die polder dan alsnog blijven vernatten?

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Moet ik daaruit begrijpen dat D66 zegt dat er geen probleem is?

De heer PLOEGER (D66): Mijnheer de Voorzitter! D66 zegt dat we moeten bekijken of er werkelijk een probleem is, omdat er aan de ene kant wordt gezegd dat er een probleem is, terwijl aan de andere kant wordt gesteld dat er geen probleem is en dat er daarvoor nu juist een nieuw onderzoek moet komen.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Nee, wij hebben niet gezegd dat er een nieuw onderzoek moet worden gedaan. Wij hebben gezegd dat de bestaande onderzoeken goed op een rij gezet moeten worden en dat wij die in kaart moeten brengen en verder moeten analyseren. Mocht er een witte vlek in zitten dan kunnen we die daarbij alsnog mede onderzoeken, maar in principe werken we voort op de bestaande onderzoeken. Volgens mij had dit een algemeen draagvlak, ook in de commissie.

De heer PLOEGER (D66): Mijnheer de Voorzitter!

Wij hebben dat zeker niet op die manier gezegd.

De heer BOS (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik begrijp dat de heer Ploeger het met het CDA eens is als die fractie zegt dat er een duurzame oplossing moet komen. De heer Ploeger zegt nog niet zo ver te zijn om over een duurzame oplossing te spreken.

De heer PLOEGER (D66): Mijnheer de Voorzitter! Dat klopt.

De heer BOS (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Waarom gaat D66 dan straks wel zeggen het amendement A1 van het CDA ondersteunen?

De heer PLOEGER (D66): Mijnheer de Voorzitter! Is dat dan duidelijk dat wij dat gaan zeggen?

De heer BOS (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Dat heb ik begrepen, dus ik wacht dat met belangstelling af.

De heer PLOEGER (D66): Mijnheer de Voorzitter! Dat zullen we dan nog even afwachten, dank u wel.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb een beetje een probleem met wat er hier gebeurt. Men verwijt elkaar allerlei overleggen die nietopenbaar en niet voor publiek toegankelijk zijn geweest en waarvan ik geen deel heb kunnen uitmaken en waarover ik dus geen oordeel kan vormen. Daarom wil ik allerlei vormen van achterkamertjespolitiek hier vermijden.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Als het zo is dat praten met bewoners achterkamertjespolitiek is, dan hoop ik nog heel lang heel veel achterkamertjespolitiek te bedrijven. Ik hoop dat de ChristenUnie ook achterkamertjespolitiek bedrijft door met de bewoners te praten en ook mee te komen als er een werkbezoek is.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ik stel alleen maar vast dat ik in de afgelopen maanden een keer of vijf in die polder ben geweest. Ook bij actievoerders en anderen. Ik erger mij eraan dat er hier tussen partijen kennelijk overleg is geweest, en dat mag allemaal. Maar verwijst daar niet naar in een publieke vergadering.

De VOORZITTER: Dat is duidelijk. Het woord is aan de heer Witteman.

De heer WITTEMAN (SP): Mijnheer de Voorzitter! De heer Reerink kan toch niet met droge ogen beweren dat hij op een gegeven moment met het mes op de keel bij de bewoners hun mening kan vragen om tot een goede oplossing te komen? Dat lukt dan toch nooit?

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik kan de heer Witteman niet verstaan.

De heer WITTEMAN (SP): Mijnheer de Voorzitter! Nee, de heer Reerink luistert niet goed. Hij gaat wel praten met de bewoners maar hij luistert niet naar hen. Die hoorzitting was bedoeld om te luisteren naar wat de bewoners te zeggen hadden. Het was niet de bedoeling dat de bewoners zouden luisteren naar onze Statenleden. Het is natuurlijk heel belangrijk dat op het moment waarop er met de mensen gepraat gaat worden, er dan ook naar hen wordt geluisterd. Door te spreken over 'vernatten op termijn', zoals dat ook in het Statenvoorstel staat, wordt die mensen het mes op de keel gezet. Dan verwacht de heer Reerink ook nog dat diezelfde bewoners met hem gaan praten. Maar dat kan toch helemaal niet? Zodra er met de bewoners de dialoog wordt aangegaan, moeten toch alle mogelijkheden worden opengehouden? Natuurlijk zijn we allemaal voor een duurzame oplossing. Maar wat voor de een duurzaam is, hoeft voor de ander nog niet duurzaam te zijn.

De VOORZITTER: Dat punt is duidelijk. Het woord is aan de heer Reerink.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Het verschil tussen mij en de heer Witteman is dat ik hem af en toe niet versta, terwijl hij van zijn kant niet naar mij wil luisteren. Ik heb namelijk daarnet gezegd dat het de bedoeling is wel een richting aan te geven en de bewoners niet voor het lapje te houden om straks na de verkiezingen iets anders te gaan doen.

Ik sprak daarnet over ons amendement A2. Dat zal ik met uw toestemming nu indienen. Het zal merkbaar zijn dat veel zinnen en woorden al eerder door het CDA zijn genoemd in het amendement van die fractie. Maar ja, moeder heeft kinderen gekregen.

*Amendement A2 (PvdA, VVD, GroenLinks):
samenwerken aan de toekomst van de polder Groot
Mijdrecht Noord.*

*Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering
bijeen op 5 februari 2007, besprekend de kaders
voorkeursstrategie Groot Mijdrecht Noord;*

gelezen:

- de voorlopige samenvatting van de verkenning Groot Mijdrecht Noord waarin de problematiek en de uitgewerkte strategieën voor de toekomst van de polder Groot Mijdrecht Noord zijn toegelicht;*

overwegende:

- dat er een duurzame en betaalbare oplossing moet komen voor de water- en milieuproblematiek van de polder Groot Mijdrecht Noord en dat de oplossing ligt in de vernatting van de polder;*
- dat voor de periode tot 2012 het beleid dat is neergelegd in het Herijkt Plan de Venen, onverkort wordt uitgevoerd;*
- dat voor de periode na 2012 de opties Niets Doen en Plan de Venen geen duurzame oplossing bieden en er een ander beleid voor die periode ontwikkeld moet worden;*
- dat er bij de direct betrokkenen uit en rond de polder onvoldoende draagvlak is voor genoemde plannen en voor de fixatie van het waterpeil;*

besluiten:

- 1. het aan hen voorgelegde ontwerpbesluit te vervangen door dit besluit;*
- 2. Gedeputeerde Staten op te dragen een overleggroep in te stellen met daarin een evenredige vertegenwoordiging van enerzijds de provincie en de gemeente De Ronde Venen en anderzijds belangengroepen van bewoners en gebruikers van deze polder;*
- 3. dat de overleggroep wordt voorgezeten door een onafhankelijk voorzitter, benoemd met instemming van de leden van de overleggroep;*
- 4. dat de taak van de overleggroep is het verzamelen en interpreteren en eventueel aanvullen van*

de bestaande gegevens die relevant zijn voor een duurzame, betaalbare en haalbare oplossing voor de polder Groot Mijdrecht Noord;

5. dat de overleggroep hierbij de mogelijkheid heeft deskundigen in te schakelen op kosten van de provincie Utrecht tot een maximum van € 50.000;
6. dat de overleggroep een rapportage van haar werkzaamheden en het feitenrelaas aan de bevolking, de raad en de Staten voor 1 november 2007 zal aanbieden;
7. dat Gedeputeerde Staten op basis van deze rapportage een vervolgotraject starten om voorstellen te ontwikkelen voor de toekomst van de polder Groot Mijdrecht Noord na 2012 en deze in de zomer van 2008 ter besluitvorming voor te leggen aan Provinciale Staten;
8. dat de voorstellen vergezeld zullen gaan van een adequaat financieel flankerend beleid ter compensatie van de schade die de burger lijdt door te maken en gemaakte beleidskeuzes. Dit kan zowel de overgangssituatie als de definitieve keuzes betreffen;
9. dat de besluitvorming als bedoeld in punt 7 op transparante wijze plaatsvindt en wordt geflankeerd door een communicatie die zowel in de richting van de bevolking als die van de individuele bewoners van de polder en directe omgeving het draagvlak versterkt;
10. dat Gedeputeerde Staten met het rijk en anderen onderhandelingen starten voor de financiële onderbouwing van een duurzame oplossing van de problematiek van de polder Groot Mijdrecht Noord;
11. dat in de periode tot het uitbrengen van de rapportage van de overleggroep per 1 november 2007 geen feitelijke, structurele wijzigingen in het waterpeil van de polder Groot Mijdrecht Noord bewerkstelligd worden;
12. Gedeputeerde Staten op te dragen de Statencommissie REG periodiek te informeren over de uitvoering van dit besluit, met een afschrift aan de commissie WEM.

De VOORZITTER: Het amendement is voldoende ondertekend en maakt derhalve onderdeel uit van de beraadslagingen. Het amendement kan worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil toch heel erg graag het verhaal van

de heer Reerink over die verkiezingen verwerpen. Als hij het CDA kent, dan weet hij immers heel erg goed dat als het bij het CDA ergens om draait – over herindelingen en over wat voor ander onderwerp dan ook –, dat voor ons draagvlak altijd een ontzettend belangrijk punt is. Het moet voor ons dan ook zeer duidelijk zijn dat er draagvlak aanwezig is voor bepaalde ideeën en voorstellen. Wij weten het immers niet beter dan de mensen die erbij betrokken zijn.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Vanaf 2005 roep ik al dat hiervoor draagvlak moet komen.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Waarom verwijst de heer Reerink dan naar de verkiezingen? Wat ons betreft is dat niet aan de orde. Dat vind ik heel erg flauw van hem.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Als we de bewoners serieus nemen en we duidelijk maken wat het probleem is waarover we willen praten en dat we willen onderzoeken, is dat niet de een of andere vrije bezigheid.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Daarnet wilde ik al aantonen dat de heer Reerink heel erg goed weet wat er goed is voor de mensen. Wij willen dat graag van de mensen zelf weten.

De VOORZITTER: Ik meen dat deze discussie nu afgerond kan worden.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik had het over het moratorium. Bij het voorlopig zo houden van het waterpeil, buiten flexibel peilbeheer waarover de PvdA ooit een motie heeft ingediend – maar dat betrof inspelen op de actuele situatie – kan in die periode gewerkt worden aan het ontwikkelen van een plan met het doel het verkrijgen van inzicht in een maatschappelijke kostenbatenanalyse en is er meer aandacht voor de ruimtelijke en beleidsmatige context van het project Groot Mijdrecht Noord – de positie ten opzichte van de Randstad – en de onderhandelingen met het rijk en andere betrokkenen over het geld. In die periode wordt het Plan de Venen uitgevoerd. Daarmee betoont de overheid zich een betrouwbare overheid.

Tot slot: de toekomst van de polder Groot Mijdrecht Noord. Op nationaal niveau gezien is dat een complex project dat eigenlijk geen precedent kent en dat daardoor een zorgvuldige besluitvorming verdient. Tevens is er de samenhang met de polder De Ronde Hoek waar NoordHolland watercalamiteiten wil bergen als de polder Groot Mijdrecht Noord geen soelaas biedt. We kunnen ons niet al te veel tijdverlies permitteren, dus een herstart van het hele proces is niet aan de orde. Omdat vandaag aan de dag de burger niet alleen het voorwerp van besluitvorming is maar ook een partner bij het vormgeven van maatschappelijke ontwikkelingen, willen wij wel een doorstart waar bewoners en gebruikers van de polder op een goede manier hun inbreng kunnen leveren. Kom met een plan, zo vragen wij GS, dat meer draagvlak biedt.

De VOORZITTER: Dank u wel. Het woord is nu aan de heer Van den Burg namens de VVD.

De heer VAN DEN BURG (VVD): Mijnheer de Voorzitter! De PvdA heeft zojuist mede namens de VVD en GroenLinks amendement A2 inzake samenwerken aan de toekomst van de polder Groot Mijdrecht Noord ingediend. Alvorens ik vertel wat voor de VVD hierbij de overwegingen zijn geweest om dit amendement mede op te stellen, ga ik, evenals het CDA, eerst in op de aanleiding van deze discussie. Daarna zal ik inzoomen op een aantal voor de VVD belangrijke voorwaarden waaronder het draagvlak bij bewoners en bedrijven in de polder. De aanleiding van de problematiek is duidelijk. De polder ligt op ongeveer zes meter beneden NAP, terwijl de omgeving van de polder op ongeveer 2 meter beneden NAP ligt. Het gevolg hiervan is dat iedere negen minuten een 25 meterbad vol brak bruin water uit de polder gepompt moet worden. Dan zijn er twee discussies.

De heer WITTEMAN (SP): Mijnheer de Voorzitter! Bij interruptie. De heer Van den Burg is een verstandig man. Als je in die polder twee meter water zet – dat is twee tot drie weken niet pompen en dan is dat peil bereikt – dan moet er net zoveel gepompt worden als nu nodig is. Het niveauverschil tussen de Vinkeveense Plassen aan de ene kant en eventueel de plas in de polder Groot Mijdrecht Noord, blijft ongeveer een meter of twee. Er blijkt dus op een gegeven moment een waterstroming te zijn van de

Vinkeveense Plassen naar de polder Groot Mijdrecht Noord. Bovendien is er nog de onderstroom vanuit de Heuvelrug die ook blijft bestaan en dat verschil is 50 meter. Twee meter meer of minder maakt dus helemaal niets uit. Er moet dan evenveel water weggepompt worden als nu het geval is.

De heer VAN DEN BURG (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik vind de heer Witteman ook af en toe een verstandig man. Volgens mij heb ik het er alleen maar over gehad dat er nu per negen minuten een zwembad vol bruin water weggepompt moet worden. Ik heb helemaal niet gezegd dat er twee meter water op moet komen.

Het probleem is dat als dat zwembad elke negen minuten weggepompt moet worden, er aan de ene kant een gewone discussie is over kosten en baten. Het kost immers nogal wat om dat water op te pompen en vervolgens te lozen. Het tweede punt waar het CDA ook al op heeft geduid, is dat dit water van zo'n slechte kwaliteit is dat dit niet voldoet aan de Europese kaderrichtlijn voor water.

Een bijkomend probleem is de bodemdaling. Van onafhankelijke deskundigen, waaronder TNO, begrepen wij dat er in de afgelopen jaren een bodemdaling heeft plaatsgevonden van gemiddeld zeven millimeter per jaar. Dat kan best betekenen dat op bepaalde plaatsten die bodemdaling nog niet heeft plaatsgevonden, maar op dit moment heb ik geen enkele reden om daaraan te twijfelen: onafhankelijke instituten hebben dat immers aangetoond.

Ik weet best dat bedrijven en personen in de polder dat anders zien, maar de fractie van de VVD koerst op dit moment dan toch maar op de onafhankelijke onderzoeken die door TNO zijn gerapporteerd. Uitgaande van die bodemdaling betekent dit dat er op termijn meer water onttrokken moet worden om landbouw en bewoning in die polder mogelijk te laten blijven zijn. Dit heeft dan verdere bodemdaling tot gevolg. Hoe we het ook wenden of keren, dit kan natuurlijk niet veel langer doorgaan. Dit constatende, kunnen we twee dingen doen.

Ten eerste kunnen we onze kop in het zand steken en zeggen dat het allemaal wel meevalt en dat we er niets aan hoeven doen. Dit is echter een situatie die op de langere termijn niet houdbaar zal zijn en die zal leiden tot een koude sanering van boeren en bewoners in dat gebied. Dit vind ik geen goede oplossing.

Ten tweede kunnen we nu al een keuze maken die, hoe impopulair misschien ook, leidt tot een duidelijke richting en tot een warme sanering. De VVD durft voor die duidelijkheid te kiezen ook al valt die op korte termijn niet goed bij de direct betrokkenen. Besturen betekent immers af en toe ook op korte termijn impopulaire keuzes te maken, maar op de lange termijn verstandige.

Wat betekent die duidelijke richting? Voor de VVD betekent dit dat tot 2012 het herijkte Plan de Venen onverkort uitgevoerd dient te worden. Als dat niet kan, moet dat financieel gecompenseerd worden zoals dat is afgesproken in het Plan De Venen.

De heer PLOEGER (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik begrijp dat ook de VVD vasthoudt aan het gegeven dat er een probleem is en dat die partij dus voorbijgaat aan de oproep van de bewoners dat er geen probleem is en dat dit dus eerst bekeken moet worden?

De heer VAN DEN BURG (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Op dit moment heeft de VVD geen reden te twijfelen aan het feit dat er een probleem is. Op het moment dat een nieuw feitenonderzoek zal aantonen dat er werkelijk geen probleem is, neemt D66 hierop dus al een voorschot, maar de VVD doet dat niet. Op het moment dat er nieuwe getallen bekend zijn, dan is de VVD best bereid daarover te praten. Echter op dit moment is er voor de VVD geen enkele aanleiding te twijfelen aan aard en ernst van de problematiek.

De heer PLOEGER (D66): Mijnheer de Voorzitter! D66 neemt geen voorschot op de uitkomst van een nader onderzoek. Daarom wil D66 weten of dat probleem er wel of niet is en wil D66 er met de bewoners uit zien te komen. Het lijkt mij dat de VVD helaas niet geneigd is te luisteren naar de bewoners van het gebied.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! De heer Van den Burg spreekt van een warme sanering. Mocht het inderdaad zover komen, dan zal er niemand in de Staten zijn die dat niet zou willen. Maar nu zijn wij nog niet zo ver. In dat geval vraag ik het college van GS nader in te gaan op het verhaal van de heer Van den Burg ten aanzien van die warme sanering. Is de uitspraak in amendement A2 dat zojuist door de PvdA, VVD en

GroenLinks is ingediend, voldoende voor die warme sanering?

De heer NUGTEREN (GroenLinks): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb een vraag voor de heer Ploeger naar aanleiding van zijn interruptie. In zijn verkiezingsprogramma lees ik namelijk dat de polder Groot Mijdrecht Noord een specifieke aanpak nodig heeft. Er staat dat de problemen met het kwelwater en de dalende bodem een structurele oplossing vergen. Dat suggereert mijns inziens dat D66 ook ziet dat er een probleem is. Nu hoor ik net van hem dat dit niet zo is.

De heer PLOEGER (D66): Mijnheer de Voorzitter! Helaas heeft de algemene ledenvergadering van D66 het verkiezingsprogramma al vastgesteld op basis van voortschrijdend inzicht na de hoorzitting over de polder.

De heer VAN DEN BURG (VVD): Mijnheer de Voorzitter! In elk geval dient voor de VVD het Plan de Venen onverkort uitgevoerd te worden. Voor de periode na 2012 dient er een duurzame oplossing gevonden te worden. Voor ons behoort daarbij vernatting van de polder plaats te vinden. Dit betekent niet op voorhand een plas. Laat ik daarover heel duidelijk zijn. Ook bij de duurzame oplossing na 2012 is het uitgangspunt van de VVD dat er financieel gecompenseerd moet worden als dit aan de orde is. Aan de hand van een dergelijke duidelijke keuze kunnen wij dan ook naar het rijk gaan voor een rijksbijdrage voor de aanpak van de problematiek van de polder Groot Mijdrecht Noord. Wij maken dan een reële kans om een dergelijke bijdrage te krijgen. Als wij dit besluit nu niet nemen, hoeven we waarschijnlijk niet te rekenen op een rijksbijdrage. Dat lijkt ons niet in het belang van de polder en evenmin in het belang van de bewoners en gebruikers van de polder.

De heer WITTEMAN (SP): Mijnheer de Voorzitter! Bij interruptie. De financiering is natuurlijk een bijzonder lastig probleem. Er moet zo'n € 100 miljoen uit Den Haag komen en een zelfde bedrag uit de publiekprivate samenwerking, waaronder door het realiseren van 2500 woningen rond de plas. 2000 van de woningen moeten dan een zelfde bedrag opleveren. Dat betekent een bijdrage van € 50.000 per woning. Dat worden dan volgens mij starterswo-

ningen voor miljonairs uit Amsterdam. Het is overigens nog maar de vraag of daar woningen gebouwd mogen worden. Als het geen plas wordt, vraag ik mij af hoe de financiering dan rond moet komen. Dan komt men toch immers gewoon €100 miljoen te kort?

De heer VAN DEN BURG (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Wat ons betreft gaat het hier om een principiële keuze. Wat willen we met de polder? Op termijn kiezen wij voor vernatting ervan. De heer Witteman heeft mij niet horen spreken over een plas, noch over woningbouw. Ik vind het jammer dat hij de discussie toch voortdurend die kant op wil sturen, want voor ons gaat het op dit moment daar immers niet over.

De heer WITTEMAN (SP): Mijnheer de Voorzitter! Een belangrijke kostendrager blijft toch de woningbouw die daar gerealiseerd moet worden. Dat zijn volgens mij woningen waarvan de bouw in strijd is met de nota Ruimte.

De heer BOS (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! De heer Witteman preludeert op een van de zes varianten. In het voorstel van PvdA, VVD en GroenLinks gaat het om een koers en niet over een voorstel. Bij die koers strepen we twee varianten weg; de resterende vier blijven over voor een discussie. Wellicht komen er na de inventarisatie nog een paar varianten bij. Het is nu te vroeg om het te hebben over die € 100 miljoen uit een van die varianten. Dat is momenteel niet aan de orde.

De heer WITTEMAN (SP): Mijnheer de Voorzitter! De heer Bos gaat nu uit van zes varianten waarvan hij er twee wegstreept. Maar straks worden er vier bij opgeteld. Waarom gaan we dan niet gewoon door met die zes varianten? Wellicht dat we er dan vervolgens twee, drie of vier kunnen wegstrepen.

De VOORZITTER: Dat punt is duidelijk. Ik ga even naar de heer Bisschop.

De heer BISSCHOP (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Ik ben benieuwd in welk opzicht dan de koersuitspraak: vernatting van de polder, zich onderscheidt van koude sanering; als tenminste het geld vanuit Den Haag er niet zal komen. De heer Van den Burg zegt in zijn betoeg dat als er geld uit Den Haag

komt, wij dan iets voor die omgeving kunnen doen. Dat is goed te volgen, dat betreft een warme sanering. Maar stel nu dat dit geld er niet komt. Wordt dan het onderdeel van vernatting in zijn voorstel teruggedraaid? Of handhaaft hij dat?

De heer VAN DEN BURG (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik zal dat straks beantwoorden. Het is overigens een terechte vraag die de heer Bisschop stelt.

Zijn we dan ongevoelig voor de kritiek die van de bewoners en de gebruikers van de polder komt? Nee, natuurlijk niet; ook al maken we nu een andere keuze dan een groot deel van de bewoners en de gebruikers wil. Dit is ook de reden waarom wij willen dat de provincie en de gemeente De Ronde Venen aan de ene kant en de bewoners, gebruikers en andere belanghebbenden aan de andere kant, gezamenlijk een feitenonderzoek gaan of doen uitvoeren. De VVD heeft echter geconstateerd dat er verschillend wordt gedacht over feiten. Die onduidelijkheid over feiten dient weggenomen te worden. Het is immers lastig discussiëren als er onenigheid bestaat over feiten, want daarover moet men in principe toch enigheid hebben. Dit feitenonderzoek dient wat ons betreft vóór 1 november 2007 de Staten, de raad van De Ronde Venen en de betrokken bevolking gepresenteerd te worden, om snel te kunnen werken en om dit proces niet onnodig te vertragen. De VVD ziet daarbij dan ook een belangrijke verantwoordelijkheid voor de overleggroep die in feite dat onderzoek gaat doen, teneinde die termijnen te handhaven.

Als er op basis van het feitenonderzoek duidelijkheid is over de feiten, en als mede op basis van de onderhandelingen met het rijk er zicht zal zijn op de oplossing van de problematiek, dan kunnen we vervolgens een definitieve oplossing voor de polder uitwerken. Pas daarna kan en wil de VVD kiezen voor een definitieve en concrete oplossingsstrategie. Een oplossing die enerzijds recht dient te doen aan de problemen die er in de polder spelen en anderzijds aan de gevoelens en belangen van bewoners, gebruikers en andere belanghebbenden in de polder.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! In zijn laatste zin heeft de heer Van den Burg het over recht doen aan de inwoners en de gebruikers van de polder. In hoeverre strookt dat met zijn uitspraak om nu al naar vernatting te willen?

De heer VAN DEN BURG (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Als wij praten over een duurzame oplossing – volgens mij is het CDA daar ook voor – dan is het zo, dat hoe we het ook wenden of keren, er op termijn tot vernatting zal moeten worden overgegaan. We kunnen hier dan wel roepen dat dit niet zo is, maar volgens de VVD is er op termijn maar één duurzame oplossing mogelijk: vernatting. Binnen dat kader willen wij graag met de bewoners praten over een draagvlak voor hoe dat dan verder precies ingevuld moet worden.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Volgens mij is dat toch met elkaar in strijd. Als je als gelijkwaardige partners met elkaar wilt praten dan betekent dat tevens dat je dat gesprek niet direct al in een bepaalde richting moet sturen. Of deelt de VVD die mening niet?

De heer VAN DEN BURG (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Wij moeten op dit moment een principebesluit nemen waarbij in elk geval de richting aangegeven moet worden en waarmee we dan naar Den Haag kunnen gaan om de financiering veilig te stellen. Het CDA maakt nu blijkbaar duidelijk die financiën niet zo belangrijk te vinden en het draagvlak bij de bewoners te willen leggen. Dat is een verschil van inzicht dat zich kan voordoen. Alleen zeggen wij als VVD – volgens mij daarbij in elk geval gesteund door de PvdA en GroenLinks – dat wij het belangrijk vinden dat er op een gegeven moment een financieel verhaal bij de oplossingsrichting gevoegd kan worden. Wij willen klare wijn schenken en dat is dan vernatting. Het is dan duidelijk dat wij daarover met de bewoners en gebruikers van de polder willen praten. Uiteraard zelfs.

De VOORZITTER: De bijdrage van de VVD is nu duidelijk. Het woord is aan de heer Koopmanschap van GroenLinks.

De heer KOOPMANSCHAP (GroenLinks): Mijnheer de Voorzitter! Het onderwerp dat nu aan de orde is, is in de afgelopen jaren vaak besproken. In het kader van het Groene Hart, van het Plan de Venen en direct, zoals nu, in het kader van de polder Groot Mijdrecht Noord. Commissievergaderingen, rapporten van deskundigen, contraexpertises, meningen en erg veel mailtjes van bewoners uit de

polder – onze dank daarvoor – en een hooravond in Mijdrecht.

Persoonlijk vind ik dit een lastig onderwerp. Ook ben ik op dit gebied niet deskundig. Er zijn veel belangen en veel meningen. Voor GroenLinks spelen bij dit onderwerp een paar belangrijke punten: milieu, water, de verantwoordelijkheid voor toekomstige generaties, maar ook transparantie over de mening van de overheid en het nemen van verantwoordelijkheid. Dat geldt niet alleen voor GroenLinks. Er liggen nu twee amendementen voor op het ontwerpbesluit. Het is goed om te zien dat we het hier in de Staten op een groot aantal hoofdlijnen met elkaar eens zijn. Het proces met bewoners heeft een herstart nodig. Dat staat in beide amendementen. Te lang al worden feiten naast elkaar onderzocht en komen de meningen steeds meer tegenover elkaar te staan.

Er moet worden gepraat met de bewoners. GroenLinks is vorige week opnieuw gaan praten met bewoners op uitnodiging van een vertegenwoordiging van bewoners in de polder Groot Mijdrecht Noord. Ook GroenLinks is voor een gezamenlijke overleggroep met een onafhankelijke voorzitter. Daarover zijn veel partijen het met elkaar eens. Ook zijn we het eens over het handhaven van de afspraken die er zijn gemaakt in het kader van het Plan de Venen: tot 2012 geen verandering van dat beleid.

Tevens zijn we het eens over de compensatie van de schade. Een verschil van mening tussen de verschillende politieke partijen is de helderheid waarmee nu wordt gekozen voor een strategie.

GroenLinks is voor een toekomst voor de polder Groot Mijdrecht Noord in de richting van vernatting. Die keuze is niet nieuw. Daarover zijn we ook jegens bewoners duidelijk geweest. Omdat dit het belangrijkste verschilpunt is in de voorliggende amendementen zal ik hier nogmaals duidelijk maken wat onze overwegingen bij dit punt zijn.

In de eerste plaats gelden daar de milieuproblemen. Al meerdere jaren is het bekend dat het water dat uit de polder wordt gepompt vol zit met zouten en fosfaten. Er is zagezegd sprake van een natuurlijke vervuiling. De afgelopen jaren is de kwaliteit van het water in de totale provincie verbeterd, maar niet rondom de polder Groot Mijdrecht Noord. Die problemen zullen in de toekomst toenemen. In de afgelopen dagen heeft de krant vol gestaan over het Vierde Rapport van het Internationale Klimaatpanel.

Geen nieuwe informatie, maar het stond weer eens op de voorpagina: stijging van de zeespiegel, daardoor toenemen van de kweldruk in de diepe polders en daardoor meer afvoer van dit natuurlijke, vervuilde water.

De heer WITTEMAN (SP): Mijnheer de Voorzitter! Bij interruptie. Denkt de heer Koopmanschap dat de natuurlijk bron van het brakke water op het moment waarop men de polder gaat vernatten op de een of andere wijze zal verdwijnen?

De heer KOOPMANSCHAP (GroenLinks): Mijnheer de Voorzitter! Ik kom hierop straks nog terug in mijn verhaal. Ik maak eerst mijn verhaal af. Mochten er daarna nog vragen zijn over dit punt, dan kom ik daar nog op terug.

Landelijk en Europees is verbetering van de waterkwaliteit het beleid voor de toekomst. Wij kiezen voor de ecologische hoofdstructuur, wij kiezen voor de natte as. Het lastige van milieuproblemen is dat in de polder die problemen niet specifiek merkbaar zijn. Veel van de argumenten die worden aangevoerd vanuit de bewoners, maar ook die in deskundige rapporten staan die door hen worden aangekaart, geven het beeld dat het een polder is met goede grond. En ik heb de bedrijven in die polder gezien: dat zijn gezonde bedrijven. Alleen voor de omgeving is het een probleem.

Het tweede punt is transparantie en verantwoordelijkheid nemen. Bewoners van de polder hebben de afgelopen jaren meer dan eens laten weten dat er volgens hen door de overheid in een bepaalde richting wordt gewerkt, maar dat dit niet wordt gezegd.

Het proces zoals dat aan de bewoners is gepresenteerd, verdient op z'n zachtst gezegd geen schoonheidsprijs, vinden wij. Dat betekent daarom dat het belangrijk is bewoners te laten weten welke richting het uitgaat. Voor ons is dat: vernatting. Het is niet leuk die boodschap te brengen. Zeker niet aan de bewoners van Groot Mijdrecht Noord. In de polder staan immers florerende bedrijven en met veel plezier wonen, werken en recreëren er mensen. Die boodschap is aan die mensen dan ook niet uit te leggen. En toch, als dat onze mening is, dan moeten wij als Staten ook die beslissing durven nemen. Dan is dat onze verantwoordelijkheid jegens de bewoners.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! De heer Koopmanschap is overtuigd van deze richting. Zou het niet zo zijn dat als we met een open blik naar alle rapporten kijken en we alle feiten met de bewoners gaan onderzoeken, wij daar dan vanzelf uit zouden komen? Dan is het toch veel verstandiger om niet nu een punt te zetten op de plek waarop we uiteindelijk zullen uitkomen? Dan zouden we daar toch helemaal niet bang voor hoeven te zijn? Dus waarom stapt GroenLinks niet gewoon over naar ons amendement?

De heer KOOPMANSCHAP (GroenLinks): Mijnheer de Voorzitter! Ik zeg mevrouw Doornenbal hetzelfde als wat ik daarnet tegen de heer Witteman heb gezegd. Ik maak even dit laatste stukje van mijn verhaal af. Als er dan nog vragen zijn, dan kom ik daar graag op terug. Overigens laat ik het CDA hierbij weten dat wij in hoofdlijnen kunnen instemmen met het amendement van die fractie en dat er tussen beide amendementen maar een klein verschil is. Dat zit nu net in ons amendement.

Ligt de toekomst daarom nu vast? Dat is in feite de vraag die werd gesteld. Waarom is het nu nodig? Het lijkt net of de toekomst van de polder vastligt, maar dat is niet zo. In de komende jaren geldt als eerste het kader van het Plan de Venen. In de tussentijd verwachten wij van de gedeputeerde onderhandelingen met het rijk om te kijken naar de financiering. Van het college van GS verwachten wij ook dat men met bewoners in gesprek gaat. En van bewoners verwachten wij dat ze, zoals ze ook in de afgelopen tijd hebben gedaan, in discussie gaan met deskundigen en met de Staten over feiten en meningen zoals die er nu liggen.

Van de Provinciale Staten die na de verkiezingen zullen aantreden verwachten wij dat ze op grond van feiten, meningen en beschikbaar geld tot besluitvorming zullen komen en dat ze een open oog hebben voor milieu, toekomst, belangen van bewoners van onze hele provincie, en voor alle landelijke en Europese regels en dat ze dan komen tot een definitief besluit.

Voor de gedeputeerde heb ik nog een paar vragen. In beide amendementen is gesteld dat het proces dat nu moet gaan lopen met bewoners, van belang is. Op welke manier wil de gedeputeerde daaraan vorm geven? Hoe wil hij bewoners bij het verdere proces betrekken?

Er wordt gesproken over de bouw van woningen. Wij willen graag de toezegging dat het kader van het Groene Hart, waarbinnen een saldo nul geldt voor wat de woningbouw betreft, zal worden gehandhaafd. Graag horen wij de mening van de gedeputeerde daarover. Graag sluiten wij ons aan bij de vraag die daarnet door de PvdA is gesteld: of het mogelijk is dat de bodemkaart op kortere termijn beschikbaar komt, zeker voor dit gebied.

Dan terug naar de vragen die mij daarnet zijn gesteld. Als het gaat om het vernatten, denk ik dan dat de problemen zullen verdwijnen?

In het begin van mijn betoog heb ik al gezegd dat ik geen deskundige ben. De fractie van GroenLinks heeft haar standpunt gebaseerd op de onderzoeken die ambtelijk maar ook via de contraexpertise zijn uitgevoerd. Die wijzen voor ons allemaal in dezelfde richting. Dat betekent dat waar er nog aanvullend feitenonderzoek moet plaatsvinden, dat dit voor ons iets is dat in een komend traject moet gebeuren. Wij verwachten dat ook de bewoners daarin volop kunnen participeren.

De heer WITTEMAN (SP): Mijnheer de Voorzitter! Bij interruptie. Door Grontmij is een onderzoek uitgevoerd. Daarin wordt gesproken over de achterlandinzijging; die levert zo'n beetje de helft van al het water dat in de polder Groot Mijdrecht Noord omhoog komt. Vooral die achterlandinzijging ver-oorzaakt de hoeveelheid zouten, stikstof en fosfaten. Die inzijging komt dus gewoon vanaf de Heuvelrug. Het peilverschil tussen de Heuvelrug en de polder Groot Mijdrecht Noord wordt dan straks geen 52 maar 50 meter. Maar dat met zout, stikstof en fosfaat vervuilde water van de Heuvelrug blijft gewoon stromen, ongeacht of er een plas wordt gemaakt van twee of drie meter diepte. Dat maakt niets uit. Het gemaal in de polder blijft net zoveel water uitslaan als nu en de kwaliteit van dat water wordt alleen maar slechter omdat dit zich gaat vermengen met water uit de Vinkeveense Plas-sen. Dat is een heel ingewikkeld verhaal.

De VOORZITTER: Dat vind ik ook. Even twee dingen: dit gaat ook van uw spreektijd af. Daar waarschuw ik u voor, anders kunt u straks niet meer een goede termijn houden. Ten tweede: stelt u nu ook een concrete vraag aan de heer Koopmanschap?

De heer WITTEMAN (SP): Mijnheer de Voorzitter! Die vraag heb ik hem daarnet al gesteld. Daarbij heb ik gevraagd of de polder wel of niet vernat zal worden in relatie tot het uitslaan van de totale hoeveelheid water. Daar ben ik heel nieuwsgierig naar.

De heer KOOPMANSCHAP (GroenLinks): Mijnheer de Voorzitter! Ik ben bang dat de heer Witteman nog even nieuwsgierig zal moeten blijven. De heer Witteman heeft van zichzelf gezegd dat hij deskundig is. Ik ben hier niet gekozen op grond van deskundigheid inzake deze specifieke technische problematiek.

De heer WITTEMAN (SP): Mijnheer de Voorzitter! Dan kan de heer Koopmanschap toch op z'n minst wel zeggen dat hij hierover geen beslissing kan nemen omdat hij onvoldoende kennis van zaken heeft en te weinig tijd om technische rapporten te lezen.

De heer KOOPMANSCHAP (GroenLinks): Mijnheer de Voorzitter! Het voordeel van het zitting hebben in de Staten is dat we een zeer grote organisatie tot onze dienst hebben. Daarop hebben wij als Staten niet vertrouwd en wij hebben gesteld dat wij, gezien het belang dat hier speelt, een contraexpertise wilden hebben. Van daaruit is in deze richting geadviseerd. Dus naast de rapporten die er liggen, hebben wij een contraexpertise gehouden die in dezelfde richting wijst. Daarop baseer ik dit besluit. Ik ga ervan uit dat de concrete vragen die de heer Witteman stelt en dat de feiten waar het over gaat, in de volgende fase centraal zullen staan. Aan de hand daarvan zal worden gekeken welke definitieve oplossing er zal worden gekozen. Is dat antwoord voor de heer Witteman voldoende?

De VOORZITTER: De argumenten zijn voor dit moment voldoende gewisseld.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Mag ik de heer Witteman vragen in de resterende seconden van zijn spreektijd straks uit te leggen waarom in dit geval het stelsel van de communicerende vaten niet opgaat? Als hij dat uitlegt dan hoeft hij niet bij iedere spreker dezelfde vraag te stellen.

De heer WITTEMAN (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb dat van de communicerende vaten daarnet ook al uitgelegd.

De VOORZITTER: Om te voorkomen dat interrupties ook communicerende vaten worden, vraag ik de heer Koopmanschap of hij met zijn betoog klaar is.

De heer KOOPMANSCHAP (GroenLinks): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil nog even weten of de vraag van het CDA door mij voldoende beantwoord is. Niet dat wij het nu met mevrouw Doornenbal eens zijn, maar ik heb geprobeerd op haar vraag te reageren.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Mijnheer Koopmanschap is heel duidelijk in zijn theorie over welke kant het op moet gaan. Hij baseert zich op de feiten zoals die er liggen. Waarom is hij dan niet bereid om nu de zaak helemaal open te houden tot ook de bewoners diezelfde feiten kunnen constateren? Waar is hij bang voor?

De heer KOOPMANSCHAP (GroenLinks): Mijnheer de Voorzitter! Als we het hebben over draagvlak, dat voor mij erg belangrijk is, is het tevens van belang dat we mensen niet moeten vragen hun eigen hoofd in de strop te steken. De beslissing die genomen wordt, en de richting waarnaar die uitgaat, ervaren de bewoners als gericht tegen hun belangen, zodat ik vind dat wij heel gericht een besluit moeten nemen. Vervolgens kunnen wij bewoners uitnodigen waar mogelijk duidelijk te maken waar het niet klopt wat wij zeggen.

De VOORZITTER: Het woord is aan de heer Ploeger van D66.

De heer PLOEGER (D66): Mijnheer de Voorzitter! D66 vindt het te vroeg om vandaag een besluit te nemen over de polder Groot Mijdrecht Noord. Wij zijn immers van mening dat het college van GS danig tekort is geschoten in het betrekken van de bewoners van de polder bij deze besluitvorming. Dit leidt er inmiddels toe dat de bewoners niet alleen de conclusies maar ook de gepresenteerde feiten, waaronder de veronderstelde bodemdaling, aanvechten. De bewoners hebben volgens ons onvoldoende mogelijkheden gekregen om het feitenmateriaal in te zien. Bovendien hebben zij, ondanks hun excessief verzoek, niet de mogelijkheid gekregen om aan de hand van de door de provincie beschikbaar gestelde

onafhankelijke deskundige de feiten te evalueren. Ten slotte hebben de bewoners aangetoond dat er ook ander feitenmateriaal beschikbaar is. Daarbij werd al gerefereerd aan de mailbox. De mailboxen bij ons zijn flink volgestroomd met allerlei nieuwe feiten over wel of geen bodemdaling, de kaderrichtlijn water, enzovoort.

Door het optreden van GS hebben de bewoners van de polder het vertrouwen in de overheid verloren. Dit moet hersteld worden. Daarin zullen wij als Staten en als volksvertegenwoordigers het voortouw moeten nemen. Van de gedeputeerden kunnen wij dat kennelijk niet meer verwachten: ook op de uitnodiging om aanwezig te zijn bij de hoorzitting in De Meijert zijn zij niet ingegaan.

D66 vindt dat er eerst onderzoek nodig is naar het door de provincie geproduceerde feitenmateriaal, want er is geen ruimte voor de bewoners geweest om die informatie door onafhankelijke deskundigen te laten controleren. Een commissie onder leiding van een onafhankelijke, gezaghebbende voorzitter die zowel door de bewoners en de provincie wordt geaccepteerd, moet dat uitvoeren. Daarnaast is het D66 volstrekt niet duidelijk wat de urgentie is om nu het peilbesluit te nemen. Een peilbesluit wordt normaliter aan de hand van een watergebiedplan genomen. Het watergebiedplan Groot Mijdrecht Noord is echter nog in ontwikkeling en zal naar verwachting pas in het voorjaar vastgesteld kunnen worden. Op dit moment ligt er dan ook geen verzoek van het waterschap om het peil te verlagen of om dat te fixeren. De voorgenomen beslissing van GS om het peil niet te verlagen, is ook om die reden niet noodzakelijk.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Weet mijnheer Ploeger om de hoeveel tijd waterpeilen herzien moeten worden?

De heer PLOEGER (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik weet alleen dat het waterschap ermee bezig is.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Dat is om de tien jaar.

De heer PLOEGER (D66): Mijnheer de Voorzitter! Maar het waterschap is er nu mee bezig, dus ik vind wel dat we dat moeten afwachten.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Maar stel dan niet dat het op een watergebiedplan berust, want watergebiedplannen moeten nog gemaakt worden. In het verleden zijn er ook peilbesluiten genomen op grond van de wet.

De heer PLOEGER (D66): Mijnheer de Voorzitter! De door GS aangehaalde reden om aan de hand van het peilbesluit zo snel mogelijk met het kabinet te onderhandelen over de bijdrage van het rijk in de kosten, vindt D66 absoluut ontoereikend om dit besluit nu al door te drukken. Het schermen met deadlines bij het indienen van subsidieaanvragen staat ons tegen. Het gaat uiteindelijk om de bewoners en niet om het binnenhalen van geld. Kortom, de fractie van D66 vindt dat er eerst maximaal getracht moet worden het draagvlak bij de bewoners van de polder en bij de gemeente De Ronde Venen te vergroten voordat welk besluit dan ook genomen kan worden. Wij vinden het voorliggende besluit een ontijdig besluit. D66 wil eerst een onderzoek, samen met de bewoners. Pas dan kan bezien worden welke besluiten er genomen moeten worden. Dan staan wij wat positiever tegenover het amendement A1 van de fracties van CDA, SP en SGP dan tegenover amendement A2. D66 vindt dat eerst de communicatie met de bewoners hersteld moet worden voordat het noodbesluit genomen kan worden. Wij vinden dat de direct betrokkenen er recht op hebben hierover zo snel mogelijk duidelijkheid te krijgen. Een onderzoek of er wel of niet sprake is van bodemdaling – dat is immers de primaire vraag waar het om gaat – zal eerst moeten plaatsvinden voordat we verder kunnen. Het amendement A2 van de fracties van PvdA, VVD en GroenLinks vinden wij niet voldoende om het vertrouwen van de bewoners te herstellen. Bij het uitgangspunt dat vernatting onontkoombaar is, kan niet van de bewoners verwacht worden dat men positief een nieuw onderzoek tegemoet zal treden.

De heer BOS (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Wat vindt D66 dan van het amendement A1 van het CDA, waarin wordt gesproken van een duurzame oplossing? Daar was D66 toch tegen?

De heer PLOEGER (D66): Mijnheer de Voorzitter! Wij staan positiever tegenover het amendement A1 van de fracties van CDA, SP en SGP dan tegenover

amendement A2 van de fracties van PvdA, VVD en GroenLinks.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Met enige verbazing heeft mijn fractie kennisgenomen van het voorliggende voorstel. Veel zaken zijn al door andere fracties genoemd; ik ga dat niet allemaal herhalen, maar zeker het CDA heeft reeds in belangrijke mate onze mening genoemd. Ons probleem met dit voorstel is vooral de keuze die hierin thans reeds wordt gemaakt: vernatting. En dat terwijl besluitvorming over de scenario's op een later moment wordt geprojecteerd. Daarmee zou nog te leven zijn geweest als er sprake was van een evenwichtig besluit: een koppeling aan een heel duidelijke saneringsregeling voor boeren, burgers en bedrijven in het gebied. Die koppeling ontbreekt echter. De onduidelijkheid die hiermee ontstaat, geeft het beeld van een niet betrouwbare overheid. We nemen een besluit en we hebben de consequenties daarvan niet in beeld. De bedragen die met de sanering gepaard gaan, wisselen namelijk sterk. Ik heb bedragen gezien en gehoord van € 50 miljoen tot € 100 miljoen, maar een concreet besluit waardoor de burgers weten waar ze aan toe zijn, ontbreekt. En dat terwijl we weten dat die consequenties in aantocht zijn.

Wij vragen daarom het college of dit voorstel er uitsluitend ligt om een iets grotere zekerheid te krijgen over het rijksgeld? Wanneer denkt het college dat de besluitvorming over dat rijksgeld zal plaatsvinden? Hoeveel geld zal er dan beschikbaar komen? Van de amendementen die ons inmiddels hebben bereikt, is noch amendement A1 en noch amendement A2 mede ondertekend door de ChristenUnie. Daarmee hebben wij dan ook een probleem. Die amendementen betreffen immers geen wijzigingen of aanpassingen in een door GS voorgesteld besluit, wat toch het kenmerk behoort te zijn van een amendement. Nee, het zijn compleet nieuwe formuleringen die nieuwe processen in gang beogen te zetten. Een motie om het college een aanvullende opdracht te geven naast het besluit dat thans voorligt, lijkt ons meer op z'n plek.

De heer WITTEMAN (SP): Mijnheer de Voorzitter! Vandaag ligt er een Statenvoorstel ter bespreking met als besluit dat de polder Groot Mijdrecht Noord op termijn onder water komt te staan. In de afge-

lopen maanden is ons een behoorlijke hoeveelheid papier toegestuurd met teksten die ons de noodzaak daarvan zouden moeten aantonen. Ook wij waren in eerste instantie ervan overtuigd dat het onder water zetten van de polder de beste en meest duurzame oplossing zou zijn, gezien de ernstige bodemdaling en het zwaar vervuilde water in deze polder. Een en ander is verwoord in de diverse onderzoeksrapporten.

Echter, zoals nu blijkt, valt het reuze mee met die bodemdaling. Vooral in het westelijke deel van deze polder bestaat de grond voornamelijk uit klei waarop een veenlaag ligt van slechts enkele decimeters. Bodemdaling door oxidatie van de veenlaag of inklinking hiervan zal slechts millimeters bedragen en niet de gesuggereerde decimeters. Wat is er dan met dat bruine water dat iedere negen minuten uit de polder wordt gepompt? Met de term 'bruin water' wordt gesuggereerd dat dit ook heel vies en ongezond is. Weliswaar is het chloridegehalte ervan hoog, maar het is dan ook zout brak water. Deze verontreiniging is echter geomorfologisch bepaald en gaat nog zo'n 200 jaar door, zelfs als we van de polder een plas maken. De helft van dat water is afkomstig van de Heuvelrug en loopt door een watervoerend stroompakket naar de polder Groot Mijdrecht Noord. Hierbij worden zouten en andere mineralen uitgelooft en die komen als kwelwater in de polder. Gezien het hoogteverschil tussen de Heuvelrug en de polder maakt twee meter meer of minder hoogteverschil niets uit. In 2009 moeten doelen worden afgesproken in het kader van de Europese Richtlijn Water. Er moeten dan haalbare maatregelen geformuleerd worden die de waterkwaliteit verbeteren. Het realiseren van een plas maakt dit alleen maar moeilijker. Want door het geld: € 100 miljoen uit Den Haag en € 100 miljoen afkomstig van de bouw van zo'n 2500 woningen rond de plas, wordt de plas het exclusieve domein van vermogenden. De financiële haalbaarheid daarvan moet echter nog steeds worden verkregen. In de nota Ruimte staat heel duidelijk het principe van migratiesaldo nul beschreven. Dit plan gaat daaraan echter geheel voorbij; het wordt niet eens benoemd.

Ten slotte: het draagvlak hiervoor onder de bevolking. Gezien mijn korte spreektijd ga ik daar niet verder op in. Wellicht dat de PvdA een slag om de arm hield door het amendement A2 dat ze zelf hebben ingediend niet te ondertekenen. Wellicht komen zij daar zelf dus nog op terug.

De heer BISSCHOP (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Mevrouw Doornenbal is begonnen met het geven van een prima samenvatting van de voorgeschiedenis van dit hele gebeuren. Daarop ga ik dus niet verder in. Vanaf het begin dat wij als SGP aan de discussies hierover hebben deelgenomen, heeft voor ons de vraag naar nut, noodzaak en urgentie van dit onderwerp centraal gestaan. Die vraag is door ons dus ook aan deskundigen gesteld. Dus: nut, noodzaak en urgentie om op dit moment de voorgestelde maatregelen inzake de polder Groot Mijdrecht Noord te nemen en feitelijk te besluiten tot het project dat naar vernatting voert.

Nut en noodzaak staan op zichzelf niet ter discussie. In die zin dat iedereen het er wel over eens is dat er wat moet gebeuren. Waar echter wel verschil van mening over bestaat, inclusief bij deskundigen die geraadpleegd zijn – ik hecht eraan dat te beklemtonen – betreft de mate en de vorm waarin maatregelen getroffen dienen te worden. Ik wijs er alleen maar op dat twee van de deskundigen nadrukkelijk de vinger gelegd hebben bij sommige rapporten die wel heel erg 'richting plas' waren geschreven. En als gevolg van de gevolgde procedure hebben betrokkenen het gevoel gekregen in de klem te worden genomen.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik zat zeer geïnteresseerd te luisteren naar wat de heer Bisschop zei over de duurzaamheid, het nut en de noodzaak die door hem niet worden betwijfeld. Maar daarna verdween zijn betoog zogezegd een beetje in het moeras. Wat verstaat de heer Bisschop onder een duurzame oplossing?

De heer BISSCHOP (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Ik ben bang dat ik me dan een beetje moet aansluiten bij een eerdere interruptie van de heer Witteman. Ik heb daar onmiddellijk aan toegevoegd: dat de mate en de vorm waarin dat gestalte moet krijgen een punt van discussie moet zijn, inclusief het gegeven dat deskundigen het daarmee niet eens zijn.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Dat heb ik gehoord. Maar 'de richting waarin' heeft de heer Bisschop niet nader benoemd.

De heer BISSCHOP (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Als ik dat, blijkbaar een beetje cryptisch, zeg dan doel ik concreet op het Plan de Venen waarbij

een onderscheid wordt gemaakt tussen het oostelijke deel en het westelijke deel van de polder Groot Mijdrecht Noord. Dat is in deze discussies volledig onder tafel verdwenen. Als het gaat om die polder, dan is de vraag dan ook of we niet een onderscheid tussen die delen moeten blijven maken. Daarnaast zouden wij dus kunnen kijken en dan spreken we niet uit dat vernatting op de hele polder betrekking zou moeten hebben.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Volgens mij hebben zowel het CDA als de PvdA het regelmatig over Plan de Venen gehad en ook over het oostelijke en westelijke deel van de polder. Maar, en daar gaat de heer Bisschop aan voorbij, wat doet de SGP na 2012? Het Plan de Venen gaat immers tot dat jaar.

De heer BISSCHOP (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Dat is een bekend gegeven. Daarover gaat ook een deel van de discussie. De bewoners hebben erop gerekend tot 2012, in elk geval ten aanzien van het westelijke deel van de polder, met rust gelaten te worden. Dát is nu naar voren gehaald. In die zin is er dus sprake van urgentie. Dan zouden we ons kunnen afvragen wat dan die versnelde besluitvorming op dit punt rechtvaardigt. Als het daarover gaat en als er een besluit in die richting genomen moet worden, dan moeten we, ook voor het westelijke deel, dat traject dan buitengewoon zorgvuldig volgen. Daarvan heb ik opgemerkt dat bewoners vaak het gevoel hebben klemgereden te worden en vermalen dreigen te worden door de wielen van de urgentie. Dan kan ik mij daarbij wel iets voorstellen.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik zal daarop in tweede termijn reageren.

De heer BISSCHOP (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Betrokkenen spreken zelfs van een wurgconstructie. In alle nuchterheid moeten we als medeverantwoordelijk bestuur van deze provincie constateren dat het draagvlak voor het voorliggende besluit ten enenmale ontbreekt. En als er dan toch sprake is van urgentie – in de trant van: wij moeten dit besluit nemen want anders lopen wij kans dat, – dan zou men vanuit bestuurlijke overwegingen, als er sprake zou zijn van voldoende harde financiële garanties, daarvoor nog enig begrip kunnen hebben. Maar die garanties zijn echter boterzacht en dat

besluit is daarentegen bikkelhard. Die discrepantie tussen boterzachte financiële mogelijkheden en dat bikkelharde besluit inzake vernatting van de polder is een van de belangrijkste hobbels.

Het zal duidelijk zijn dat wij als fractie van de SGP niet akkoord gaan met het voorstel van GS. Laat ik dan tevens de misverstanden uit de weg ruimen zoals die ook al vanmiddag een beetje over de tafel zijn gegaan: de SGP is niet zozeer bang om een populaire maatregel te ondersteunen als dit de goede route is. Wij pleiten dus voor een herstart van de procedure en daarom hebben wij amendement A1 mede ingediend.

De VOORZITTER: Wij zijn gekomen aan het einde van de eerste termijn voor de Staten. Ik heb begrepen dat de gedeputeerde graag een korte schorsing wil hebben ter voorbereiding van zijn antwoord. Ik schors de vergadering voor circa tien minuten.

Schorsing van 15.44 uur tot 16.03 uur.

De VOORZITTER: De vergadering is heropend. Het woord is aan gedeputeerde Ekkers voor de beantwoording van de gestelde vragen.

De heer EKKERS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Toen het college van GS met een voorstel kwam bij de Staten, had het college slechts één ding voor ogen. Dat was, wetend hoe lang er al over de polder Groot Mijdrecht Noord gesproken wordt en wetend dat er al heel lang allerlei plannen zijn geweest, hoe er op een zo kort mogelijke termijn voor gezorgd zou kunnen worden dat hierover duidelijkheid voor iedereen gaat ontstaan. We moeten dan vaststellen dat die polder al wat problemen kent, als het gaat om het water. Vandaar ook dat in het voorstel is gesteld dat het peil niet verder verlaagd zou moeten worden en dat er op lange termijn peilverhoging zou moeten komen.

Inmiddels heeft er een hele discussie plaatsgevonden en er liggen nu twee amendementen die op enkele onderdelen van elkaar verschillen, maar die ook een grote mate van overeenstemming laten zien. De vraag is nu hoe wij daarmee verder moeten omgaan. Wat er voorligt, is die helderheid. Het is niet zo verstandig om op allerlei gronden terug te keren om vervolgens opnieuw door te gaan. Kortom: een lijn die eenmaal is uitgestippeld, moeten we blijven volgen, tenzij mocht blijken dat het volgen van die

lijn niet zo verstandig is. Wat lijkt op dit moment verstandig? Dat is in elk geval wél duidelijk maken in welke richting de oplossing zal moeten worden gevonden. Dat is iets anders dan kiezen voor een bepaald moment. Er wordt immers alleen maar een richting aangegeven. Dat heeft het college geprobeerd uit te leggen in het stuk dat de Staten hebben ontvangen.

Vandaag is mij een aantal vragen gesteld waarop ik het volgende te zeggen heb. Wat er meespeelt op dit moment is de volgende vraag. Als we weten dat de oplossing in die polder veel geld gaat kosten en we zien kans het rijk te laten meebetalen om de richting van de oplossing te verkennen en voorts de oplossing uit te voeren, dan is dat een grote pré. Dat betekent namelijk dat we in die polder enkele zaken niet hoeven te doen.

Zo hebben we het bijvoorbeeld niet over een plas. We hebben het wel over een aantal woningen als er een plas moet komen. Maar als we een plas zouden maken, dan is het natuurlijk ook van belang dat als het rijk meewerkt en stelt dat het aantal woningen wat omlaag moet, daar dan geen enkel bezwaar tegen is, want die woningen zijn immers geen doel op zichzelf maar niets meer of minder dan een financieringsmiddel en ze hebben geen op zichzelf staande oorzaak. We hebben het niet over een plas, maar als we geld willen hebben dan moet er nu wel gezorgd worden voor een beetje duidelijkheid.

De heer WITTEMAN (SP): Mijnheer de Voorzitter! Bij interruptie. In het voorstel gaat het om 2500 woningen. Hoe verhoudt zich dat met de nota Ruimte en dan met name met het gedeelte dat betrekking heeft op het migratiesaldo nul?

De heer EKKERS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dat is niet aan de orde. Aan de orde is nu het voorstel van GS. In dat voorstel staat dat wij een verdere peilverlaging niet zien zitten. In dat voorstel wordt niet over een plas gesproken en er is ook geen voorstel gedaan om hiervoor allerlei woningen te bouwen.

De heer WITTEMAN (SP): Mijnheer de Voorzitter! Uit het stuk heb ik begrepen dat op een gegeven moment de financiering tot een bedrag van € 100 miljoen verkregen moet worden uit de bouw van 2500 woningen rondom de plas.

De heer EKKERS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Het probleem is dat als men deskundig is, men dan vaak door de bomen het bos niet meer ziet. Dat kan ik mij dan ook wel voorstellen. Maar dat is niet aan de orde op dit moment. Aan de orde is nu de vraag welke richting wij willen opgaan met de polder Groot Mijdrecht Noord. Er wordt geen keuze gemaakt tussen een plas, woningbouw, verdrooging, vernatting, pompen of wat dan ook.

De heer WITTEMAN (SP): Mijnheer de Voorzitter! De gedeputeerde begon in zijn inleiding over de woningen te praten, ik niet.

De heer EKKERS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! In eerste termijn heeft de heer Witteman over woningen gesproken. Daarop heb ik in mijn eerste termijn dus geantwoord.

Mevrouw Doornenbal heeft gevraagd of het amendement A2 van de PvdA, VVD en GroenLinks voldoende is voor een warme sanering. Dat was naar aanleiding van de woorden van de heer Van den Burg.

Kijk, garanties kan ik niet geven. Wel weet ik dat het rijk zich op het standpunt stelt dat naarmate een standpunt door deze Staten duidelijker en concreter is, de kans op geld van het rijk ook groter wordt. Met andere woorden: geen uitspraak doen, leidt absoluut tot geen geld. Wél een uitspraak doen, hoe harder en hoe concreter, des te meer kans dat het ook iets oplevert.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Kan de heer Ekkers ook ingaan op het draagvlakelement?

De heer EKKERS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Het zijn niet alleen FES- en ARK-gelden, het gaat ook om gelden uit de nota Ruimte. Het zou wel eens kunnen zijn dat in het kader van de klimaatverandering er nog andere gelden door het kabinet beschikbaar gesteld zullen worden. Ook al zouden we op enig moment niet voor geld in aanmerking komen, sluit dat niet uit dat in de loop van dit jaar hiervoor alsnog geld beschikbaar gesteld zal worden. Het is natuurlijk wel zo dat elk besluit mede samenhangt met de financierbaarheid daarvan. Als wij kiezen voor een bepaalde denkrichting, waarbij wordt uitgegaan van het verkrijgen van gelden van het

rijk om in die denkrichting verder te gaan, en veronderstel nu eens dat het rijk om welke reden dan ook daar niet aan mee wil doen, dan ontstaat er een nieuwe situatie. Dat wordt op dat moment dus veroorzaakt door een kabinetsbesluit. Maar dat kan ook veroorzaakt worden door heel andere zaken. Op het moment waarop er met bewoners samenspraak plaatsvindt, is het verstandig te weten wat de insteek is voor de gesprekken. Maar we moeten natuurlijk niet horende doof en ziende blind zijn. Dat betekent dan ook dat we open moeten staan voor zaken waaraan we nog niet gedacht hebben. Dat zijn immers zaken die nieuw licht op de zaak werpen, net zo goed als wanneer het rijk geen geld geeft. Met andere woorden: we kiezen voor een bepaalde richting en vervolgens kan het zijn, door omstandigheden veroorzaakt, dat we daarvan terug moeten komen. Daarvoor zijn dan wel voldoende feiten nodig.

De bodemkaart zal op korte termijn beschikbaar gesteld moeten worden.

Wat het proces met de bewoners betreft, moet ik wel toegeven dat wij daarbij in de afgelopen jaren wel wat steken hebben laten vallen. Daaraan moeten we dus nu flink wat aandacht besteden.

Ik kom dan bij de amendementen. Ik heb al gezegd dat met inachtneming van de opmerkingen die ik heb gemaakt over geld krijgen van het rijk en de nieuwe situatie die zich kan voordoen als er van buiten komende oorzaken zijn.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Bij interruptie. Mijnheer Ekkers zegt dat het proces niet prettig is verlopen. In hoeverre gaat het proces dat nu volgt verschillen van het proces dat gelopen is? Daar was namelijk het probleem dat de inwoners het idee hadden dat in dit huis al een richting was bepaald. Wanneer zich nu een kleine meerderheid aandient, gaan we met elkaar – dat wil zeggen: het CDA dus niet – voor datzelfde proces. Daarin is immers ook een richting bepaald. In hoeverre denkt de gedeputeerde dat dit proces dan wel een kans van slagen heeft?

De heer EKKERS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb ook gezegd dat het gaat om de houding die men heeft. We moeten dus niet horende doof en ziende blind zijn als we de gesprekken ingaan. Dat moeten we altijd doen met een bepaald doel. Dat doel wordt vervolgens ingegeven door

een richting die je met elkaar afspreekt. Vervolgens voer je dat gesprek. Daarbij kan blijken dat er omstandigheden en feiten zijn waar niemand nog aan gedacht heeft. Dan moet je daar iets mee doen.

Tegelijkertijd zijn wij tijdens die gesprekken bezig met het rijk. Ook door het rijk zal de nodige zekerheid gegeven moeten worden. Dat zijn de 'inputs' die ervoor zorgen dat we ofwel in de lijn die we kiezen door blijven gaan en daar verder gestalte aan geven, dan wel dat we ons vanwege belangrijke nieuwe feiten moeten beraden over wellicht een andere route die we moeten kiezen.

Dat brengt mij tot de amendementen die zijn ingediend. Het college heeft tijdens de schorsing overwogen dat het voorgestelde besluit waarschijnlijk niet veel kans van slagen heeft in deze Staten om te worden aangenomen. Het college heeft vervolgens naar beide ingediende amendementen gekeken. Ik heb al gezegd dat het college er de voorkeur aan geeft wel voor een richting te kiezen. Dat betekent dat het amendement A2 diep ingaat op de wijze van overleg voeren met een overleggroep. Ik wil dat wel meenemen als een soort handreiking voor GS, zodat het college zich op die manier wel met amendement A2 kan verenigen.

De VOORZITTER: Dank u wel. Wij komen nu aan de tweede ronde vanuit de Staten. Ik stel voor die kort te houden, omdat in de eerste ronde reeds alle argumenten zijn gewisseld waarbij ook veel ruimte is geboden voor interrupties. Daarom kunnen wij ons nu concentreren op de besluitvorming die moet plaatsvinden. Het woord is aan mevrouw Doornenbal.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van het CDA vindt het ongehooflijk dat GroenLinks, de VVD en de PvdA, evenals GS, zo vasthoudend zijn door nu al om vernatting te roepen. Is er een garantie voor rijksgeld? Nee. Is dit nu de reactie waarop je kunt zeggen dat het proces niet goed is verlopen? En dan eigenlijk exact dezelfde fout maken die in de afgelopen tijd al een keer is gemaakt? De fractie van het CDA houdt echter onverkort vast aan haar amendement A1. Ik hoop dat zowel de PvdA, de VVD en GroenLinks toch nog eens willen nadenken over het verhaal dat er feiten liggen waarin ze nu blijkbaar vertrouwen hebben om te kiezen voor vernatting. Als die fracties daar zo gefundeerd over nagedacht

hebben, waarom zouden ze dan niet de stap durven zetten om een open gesprek met de bewoners aan te gaan?

De heer BOS (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! De vraag is: wat is ongelooflijk? Wat ik ongelooflijk vind is dat we al een aantal jaren, eigenlijk deze hele Statenperiode en jaren daarvoor, over de problematiek van Groot Mijdrecht Noord praten. Dat zowel de interne rapporten van de provincied medewerkers als de externe bureaus allemaal in dezelfde richting wijzen. En dat een door de Staten geformeerde commissie van deskundigen dat eveneens doet. Om nu te zeggen alleen maar het proces in te gaan en voor het gemak maar even de inhoud van de zaak te vergeten? Kijk, dát vind ik dan ongelooflijk.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Volgens mij is het amendement A2 dat de PvdA, VVD en GroenLinks hebben ingediend, helemaal ingegeven door het proces dat misgegaan is. Moet je dan gewoon maar doorgaan en doen alsof er niets is gebeurd, terwijl ook amendement A2 daarop gefundeerd is? De PvdA zou ook naar zichzelf moeten kijken als die fractie zegt die richting te willen volgen omdat alle feiten die kant op wijzen en als die fractie dan niet de kans geeft aan inwoners om ook tot die conclusie te komen. De PvdA zou daar wel voor open moeten staan. Volgens mij kan dat ook meehelpen om een draagvlak te verkrijgen. Daarmee wordt dan respect getoond aan de bewoners. Het CDA schaamt zich daar absoluut niet voor.

De VOORZITTER: Dank u wel. Het woord is aan de heer Reerink van de PvdA.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik hoef niets over de voorgeschiedenis te vertellen. De lengte daarvan is ook al gememoreerd. Wij vinden dat er nu eindelijk een besluit moet worden genomen. Wat mij opvalt aan het amendement A1 van het CDA, is dat die fractie het besluit van het college over het waterpeil schrapt, maar er niets voor in de plaats zet. Het CDA laat het dus aan het college over om met het waterpeil naar eigen goeddunken om te gaan, want anders verzwijg je dat niet. Welnu, dat verbaast me. Het zou mij deugd doen als ik daarop een antwoord krijg van het CDA.

Wij zoeken de richting inderdaad in vernatting. Dat is de enige methode om van financiers medewerking te krijgen. Als je immers met hen gaat praten, moet je een richting, een agenda hebben aan de ene kant. Aan de andere is het zo dat als je geen geld hebt, je geen schade kunt vergoeden, je geen maatregelen kunt treffen en je niets kunt uitvoeren. Dat heeft de gedeputeerde ook al gezegd. Bij het opstellen van het amendement A1 hebben we even geaarzeld: moeten we een voorwaarde, een conditio sine qua non erin zetten in de vorm van: als dat niet gebeurt, dan liggen de feiten anders en dan gaan we iets anders doen? Dat lijkt ons, en dat heeft de gedeputeerde ook gezegd, zó logisch. Als de feiten anders zijn dan hier wordt gesteld, dan nemen wij aan dat het college bij de Staten terugkomt met een ander voorstel. Wij hopen dat dát voorstel in elk geval mede gedragen wordt door de resultaten van de overleggroep.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Mijnheer Reerink vraagt om duidelijkheid aangaande het waterpeil. Volgens mij is mijnheer Reerink degene die zich daarnet beriep op kennis van het Plan de Venen. Wij willen onverkort vasthouden aan dat plan. Maar wij willen eerst het open gesprek voeren met de bewoners en dan pas gaan we met elkaar besluiten nemen.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Weet mevrouw Doornenbal dat in het Plan de Venen over vernatting wordt gesproken?

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Op de lange termijn zullen we tot conclusies moeten komen en zullen we feiten moeten constateren. Maar alleen dan als het moment daar is. Eerst moeten we met elkaar en met de bewoners daarover gesproken hebben.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Dan zijn we het dus met elkaar eens. Mevrouw Doornenbal zegt dat het CDA op termijn naar vernatting gaat en wij zetten in ons amendement A2 dat wij op termijn naar vernatting gaan. Dat is dus exact hetzelfde. Mevrouw Doornenbal zegt het en wij schrijven het. Dat is het verschil, inderdaad flinterdun, dat ben ik met mevrouw Doornenbal eens.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Het komt mij voor dat de heer Reerink al helemaal uitgaat van de komst van het rijksgeld. De gedeputeerde heb ik namelijk uitermate vaag horen antwoorden op de vraag die ik hem hierover had gesteld. Het is nog maar helemaal de vraag of dat geld er wel zal komen. Hoe kijkt de heer Reerink daartegenaan?

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Dat heb ik daarnet gezegd toen de heer Van Kranenburg naar de microfoon liep. Als dat geld er niet komt, zullen we een ander plan moeten maken. Ik hoop dat het nieuwe plan – er moet immers sowieso een nieuw plan komen en niet een strategie – mede gedragen zal worden door de resultaten van de overleggroep.

De heer BISSCHOP (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb dan toch het idee dat er in de boezem van het college wat verschil van inzicht is. Ik heb met een collega van de heer Ekkers gesproken. Die heb ik letterlijk horen zeggen: 'kijk, als dit besluit eenmaal genomen is en het geld komt niet, dan staat dat besluit er natuurlijk nog wel'. Ik vind het steeds boeiender worden, moet ik zeggen.

De VOORZITTER: Voor een goed begrip: heeft de heer Bisschop in de wandelgangen iemand gesproken? Het lijkt mij niet juist een dergelijk punt in de discussie naar voren te brengen.

De heer EKKERS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dat vind ik echt onjuist. Ik heb gesproken namens het hele college. Geen enkel lid van het college heeft mij iets anders gezegd. Ik heb dus namens het college gesproken. Punt uit.

De VOORZITTER: Dat is volgens mij een juiste conclusie.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik kan afronden met de opmerking dat wij in pakweg twintig minuten in eerste termijn een discussie over de afgelopen tien jaar hebben moeten samenvatten en daarin stelling hebben moeten nemen. Dat is lastig. Dat betekent dat je je af en toe wat ongenueanceerd uitdrukt. Maar laat het heel duidelijk zijn, wij gaan uit van Plan de Venen. Daar staat een vernatting in. Intussen nemen we de tijd om na te denken over een goed plan. Wat ons betreft met de

bewoners. Als dat niet kan, wordt het een ander plan.

De VOORZITTER: Dank u wel. Het woord is aan de heer Van den Burg namens de VVD.

De heer VAN DEN BURG (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Wij danken het college van GS voor de duidelijke en heldere beantwoording van de punten die aan de orde zijn geweest. De fractie van de VVD staat er voor dat er op dit moment een duidelijke keuze wordt gemaakt. Dat betekent voor ons: tot 2012 uitvoering van Plan de Venen. Daarna moeten we kijken naar een duurzame en betaalbare oplossing. Voor de fractie van de VVD betekent dit: vernatting; hoe je het wendt of keert. Op basis van dit zo te noemen principebesluit moeten wij in de eerste plaats met het rijk gaan onderhandelen over de financiën. Als we iets willen realiseren is het namelijk van wezenlijk belang dat we ook gelden uit Den Haag krijgen om dat te kunnen doen. Daarnaast moeten wij gaan werken aan draagvlak. Wij zullen hoe dan ook een feitenonderzoek moeten uitvoeren.

Op basis van onderhandelingen met het rijk aan de ene kant en aan de andere kant op basis van de resultaten van het feitenonderzoek zullen wij moeten komen tot een uitwerking van een definitieve variant.

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Over realiseren gesproken. Realiseert de VVD zich dat door op dit moment dit besluit te nemen het proces met de bewoners wellicht heel moeizaam van de grond zal komen?

De heer VAN DEN BURG (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Realiseert het CDA zich dat door nu geen principebesluit te nemen wij naar het geld vanuit Den Haag kunnen fluiten?

Mevrouw DOORNENBAL (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Weet de VVD dan wel dat het helemaal niet zeker is dat we überhaupt over rijks gelden kunnen beschikken? Er is immers geen draagvlak hiervoor onder de bewoners. Dat draagvlak is toch een van grootste pijlers onder dat FES- en ARK-geld?

De heer VAN DEN BURG (VVD): Mijnheer de Voorzitter! We kunnen altijd gaan discussiëren over 'als dan'. Wij vinden in elk geval dat we met het rijk moeten onderhandelen om de benodigde gelden binnen te krijgen.

De heer WITTEMAN (SP): Mijnheer de Voorzitter! Bij interruptie. Waarom gaat de provincie pas nu met het rijk onderhandelen over het geld? Had dat dan niet eerder gekund?

De heer VAN DEN BURG (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik sta hier als lid van de fractie van de VVD en niet als lid van Gedeputeerde Staten.

De VOORZITTER: Ik stel voor dat de heer Van den Burg nu doorgaat met zijn betoog.

De heer VAN DEN BURG (VVD): Mijnheer de Voorzitter! In het verlengde van wat ik daarnet heb gezegd, zullen wij uiteraard amendement A2 ondersteunen dat wij met PvdA en GroenLinks hebben ingediend. Het amendement A1 van CDA, SP en SGP zullen wij dus niet steunen.

De heer KOOPMANSCHAP (GL): Mijnheer de Voorzitter! De aard van het voorgestelde besluit is dat de oplossing ligt in vernatting van de polder. Wat daarvoor precies uitgewerkt zal worden, is een opdracht die in het komende jaar uitgevoerd moet worden. Daarnet werd nog even teruggeblikt en aangestipt wat er nu precies fout is gegaan in het afgelopen proces. Op dat moment is gezegd dat dit alleen ging om het proces tussen bewoners en provincie. Dat is dan ook de reden waarom dit proces opnieuw in gang gezet moet worden. Volgens mij is dat proces ook om een andere reden fout gegaan en dat is ook door bewoners geduid: niet helder is gemaakt wat de richting was waarin werd gewerkt. Wij hadden de idee dat er steeds in een bepaalde richting werd gewerkt. Welnu, zeg dat dan ook. Dat is wat wij nu doen. Wij zeggen in welke richting er wordt gewerkt.

De heer PLOEGER (D66): Mijnheer de Voorzitter! D66 wil graag uit deze impasse komen. Wij gaan ervan uit dat dat nut en noodzaak door een eventuele werkgroep samen met de bewoners aangetoond kan worden. Wij geloven niet dat een vernatting daarbij zou kunnen helpen. De aanwezigheid van een draagvlak is een van de belangrijkste pijlers om daarvoor geld van het rijk te krijgen. Maar bij een draagvlak dat niet mede door bewoners wordt gedragen, zien wij dat niet gebeuren. Wij denken niet dat Den Haag zo gek zal zijn.

Het gaat dus om een goede samenwerking met de bewoners. Wij snappen niet hoe PvdA, VVD en GroenLinks met droge ogen kunnen volhouden dat de vernatting daarin zal blijven helpen. Met behulp van het amendement A1 van CDA, SP en SGP zien wij die samenwerking wel. Daarom steunen wij dat amendement.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! Waar staat D66 nu? Daarnet heb ik kunnen vaststellen dat de heer Ploeger stelt dat er in wezen geen probleem is, hoewel de ledenvergadering van D66 twee maanden geleden bij het opstellen van het verkiezingsprogramma dat nog wel vond. Nu onderschrijft hij nadrukkelijk een motie waarin wordt gesproken over een duurzame oplossing die gevonden moet worden. Met andere woorden: er is dus wél een probleem. Ik had nog niet de hele tekst voorgelezen uit het verkiezingsprogramma dat door de leden van D66 was vastgesteld – kennelijk is het niet zo belangrijk bij D66 wat de leden ervan vinden. Ik lees dan voorts dat D66 vindt dat de inwoners recht wordt gedaan door een duidelijk plan te presenteren, dat wellicht niet bij eenieder populair zal zijn. Ik zou zo zeggen: waarom durft D66 die stap dan niet te nemen?

De heer PLOEGER (D66): Mijnheer de Voorzitter! Omdat wij eerst duidelijkheid willen hebben over nut en noodzaak van de gepresenteerde plannen. Dat is altijd al zo geweest. Alleen nu willen wij dat nóg duidelijker maken, omdat er nog meer andere feiten bekend zijn geworden.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! Daarstraks ontkende de heer Ploeger dat er een probleem was. Hij moet het een of het ander zeggen.

De heer PLOEGER (D66): Mijnheer de Voorzitter! Of er wel of geen probleem is, dat zal nog moeten blijken.

De heer NUGTEREN (GL): Mijnheer de Voorzitter! Dus D66 onderschrijft een amendement waarin staat dat er een probleem is?

De heer PLOEGER (D66): Mijnheer de Voorzitter! Nu ja, Gedeputeerde Staten hebben inmiddels wel een echt probleem veroorzaakt, dat is waar.

De VOORZITTER: Het woord is nu aan de heer Van Kranenburg.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie):
Mijnheer de Voorzitter! Ik was niet helemaal onder de indruk van de woorden van de gedeputeerde. De vraag of er geld komt en waar dit eigenlijk allemaal over gaat, ligt nog volledig open. Als wij nu vanmiddag besluiten – met een beperkte meerderheid zoals zich dat laat aanzien – dat het peil gefixeerd moet worden en op termijn verhoogd moet worden, betekent dat per definitie en automatisch nog niet dat er geld komt. Dat moeten we vooral niet vergeten. Op het moment waarop wij dat besluit nemen, is het mijn stellige overtuiging dat er staat wat er moet staan. Ook de amendementen A1 en A2 voorzien niet in het terugdraaien van dat besluit. Althans, dat is mij niet duidelijk geworden.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Vindt de heer Van Kranenburg dat het geld er wel moet komen?

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie):
Mijnheer de Voorzitter! Ik weet nog niet of dat geld er moet komen. Laten we die discussie maar eerst eens echt goed voeren op de manier zoals wij ons die hebben voorgesteld en waarbij we ons niet in de wielen hoeven te laten rijden door eventuele FES- en ARK-subsidieregelingen of hoe die ook mogen heten. Dat is niet relevant op dit moment.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Accepteert de heer Van Kranenburg dan het risico dat als we dan in gesprek zijn en intussen de tranche van FES- en ARK-gelden voorbij is, er dan geen geld zou komen als dat dan wel nodig zal zijn?

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie):
Mijnheer de Voorzitter! Een van de eerdere sprekers heeft reeds gemeld dat als hier sprake is van een wezenlijk probleem waarbij rijksgeld uitkomst moet bieden, dan maakt de heer Reerink mij niet wijs dat dit geld er niet zal komen. Ten tweede draait de heer Reerink volgens mij de zaak om. Mijn stelling is heel simpel: zorg eerst dat we een goed plan hebben en dat we weten wat het kost en ga dan naar Den Haag om daarvoor het geld los te krijgen. Lukt dat niet, dan hebben we kennelijk niet zo'n goed plan.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik krijg de indruk dat de nieuwe minister van financiën niet uit de ChristenUnie komt.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie):
Mijnheer de Voorzitter! Uit de krant heb ik begrepen dat dit inderdaad niet aan de orde zal zijn. Maar volgens mij is dat niet relevant voor dit moment. Ik heb nog een heel ander probleem. Dat betreft de procedurele gang van zaken. Het door het college van GS voorgestelde besluit is, ongeacht wat men ervan vindt, wel helder. Vervolgens liggen er twee amendementen die geen amendementen zijn, zoals ik in eerste termijn heb betoogd. Inhoudelijk gezien zijn het gewoon nieuwe voorstellen. Daarom dien ik nu een motie in die in wezen de omgewerkte tekst is van amendement A1 van het CDA. Ik lees dat niet meer voor. Het is mijn bedoeling dat deze motie M2 – dat is dan gelijk een voorstel van orde – behandeld wordt vóór er gesproken wordt over het amendement. Als deze motie namelijk wordt aanvaard dan zijn die amendementen zinloos en kunnen wij ons gaan buigen over het oorspronkelijke voorstel van GS. Dan weten we met z'n allen weer precies waar we aan toe zijn.

De VOORZITTER: Dank u wel. De motie M2 wordt nu uitgereikt. Ter toelichting: er is nu een motie ingediend, dat kan. Tevens komt er zodadelijk eerst een voorstel van orde of de motie in stemming kan komen voor de behandeling van de amendementen. Die gaan immers altijd voor op een motie, maar eerst krijgen we dan nu een ordedebatje. Het woord is dan aan de heer Witteman.

De heer WITTEMAN (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik maak de voorzitter een compliment voor diens geduld en voor de ruimte die hij ons biedt om dit onderwerp goed te bespreken. Ik begrijp nog steeds niet waarom deze polder een probleem vormt. Ik heb een aantal zaken op een rijtje gezet. Een milieuargument om te vernatten is er niet. Officieel negatief vernatten is slechter voor het milieu dan de huidige situatie. Economisch is de polder Groot Mijdrecht Noord in de huidige vorm van groot belang. Er is een aantal melkveehouderijen met 200 tot 300 koeien, die vindt men in het westelijk weidegebied verder niet. Bij ons in de buurt zijn dat er 60 tot 70 maximaal. Dat heeft on-

der andere te maken met de kavelgrootte en met de grondgebonden landbouw die men daar kan voeren. Als een mogelijk retentiebekken zou ik de polder Groot Mijdrecht Noord nooit aanwijzen, maar zou ik een polder kiezen in de buurt van de Lek. Tegen de tijd dat de polder Groot Mijdrecht Noord als calamiteitenberging is volgelopen, staat het hele westelijk weidegebied onder water. Dat is dus evenmin een goed argument.

Ten slotte zijn de financiën nog helemaal niet rond. Zo wordt er bijvoorbeeld ook uitgegaan van een bijdrage in de kosten van €60 miljoen van het waterschap. In het overleg dat er met het waterschap is geweest, is €5 miljoen toegezegd. Er zit dan toch nog een verschil in van €5 miljoen en wij willen graag op de kleintjes letten. Van Gaal, de voetbaltrainer, zou in dit geval zeggen 'zijn jullie nou zo stom, of ben ik dan zo slim?' Dat zeg ik niet, maar ik kan mij er wel bij aansluiten.

De heer BISSCHOP (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Ik dank de gedeputeerde voor zijn beantwoording. Ik ben blij met de zeer duidelijke uitspraak van de heer Ekkers dat als het beoogde rijksgeld niet binnenkomt, er een nieuwe situatie ontstaat en dat we dan opnieuw moeten spreken over de toekomst van de polder Groot Mijdrecht Noord. Het zou mij helemaal warm van binnen hebben gemaakt – ik begon nu slechts even licht te gloeien – als de gedeputeerde daaraan had toegevoegd: inclusief opnieuw een discussie over vernatting of niet, en als wij daarover open het gesprek met betrokkenen ingaan. Het kan zijn dat ik dat gemist heb, maar dan laat ik mij graag door de gedeputeerde corrigeren en dan komt dat alsnog wel, maar vooralsnog zijn wij als SGP duidelijk van mening dat de herstart van de procedure waarvoor wij pleiten niet gebaat is met de hypotheek die op dit moment op dat proces wordt gelegd. Daar is de provincie niet op de meest open manier mee bezig. Ik pleit ervoor dat wel te doen. In die zin blijven wij het mede ingediende amendement A1 steunen.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Met een variant op deskundige Van Gaal zeg ik: ben ik nou zo dom of hoe zit het? Als GS een besluit van PS niet kan uitvoeren zoals het besloten is door PS dan komt GS toch altijd terug bij PS en zijn toch alle varianten weer bespreekbaar?

De heer BISSCHOP (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Dat zou heel mooi zijn. Als op dat moment en dan op die manier ook de vernatting van tafel is, zodat we dus feitelijk terecht komen bij datgene bij wat er nu aan amendementen voorligt, dan hebben we, denk ik, een situatie waarbij wij elkaar na lang debatteren toch hebben gevonden.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Om aan alle misverstanden een einde te maken: wij gaan ervan uit dat wij tot 2012 Plan de Venen hebben voor het westelijke deel en voor het oostelijke deel, waarbij in het westelijke deel ook nog landbouw kan plaatsvinden. Dat betekent dus dat als de financiering van de uitvoering van welk plan dan ook niet verder gerealiseerd kan worden, wij dan een pas op de plaats moeten maken en dat we dan moeten bekijken wat we met z'n allen gaan doen. Daarin zit ook dat hele probleem van vernatting.

De heer BISSCHOP (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Ik hoor de gedeputeerde dan graag beamen dat we op die manier dan in een open discussie, met alle opties op tafel, de zaak kunnen bespreken.

De VOORZITTER: Het woord is aan de heer Ekkers voor een reactie op de nagekomen vragen.

De heer EKKERS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Als er een nieuwe situatie is, dan is er dus sprake van een nieuwe situatie die in de Staten wordt besproken. Daarop kan niet vooruitgelopen worden, dat is immers een open situatie.

De VOORZITTER: Dank u wel. Wij zijn gekomen aan het einde van de beraadslagingen over dit agendapunt.

Voor ons ligt een motie – voor de goede orde: motie M2 – van de ChristenUnie en we hebben amendement A1 van CDA, SP en SGP, en amendement A2 van PvdA, VVD en GroenLinks.

Volgens de normale gang van zaken komt de motie in stemming na de amendementen. In dit geval zou dat echter mosterd na de maaltijd zijn. Vandaar het ordevoorstel van de heer Van Kranenburg, waarbij gevraagd wordt de motie voorafgaand aan de amendementen in stemming te brengen. Dat is conform het reglement van orde mogelijk, in die zin dat de Staten de bevoegdheid hebben om op dit punt af te

wijken van ons reglement. Als een meerderheid dus vindt dat de motie eerst in stemming moet komen, dan kan de motie ook eerst in stemming worden gebracht.

Ik ga nu eerst de fracties langs, of wil de heer Van Kranenburg nog een korte toelichting geven?

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb een vraag aan de voorzitter inzake de toelaatbaarheid van de twee amendementen. Kunnen die de juridische toets doorstaan? Hoe oordeelt de voorzitter daarover?

De VOORZITTER: Het oordeel achter deze tafel is dat dit het geval is.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Op zich is het niet gek om bij een ordevoorstel ook een ordedebat te voeren. Wij willen gaarne kwijt dat het spelen met reglementen en procedures niet naar willekeur moet gebeuren. Voor ons houden we gewoon de reglementaire volgorde aan: amendement eerst en daarna de motie. Te meer overigens omdat de motie grotendeels een overschrijving van de amendementen is.

De VOORZITTER: Ik maakt eerst een rondje langs de fracties. De heer Reerink sprak eigenlijk voor zijn beurt.

Wat is het ordestandpunt van het CDA ten aanzien van de motie?

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Het CDA is er voor om eerst de amendementen te behandelen en daarna de motie.

De VOORZITTER: Het standpunt van de PvdA is mij al duidelijk. Wat vindt de VVD?

De heer VAN DEN BURG (VVD): Mijnheer de Voorzitter! De VVD is ervoor om eerst de amendementen te behandelen en daarna de motie.

De VOORZITTER: Wat is het standpunt van GroenLinks?

De heer NUGTEREN: Mijnheer de Voorzitter! Eerst de amendementen en dan de motie.

De VOORZITTER: Wat is het standpunt van D66?

Mevrouw VAN KEULEN (D66): Mijnheer de Voorzitter! Eerst de motie en daarna de amendementen.

De VOORZITTER: Wat is het standpunt van de SP?

De heer WITTEMAN: Mijnheer de Voorzitter! Eerst de motie en dan de amendementen.

Interruptie: Mijnheer de Voorzitter! Eerst de amendementen en dan de motie.

De VOORZITTER: Dan bepalen wij dus dat we vasthouden aan de gang van zaken conform het reglement en dat beide amendementen eerst in stemming zullen komen.

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil graag hoofdelijke stemming.

De VOORZITTER: Dat wordt gefaciliteerd vanachter deze tafel.

Dan komt eerst in stemming amendement A1 van CDA, SP en SGP.

Na hoofdelijke stemming verwerpen Provinciale Staten amendement A1. Voor het amendement hebben gestemd 27 leden.

De VOORZITTER: Wordt er ook hoofdelijke stemming gevraagd bij amendement A2? Dat is niet het geval zie ik.

Provinciale Staten aanvaarden amendement A2. Tegen het amendement hebben gestemd de fracties van CDA, D66, ChristenUnie, SP en SGP.

De VOORZITTER: Amendement A2 is aangenomen. Dat betekent dat het voorstel betreffende Groot Mijdrecht Noord is gewijzigd in de zin van amendement A2.

Nu komt als laatste het geamendeerde voorstel betreffende Groot Mijdrecht Noord in stemming. Ik maak nu even een ronde langs de fracties voor de standpuntbepaling in dezen.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten hierna overeenkomstig het geamendeerde voorstel. Tegen het voorstel hebben gestemd de fracties van CDA, D66, ChristenUnie en SGP.

De VOORZITTER: Daarmee zijn wij gekomen aan het einde van de bespreking van dit onderwerp.

De heer BISSCHOP(SGP): Mijnheer de Voorzitter! Er is toch nog een motie ingediend?

De VOORZITTER: De vraag is of die motie nog wordt gehandhaafd.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Gezien de besluitvorming van zojuist is stemming over deze motie volgens mij niet meer noodzakelijk.

De VOORZITTER: Ik schors de vergadering voor enkele minuten.

Schorsing van 16.46 uur tot 16.58 uur.

De VOORZITTER: De vergadering is heropend. Op verzoek van gedeputeerde Binnenkamp zullen nu eerst drie sterstukken worden afgetikt indien de Staten daarmee kunnen instemmen. Dat is het geval zie ik.

PS2007WEM03

Nieuw beleid voor Koudewarmte opslag.

PS2007WEM02

Subsidieregeling energiebesparing in de Sociale huursector.

PS2007WEM01

Wijziging Verordening waterkering West-Nederland; aanpassing normering van enkele regionale waterkeringen.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig de voorstellen.

PS2007REG05

Herijkt Plan de Venen 2007.

De heer SELDENRIJK (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Het plan van aanpak inzake Plan de Venen dat door de Staten in 1998 is vastgesteld, heeft tijdens de evaluatie van ruim twee jaar geleden een duidelijk beeld opgeleverd. Ofschoon er nog steeds een breed draagvlak was en is voor de plannen, bleef de uit-

voering ver achter bij de gestelde ambities en doelen. Vandaar dat er al nieuwe opgaven klaar lagen, zoals een opgave voor nieuwe natuur in de vorm van een robuuste ecologische verbindingzone. Dit alles heeft ertoe geleid dat wij vandaag Herijkt Plan de Venen vaststellen. Daaraan ligt een ander sturingsmodel en een financieel kader van de periode 2007-2013 ten grondslag. Daarnaast is aan het plan een vernieuwde aanpak voor het veenweidegebied toegevoegd en de opdracht om te komen tot een gezamenlijke invulling van de Natte As binnen het procesplan. Daarbij stelt het CDA nogmaals duidelijk dat 'functie volgt peil' voor ons slechts een denkrichting is en dat dit nooit een dogma mag worden. Daarnaast zijn en blijven wij sterk voor flexibel peilbeheer oftewel 'boerenverstandpeil'.

Het CDA vindt in elk geval dat de Venen van onze provincie een hoge prioriteit verdient. Afspraken die oorspronkelijk voor Plan de Venen zijn gemaakt, moeten nagekomen worden. Waar wij als Staten duidelijke prioriteiten hebben neergelegd voor de uitvoering van Plan de Venen, is het jammer te moeten opmerken dat de provincie Zuid-Holland geen prioriteit geeft aan de Venen en kiest voor andere gebieden binnen haar grenzen. Wij zijn in elk geval tevreden dat tijdens de evaluatie en de uitwerking hiervan de uitvoering wel doorging. Zoals bijvoorbeeld bij het gebied van de recreatievoorziening rondom Kamerik met de Houteikroute en nog zes andere wandelroutes. Wij hebben echter ook onze zorgen. Het CDA heeft vele malen benadrukt dat het reconstructieplan van de Gelderse Vallei – Utrecht-Oost een voorbeeld is van hoe gebiedsontwikkeling kan plaatsvinden. Niet alleen in een gezamenlijke visie, maar ook in een integrale uitvoering van de vastgestelde ambities.

Dit vragen wij ook voor de verdere uitvoering van het herijkt Plan de Venen. Dit betekent heel simpel: een uitvoeringsprogramma waarin wordt uitgegaan van natuur, water, recreatie en landbouw. En dit in een balans die recht doet aan de gestelde kaders. En zoals dit ook tot uiting wordt gebracht in het gebiedsprogramma voor de periode 2007-2013. Daarnaast verwachten wij dat ons op korte termijn dat gebiedsprogramma zal worden aangeboden om de uitvoering niet in het slop te laten komen.

Ons laatste aandachtspunt betreft de berichten die ons bereiken vanuit het algemeen bestuur van De

Venen, waarin wordt gesteld dat de verslaglegging binnen het bestuur te wensen overlaat. Hierbij wordt de provincie beticht van onvolledige en onjuiste verslaglegging, waardoor de betrokken organisaties niet de verantwoordelijkheid kunnen nemen binnen het bestuur. De belangen die zij voorstaan voor hun achterban kunnen zij hierdoor niet behartigen. Het CDA vindt dat dit soort geluiden spoedig tot de verleden tijd zal moeten behoren. Wij vragen het college van GS dan ook voor een volledige en vooral juiste verslaglegging zorg te dragen. Daarnaast vragen wij GS met respect om te gaan met de belangen van de betrokken organisaties en met de belangen die zij vertegenwoordigen in het gebied. Alleen dan blijft er een breed draagvlak tijdens de verdere uitvoering. Want alleen samen met alle partners in het gebied is er de mogelijkheid om ambities zoals die zijn gesteld in het herijkt Plan de Venen de verwezenlijken. Wij verwachten dan ook dat dit tot uiting zal komen in het opstellen van het gebiedsprogramma waarvan Plan de Venen de basis is.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Voor de pauze hebben we al gezegd dat De Venen een lange geschiedenis heeft. Toen wij in de Staten kwamen, kregen we een stapel met dikke boeken in een mooie foedraal over De Venen. Dat ging niet altijd goed, maar op een gegeven moment kwam het wel zagezegd op stoom. Er was echter een herijking nodig, omdat sinds de nota Ruimte later het orderende principe 'functie volgt peil' is geworden. Als fractie hebben we nooit onder stoelen of banken gestoken dat we dat een belangrijk uitgangspunt vinden. Het westelijke deel gaat verder met de ingezette lijn. Het lagere deel wordt natuur en het hogere deel kan landbouw blijven. In schadevoorziening is voorzien. Dat moet ook wel, omdat er wordt uitgegaan van vrijwilligheid. Het oostelijke deel wordt niet uitgewerkt want dat is afhankelijk van de besluitvorming zoals we die daarnet voor de pauze hebben gehad. Na 2012 moet bekeken worden hoeveel natuur er moet komen en waar. Er wordt gegokt op zo'n 190 hectare. Het herijkte Plan de Venen bouwt voort op afspraken met de bewoners over de polder Groot Mijdrecht Noord en het wordt nu onverkort uitgevoerd tot 2012. Dat betekent bij een optimale uitvoering een actief aankoopbeleid en eventuele compensatie aan agrarische ondernemers enzovoort. Dat alles als eerste belangrijke bijdrage na een lange

weg, en de uiteindelijk duurzame en houdbare oplossing. Uitvoering van het Plan de Venen vraagt geen nieuw peilbesluit. Om een goede uitvoering van Plan de Venen tot 2012 mogelijk te maken, als eerste stap naar een duurzame, betaalbare en houdbare oplossing, is er echter geld nodig. Voor een succesvolle oplossing met draagvlak is een warme sanering noodzakelijk. De bedragen die er al circuleren, variëren nogal. Daar zullen wij de Staten niet mee belasten. Net als het CDA hopen wij dat dit plan een goede basis kan zijn voor een toekomstige gebiedsvisie.

De heer VAN DEN BURG (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Wij hebben het over de herijking van Plan de Venen. Laten we maar vaststellen dat het goed is daarover te praten. Ten eerste procedureel, omdat het eerdere plan dateert uit 1995 en na ruim tien jaar is herijking dus op zijn plaats. Ten tweede, en dat is meer inhoudelijk, omdat er in de afgelopen periode natuurlijk veranderingen van inzicht zijn geweest. Daarbij is te denken aan de waterberging, de landbouw en natuurontwikkeling et cetera. In het verlengde daarvan danken wij Gedeputeerde Staten voor dat stuk. Daarin zijn de deels nieuwe kaders duidelijk weergegeven en zijn de plannen duidelijk uitgewerkt. Toch hebben wij nog enkele vragen en opmerkingen over de plannen.

Ten eerste zijn er al enkele zaken in gang gezet. Die kunnen we wel versnellen als dat aan de orde mocht zijn, maar wij vinden het geen goede zaak om bij lopende projecten de regels aan te passen. Tenzij dat uiteraard door alle betrokkenen wordt gedragen, omdat het wel duidelijk moet zijn waarvoor een betrouwbare overheid dient te staan. Hoe staat de gedeputeerde daar tegenover?

Ten tweede – en dat is een vraagpunt voor de fractie van de VVD – dienen de ambities en de middelen met elkaar in evenwicht te zijn. Op concreet niveau zijn er nog veel posten die ongedekt zijn. Wij beseffen dat we niet bang moeten zijn om af en toe ook projecten in gang te zetten waarvoor nog geen volledige financiële dekking is. Maar er moet wel evenwicht zijn tussen ambities en middelen. In het verlengde daarvan is het ook goed te onderzoeken in hoeverre er private financiering ingezet kan worden voor het realiseren van publieke doelen.

Ten derde wil de VVD kijken naar de grootschalige, grondgebonden landbouw. Dat is immers toch van

belang in verband met Plan de Venen. Hierbij kan de provincie de regierol oppakken die zij graag op zich neemt. Zoals de provincie bijvoorbeeld faciliteert en creatief meedenkt inzake grondmobiliteit. Hoe ziet het college van GS dat?

Ten vierde pleit de VVD ervoor de uitvoering zo veel mogelijk conform de reconstructie in de Gelderse Vallei uit te voeren. Het uitstappen van Zuid-Holland biedt wat dat betreft alle kans om het zo neer te zetten dat het in elk geval op hoofdlijnen vergelijkbaar is met de werkwijze van de reconstructie in de Gelderse Vallei.

Daarnaast vragen wij ons af of het überhaupt verstandig is om na de verkiezingen van 7 maart aan de provincie Zuid-Holland te vragen of zij blijft bij het uitstappen uit Plan de Venen of dat zij haar besluit misschien zal heroverwegen.

Als voorlaatste punt benadrukt de fractie van de VVD dat communicatie met belanghebbenden een belangrijk punt is en blijft. Zonder draagvlak en vertrouwen is het maken van plannen lastig en zeker ook de uitvoering ervan.

Wat gaat de gedeputeerde doen om het draagvlak te behouden en dat, waar mogelijk, te versterken bij Plan de Venen?

Ten slotte benadrukt de VVD nogmaals dat 'functie volgt peil' geen dogma is. Er dient gebiedsgericht gekeken te worden naar de invulling van het peilbeheer.

Samenvattend: hier ligt een stuk waarin de fractie van de VVD zich in hoofdlijnen kan vinden, maar zij wenst nog wel duidelijke antwoorden op de vragen zoals zij die gesteld heeft.

De heer KLOPPENBORG (GroenLinks): Mijnheer de Voorzitter! Dit stuk heeft al lange tijd zijn schaduw vooruit geworpen. Al bij de vorige verkiezingen in 2003 kon je in bepaalde partijprogramma's al passages lezen over wat er wel of niet bij herijking van Plan de Venen zou moeten gebeuren. Het heeft een hele tijd geduurd, maar die tijd is niet verspild. Het plan is gerijpt en duidelijker geworden. De timing is warempel goed. Achteraf is oordelen altijd makkelijk, maar misschien is dat wel het verschil met het oorspronkelijke Plan de Venen dat in 1998 met de beste bedoelingen is geformuleerd. Voor die tijd was het al een stap naar meer integraal gebiedsgericht beleid. Eigenlijk is het echter al bijna onmiddellijk vanaf het begin achterhaald door de realiteit

van de noodzaak van ander waterbeheer. Dat werd eenieder in augustus 2000 meteen definitief duidelijk na het verschijnen van rapporten als die over waterbeheer in de eenentwintigste eeuw. En daaraan toegevoegd het implementatietraject van de Europese Kaderrichtlijn Water.

GroenLinks werd door deze rapporten en die richtlijn nog eens gesterkt in de mening dat voor de toekomst van de laaggelegen gebieden in ons land fundamenteeler vanuit de wateroptiek moet worden gekeken. Wat wij steeds meer te weten komen over de opwarming van de aarde versterkt dat proces. Tegelijkertijd is de toekomst van De Venen mensenwerk. Er moet een perspectief worden geboden. Mensen moeten zelf de kans krijgen dat perspectief mede te scheppen. Onze fractie vindt dat een herijkte aanpak zoals hier wordt geformuleerd, zowel voor water en natuur, bewoners en boeren inderdaad kansen biedt binnen een duurzaam perspectief. Zoals het tot nu toe gaat, zal het niet langer meer kunnen doorgaan. Het is goed dat er daarom in dit plan aandacht is voor: de EHS, recreatie, grotere peiloppervlakten, biologische landbouw, betaling voor groene en blauwe diensten. Maatwerk bij 'functie volgt peil' is prima, maar dat mag volgens GroenLinks niet leiden tot vissen in troebel water, en tot het ondermijnen van de duurzame waterhuishouding. Onze fractie is uitdrukkelijk tegen de geleidelijke optie om zo veel als maar kan binnen dit gebied rood voor groen te financieren. Grootschalige woningbouw maakt dit verhaal, gebaseerd op extensivering en water als ordenend principe volkomen ongeloofwaardig. Terecht wordt in het plan gesteld dat helderheid hierover de grondprijs doet dalen. Essentieel is dan wel het verkrijgen van extra rijksmiddelen uit het FES naast de eigen gelden uit het ILG. De kans daarop lijkt mij alleen maar groter naarmate het plan inderdaad duurzame oplossingen biedt voor water, voor de natuur van de Natte As, maar ook voor de landbouw binnen de gewenste landschappelijke setting.

Met andere fracties vraagt GroenLinks zich af waarom Zuid-Holland nu heeft afgehaakt. Is dat om de inhoud? Om het proces? Om het geld? Of is het een combinatie van dat alles? Graag hierover helderheid van het college.

Concluderend: wat er op papier staat, is veelbelovend. Nu nog de uitvoering ervan.

De heer PLOEGER (D66): Mijnheer de Voorzitter! Herijkt Plan de Venen is een goed plan voor een gebied als de Veenweiden. Het is belangrijk voor landschap, economie, natuur en recreatie. Nu de provincie Zuid-Holland niet meer aan het icoonproject van het Groene Hart meewerkt, vragen wij ons wel af of dit goed uitgevoerd kan worden. Zijn de doelstellingen ook te verwezenlijken in een kleiner gebied? Is het dan net zo effectief als de bedoeling was? D66 hoopt dat de financiële middelen hiervoor zo snel mogelijk keihard gemaakt kunnen worden om onzekerheid zo veel mogelijk te voorkomen. Ook om als voorbeeld het reconstructiegebied te nemen, vinden wij een goed plan.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Onze projecten voor De Venen dragen met recht de status van icoonproject. Voor de provincie Utrecht zijn deze projecten van groot belang. Hier krijgen we immers de kans het uitvoeringsprogramma het Groene Hart en Agenda Vitaal Platteland concreet in te vullen.

Het eerste Plan de Venen uit 1998 was op sommige punten achterhaald en de uitvoering ervan stakte. Het is dus prima dat de uitvoering is geëvalueerd en dat de koers hier en daar is bijgesteld. In het herijkte Plan de Venen is een prima serie voorstellen bij elkaar gebracht. Helaas zijn de financiën nog niet voor alles geregeld.

Tijdens de commissiebehandeling in december hebben we extra aandacht gevraagd voor het pilotproject voor groenblauwe diensten, dat Natuur en Milieu Utrecht en de LTO samen met de provincie voorbereiden. De kosten van die groenblauwe diensten zijn nog steeds een witte vlek. Onze fractie is blij dat het licht voor dit project uiteindelijk op groen staat en dat het pilotproject in het gebiedsprogramma 2007-2013 wordt opgenomen. We zijn eveneens tevreden over de prominente plek die de weidevogels en het bijbehorend agrarisch natuurbeheer zullen krijgen in het procesplan Groot Wilnis-Vinkeveen bij de verdere uitwerking van de plannen in het kader van de Natte As.

Herijking De Venen heeft grote samenhang met de planvorming voor de polder Groot Mijdrecht Noord en met die voor het Groene Hart. Bij Groot Mijdrecht Noord onderstrepen wij dat de landbouw in dit gebied vanaf volgend jaar tot 2012 gegarandeerd moet zijn. Dat is vastgelegd in Plan de Venen

en daar moeten wij ons aan houden. Dat is een kwestie van betrouwbaar bestuur. Tot 2012 hebben we de tijd om een duurzame oplossingsrichting voor te bereiden, maar tot die tijd moeten we de ondernemers de duidelijkheid bieden die we hun al in 1998 hebben gegarandeerd.

Als boeren vóór die tijd op de een of andere manier schade lijden door besluiten die reeds vooruitlopen op een duurzame inrichting dan moet deze schade ruimhartig worden gecompenseerd. Dat is voor ons de kern van wat we daarnet over Groot Mijdrecht Noord hebben besproken.

De fractie van de ChristenUnie sluit nu af met het geven van een vooruitblik naar het uitvoeringsprogramma het Groene Hart. De eerste barsten in de interprovinciale Groene Hartcoalitie zijn inmiddels zichtbaar. De provincie Zuid-Holland laat ons in de steek als het gaat om het gezamenlijk gekozen icoonproject De Venen. Het hemd van de Krimpenewaard is blijkbaar nader dan de rok van De Venen die Hollanders samen met Utrecht moeten delen. Onze fractie stelt voor dat we dit kledingstuk dan maar opeisen. Laten we als Utrecht onze inspanningen voor deze streek intensiveren zodat eventuele mislukkingen niet aan ons te wijten zijn. Laten we als Utrecht dan maar extra investeren in het Utrechtse deel van De Venen; onze icoonprojecten zijn die inspanning meer dan waard.

De heer WITTEMAN (SP): Mijnheer de Voorzitter! Net als de VVD maken wij ons ernstig zorgen over het terugtrekken van Zuid-Holland. Niet alleen de provincie Zuid-Holland maar ook de waterschappen en de gemeenten in die provincie hebben zich teruggetrokken uit Plan de Venen.

Wat er bij punt 2.3 staat inzake verkenningen Groot Mijdrecht Noord, vinden wij af en toe nogal suggestief. In de discussie bij het vorige agendapunt hebben wij al opgemerkt dat er blijkbaar wordt gestuurd naar bepaalde oplossingen. Dat blijkt ook uit dit stuk bij punt 2.3 waarbij de polder Groot Mijdrecht Noord een groot complex wordt aangepraat dat totaal niet herkenbaar is bij de mensen. Voor de rest vinden wij het een prima voorstel. Wij wensen de gedeputeerde veel succes met de uitvoering ervan.

De heer BISSCHOP (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Zojuist sloeg mij de schrik om het hart toen ik de heer Van Kranenburg hoorde zeggen dat Zuid-Hol-

land nu steken liet vallen bij het Hollandse deel van het Groene Hart en dat wij als Utrecht dan maar moesten beginnen met iets op te eisen. Toen dacht ik even dat de strijd tussen de Hollandse graven en de bisschop van Utrecht weer los zou barsten. Laat ik dan als de 'Utrechtse Bisschop' – de enige die dat op dit moment kan zeggen in deze zaal – ervoor pleiten dat niet te doen. Laten wij vooral blijven gaan voor het Utrechtse deel van het Groene Hart. Terecht wordt geconstateerd dat het oorspronkelijke Plan de Venen getuigde van een beetje overambitie. Daarmee moeten we als overheid altijd een beetje voorzichtig zijn. Soms hebben we dat ook nodig om te bepalen wat we allemaal kunnen behappen. Uiteindelijk komt er dan nu een herijking van Plan de Venen. Die herijking heeft onze instemming. Net als bij het vorige agendapunt echter onderstrepen wij toch de noodzaak van een draagvlak. Dat hebben we nodig ten behoeve van de nadere uitwerking en uitvoering. Zonder goed overleg komen we er niet. De provincie heeft wel eens tegenover gemeenten duidelijk gemaakt een bestuurlijke partner te willen zijn. Dat is een prachtige formule, een heel mooi concept. Laten we dan ook bij onze inwoners steeds uitdragen dat de provincie een partner is. Natuurlijk is de provincie ook overheid en voor de SGP betekent dat ook: dienaar van God, dus met een heel hoge taak en verantwoordelijkheid. Maar dat staat niet een goed overleg en een intensieve betrokkenheid bij bewoners in de weg. Integendeel.

Voor dat 'functie volgt peil' hebben wij nog steeds een beter huiver. Zeker als dat een vaste leidraad gaat worden, een soort dogma zoals reeds door anderen is gezegd. Als het als een soort vuistregel, een praktische richtlijn, wordt toegepast dan kunnen we daarmee uitstekend uit de voeten. Dat betekent dat we ook maatwerk kunnen leveren. Wij zullen toch blijvend aandacht moeten besteden aan de beschikbare middelen omdat nog niet alles is gedekt. In de commissie heeft de fractie van de SGP bij herhaling gepleit voor een aanpak in de lijn van het reconstructieplan Utrecht-Oost – Gelderse Vallei. Wij vinden dat een goede benadering om alle betrokkenen recht te doen en om toch wijzigingen en vernieuwingen die doorgevoerd moeten worden, van de grond te krijgen. Dat sluit in feite aan bij ons pleidooi bij het vorige agendapunt over de polder Groot Mijdrecht Noord.

De VOORZITTER: Dank u wel. Het woord is aan gedeputeerde Lokker.

De heer LOKKER (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik ben blij met het enthousiasme van de Staten voor dit herijkte Plan de Venen. Het is dus een herijking en geen nieuw plan. Dat betekent dat de projecten die succesvol zijn en die lopen onder het oude plan ook zo te doorlopen zijn vanwege het feit dat daarvoor afspraken zijn gemaakt die ook nagekomen moeten worden.

Straks komt er op basis van dit plan een concreet gebiedsprogramma waarin partijen aan het begin van het proces betrokken zullen worden bij de vormgeving ervan. Daar stellen wij een bedrag van in totaal € 90 miljoen beschikbaar om de uitvoering goed te laten verlopen. Dan heb ik het nog niet over de private financiering die gaande het project natuurlijk gebruikt zal moeten worden omdat de ambities en middelen dan nog niet met elkaar in evenwicht zijn. Wij hebben echter geconstateerd dat er voldoende middelen zijn om een begin te maken met de uitvoering van een groot aantal projecten. Daarom vinden wij het verantwoord die start nu te maken en niet te wachten totdat we met alles klaar zijn. Dan krijgen we immers wel een heel dik plan, maar geen uitvoering.

Ik ben ook zeer blij dat wij als provincies met LTO Noord-Nederland een gemeenschappelijke verklaring hebben kunnen tekenen, waarin wij afspraken hebben gemaakt hoe wij met elkaar omgaan en hoe wordt omgegaan met bijvoorbeeld het begrip 'functie volgt peil'. Het is een document dat nog in de publiciteit gebracht moet worden. Ik heb het hier echter in handen met de handtekeningen van alle relevante voorzitters van LTO en van de gedeputeerde, inclusief de heer Van der Sar van Zuid-Holland. Daarin staat dat de nadere uitwerking van 'functie volgt peil' plaatsvindt in goed overleg, gebiedsgericht en met maatwerk en dat de lage benadering daarbij het uitgangspunt is. Ik denk dat we dit ook zo hier in deze Staten zo met elkaar hebben afgesproken.

Het gaat om het onverkort uitvoeren. Het is van belang dat de bestuurders die verantwoordelijk zijn voor die uitvoering en die in het bestuur van Stichting De Venen werkzaam zijn, onverkort de hand

aan de ploeg slaan. Als de suggestie wordt gewekt dat de verslaglegging onjuist of onvolledig is aangaande wat wij vorige week nog met elkaar hebben besloten, dan verbaast het me dat elke keer er een akkoord is van alle leden over het verslag en over de inzet die wij zullen plegen. Ik heb immers in alle verslagen niet gelezen dat iemand van een van de organisaties die eraan deelnemen, heeft doen aantekenen het niet eens te zijn met de verslaglegging. Dat geldt in het bijzonder ook voor het procesplan. We hebben daarbij afgesproken dat we met een open agenda met elkaar aan de slag gaan en dat we dus eigenlijk in die zin de discussie aangaan over wat er voor een bepaald gebied noodzakelijk is.

De heer SELDENRIJK (CDA): Mijnheer de Voorzitter! We hebben absoluut geen zin in een wellesnietesspelletje over of er nu wel of niet juist is geformuleerd. Ik heb begrepen dat LTO wel akkoord is gegaan met het procesplan maar niet akkoord is met de uitvoering ervan en dat dit niet goed is geformuleerd in het verslag van de afgelopen vergadering.

De heer LOKKER (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Maar dat verslag moet nog naar alle leden toe. Dus hoe kan men het hierover nu al niet eens zijn, voordat men daarover heeft kunnen oordelen? Dat vind ik een beetje bijzonder. Als de heer Seldenrijk echter zegt er nog eens goed op te letten dat afspraken zorgvuldig worden vastgelegd, dan zal ik dat zeker doen. Ik ga er echter van uit dat als een verslag in een vergadering wordt goedgekeurd het dan de instemming heeft van alle mensen die daaraan hebben deelgenomen. Ik heb het jongste verslag echter nog niet gezien. Ik hoop dat dit misverstand uit de weg wordt geruimd. Ik zal erop toezien dat er sprake is van een nauwkeurige verslaglegging. Meer kan ik niet doen.

We hebben als uitgangspunt voor dit herijkte plan gekozen omdat de grondgebonden landbouw een belangrijke – misschien wel de belangrijkste – drager is van dit gebied. Dat is dan ook de reden waarom er flink wat geïnvesteerd wordt in landbouwstructuurverbetering. Er is ruimte voor primaire landbouw en die moet er ook blijven. Er is ook ruimte voor allerlei andere vormen van landbouw. Dat is ook de reden waarom in feite ook actief aankoopbeleid ten behoeve van kavelruil en structuurverbetering wordt gedaan.

Vanuit de Staten is er voldoende op gewezen, ook bij de behandeling van Agenda Vitaal Platteland, dat de methodiek moet worden gekozen zoals we die bij de reconstructie met elkaar hebben afgesproken. Dat is nu precies de methodiek van het procesplan zoals we dat in het algemeen bestuur hebben afgesproken. Ik ben blij dat dit vanuit de Staten wordt herkend. Wat gaan we met het draagvlak doen? In de tekst van het procesplan staat dat er met een open agenda wordt gestart en dat er voorts wordt bekeken welke knelpunten er opgelost en welke kanten er benut moeten worden en wie verantwoordelijk wordt. Het is wel duidelijk dat als er over partnerschap wordt gesproken – dat betreft dan de basishouding van de provincie ten opzichte van anderen: mede-overheden, belangenorganisaties – wij op een gegeven moment, ook als regisseur, een andere rol vervullen. Maar ook in de zin van het doorhakken van knopen. Een gedeputeerde moet zich verantwoorden tegenover de Staten van Utrecht. Dáár vindt de verantwoording plaats en die houdt in dat de gedeputeerde duidelijk moet maken dat er sprake is van voldoende draagvlak, althans volgens het onderzoek daarnaar.

Wat Zuid-Holland betreft: de oproep om meteen tot annexatie over te gaan, volg ik niet. Of ik dan het hemd of de rok moet nemen van mijn collega in Zuid-Holland? Ook daar zal ik niet lang bij stilstaan. Het is wel duidelijk dat de provincie Zuid-Holland met haar Staten een eigen keuze heeft gemaakt om prioriteit te geven aan de Krimpenerwaard. Ook in Zuid-Holland heeft men gezegd dat het geld maar één keer uitgegeven kan worden. Men zal daarom in de komende jaren het eigen Zuid-Hollandse hemd zelf moeten strijken. Wij hebben toen met elkaar afgesproken dat als het gaat om ieders projecten, wij daarmee voortvarend aan de slag zullen gaan. Dat betekent dat van de kant van Utrecht de financiën en de ambities onverkort hoog zijn gebleven. Natuurlijk ben ik bereid, of is dat iemand die na mij komt, direct na 7 maart als de verkiezingen een andere uitslag te zien geven en er misschien ook andere afspraken gemaakt kunnen worden, gewoon eens met mijn collega in Zuid-Holland te spreken. Niet met de bedoeling om meteen alles op z'n kop te zetten, maar om te kijken wat voor mogelijkheden er zijn voor gemeenschappelijke projecten. Ik meen dat ik daarmee de belangrijkste zaken heb

aangegeven op één punt na. Namelijk dat groot-schalige woningbouw zich op dit moment absoluut niet verdraagt met datgene wat wij hier in dit plan hebben opgenomen. Dat is ook niet nodig. De FES-middelen zoals we die nu kunnen inzetten voor Wilnis – Vinkeveen zijn gezekerd. Dat gaat om een bedrag van € 12 tot € 15 miljoen. Gaande het project zullen wij proberen meer FES-middelen beschikbaar te krijgen. Die kans is heel groot omdat de criteria om voor FES-middelen in aanmerking te komen, bijgesteld zullen worden. En natuurlijk wordt de pilot groenblauwe diensten opgenomen in het gebiedsprogramma. Dat betekent tegelijkertijd dat de afspraken die we hebben gemaakt ook gewoon zullen worden nagekomen.

De VOORZITTER: Dank u wel. Is er nog behoefte aan opmerkingen in tweede termijn? Ik zie dat dit niet het geval is.

Wat het voorstel zelf betreft en het te nemen besluit daarover, vraag ik de Staten of zij kunnen instemmen met het voorgestelde besluit inzake het herijkt Plan de Venen 2007. Ik zie dat dit het geval is. Ik stel dan vast dat dit agendapunt is afgehandeld.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten met algemene stemmen overeenkomstig het voorstel van Gedeputeerde Staten.

PS2007ZCW02

Kadernotitie industrieel erfgoed.

De VOORZITTER: Ik stel voor nog voor de dinerpauze in elk geval nog agendapunt 7, Bosscherwaarden, te behandelen. Ook al omdat daar mensen voor zijn gearriveerd op de tribune. Dat heeft tot gevolg dat ik eerst sterstuk 23 inzake kadernotitie industrieel erfgoed vaststel.

Dat is nog steeds een sterstuk, zie ik. Voorts zie ik dat eenieder daarmee kan instemmen.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel.

De heer BISSCHOP (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Ik dacht dat de motie M1 inzake de PON-lijn aan de orde zou komen nog voor de behandeling van de Bosscherwaarden?

De VOORZITTER: Ik probeer het punt inzake de Bosscherwaarden precies vóór de dinerpauze te regelen.

De heer BISSCHOP (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb vanavond nog verplichtingen. Ik had dus gehoopt dat die behandeling al voor in de middag zou plaatsvinden. Ik vind het ook prettig om bij de behandeling van onze eigen motie te zijn. Volgens mij hoeft de behandeling van die motie niet zo lang te duren.

De VOORZITTER: Vanwege de hartenkreet van de heer Bisschop, ga ik nu naar motie M1 betreffende de locaalspoorweg Leusden – De Haar. Het dictum daarvan luidt: dragen GS op alsnog tijdig bezwaar aan te tekenen tegen de intrekking van de status "locaalspoorweg Leusden – De Haar" bij de minister van Verkeer en Waterstaat.

Het woord is aan de heer Bisschop voor een korte toelichting.

De heer BISSCHOP (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Ik ga even in op de gang van zaken. Ter verduidelijking: niet alle namen van fracties staan erboven die deze motie al dan niet willen steunen. Dat is een omissie van mijn kant.

Vorige maandag hebben wij via de griffie de vragen zoals die eerder deze middag aan de orde zijn geweest, rondgestuurd. Daarop hebben enkele fracties gereageerd. Daarom hebben wij met die fracties samen overlegd over een eventuele motie. Pas later heb ik mij gerealiseerd dat, gelet op de brede steun die het openhouden van dat tracé tot op heden nog steeds in de Staten heeft gekregen, het correcter zou zijn geweest als ik alle fracties daarbij betrokken zou hebben om hun de gelegenheid te geven desgewenst medeindiener van de motie te worden. Dat heb ik verzuimd en daarvoor mijn excuus. Maar ik hoop dat dit de steun aan motie M1 niet in de weg zal staan.

De VOORZITTER: De motie M1 is mede ondertekend door SGP, CDA, PvdA en ChristenUnie. Ik ga er dus van uit dat deze fracties voor motie M1 zijn.

De heer ROHOF (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Misschien is het goed dat wij even een stemverklaring afgeven. Voor de VVD geldt het uitgangspunt

dat er een mogelijkheid moet blijven bestaan dat er in elk geval tot reactivering van de PON-lijn moet kunnen worden overgegaan. De gedeputeerde heeft gezegd dat volgens hem het niet indienen van een bezwaar daarvoor geen beletsel kan zijn. Met andere woorden: als er geen bezwaar zou worden ingediend kan de PON-lijn toch gereactiveerd worden. Dan geldt voor ons als uitgangspunt de vraag wat deze motie dan aan toegevoegde waarde heeft. Maar onder het motto van: baat het niet dan schaadt het ook niet, kunnen wij wel met deze motie meegaan.

Mevrouw DAS (GroenLinks): Mijnheer de Voorzitter! GroenLinks kan deze motie M1 van harte ondersteunen. De fractie ziet dit ook als een signaal aan de rijksoverheid over onze gedachte over dit tracé.

De heer PLOEGER (D66): Mijnheer de Voorzitter! Met dezelfde overweging als die van de VVD kunnen wij instemmen met motie M1.

De heer L. DE VRIES (SP): Mijnheer de Voorzitter! Wij steunen motie M1.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat motie M1 met algemene stemmen is aanvaard als afronding van het vragenhalfuurtje.
Het woord is aan de heer Bisschop voor een korte opmerking.

De heer BISSCHOP (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Ik dank de Statenleden voor hun steun. Ik verzoek de gedeputeerde te zijner tijd een afschrift van het bezwaarschrift aan de Staten toe te sturen.

De VOORZITTER: Ik zie de gedeputeerde instemmend knikken.

Provinciale Staten aanvaarden motie M1 met algemene stemmen.

PS2006ZCW18

Ontwikkelingsplan steenfabriek Bosscherwaarden te Wijk bij Duurstede.

Mevrouw PIEPER (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Ontwikkelingsplan steenfabriek Bosscherwaarden heeft een lange voorgeschiedenis. Bij de financiële reservering in het Stimuleringsfonds en de daarna

ontwikkelde plannen heeft het CDA altijd een voorbehoud gemaakt. Het eerste plan als cultuurdrager bij de herbestemming van de steenfabriek heeft nooit het vertrouwen van onze fractie gekregen en onlangs heeft de heer Van Bergen, toen nog gedeputeerde, bevestigd dat dit ook niet haalbaar bleek. Het voorstel dat nu voor ons ligt, is echter geheel anders van opzet, waarbij het samengaan van natuur en cultuur als herbestemming van het gebied beter op elkaar is afgestemd. De opdracht van de taakinvulling van de nieuwe beheersrol van Het Utrechts Landschap heeft hier positief aan bijgedragen. Ook de vermelding in de top 20 van belangrijkste industriële erfgoederen in de provincie Utrecht als zijnde een parel, duidt het belang van de restauratie en de ligging in een landschappelijk waardevolle omgeving. Dit neemt echter niet weg dat wij tijdens de behandeling in de commissie toch nog een flink aantal vragen hebben gesteld, die ik niet allemaal zal herhalen, waarvan er een aantal is waarbij ik nog wat kritische opmerkingen heb, dan wel waarop ik nog een antwoord van GS verwacht.

Voor de fractie van het CDA blijft nog altijd de zorg over de bereikbaarheid en de slechte infrastructuur overeind. De weg naar het gebied is niet geschikt voor veel, laat staan zwaar, verkeer en de bereikbaarheid over water is onduidelijk. Bovendien vragen wij ons af of bij het organiseren van activiteiten wel voldoende aandacht zal worden besteed aan de veiligheid van de bezoekers bij eventuele calamiteiten. Over de terugvaloptie om over vijf jaar meer commerciële activiteiten mogelijk te maken indien de exploitatieopbrengst onvoldoende blijkt te zijn, wil het CDA graag de toezegging van de gedeputeerde hebben dat deze verandering dan eerst aan de commissie wordt voorgelegd. Dit voorkomt dat de ontwikkelingen waarmee wij nu instemmen en waarvoor wij nu het geld beschikbaar stellen, zich ineens drastisch kunnen wijzigen. Het zou bovendien een goed moment kunnen zijn om, gelet op de dreigende zandwinning annex baggeropslag, en andere gewenste of ongewenste ontwikkelingen in het gebied, dit nog eens tegen het licht te houden. Het is nog steeds niet zeker of de gemeente Wijk bij Duurstede het door het college toegezegde bedrag van € 200.000, waarvan een deel bestemd is voor het verwijderen van asbest en het resterende deel ten goede komt aan de ontwikkeling c.q. de restauratie, ook werkelijk zal bijdragen.

Voor de fractie van het CDA is instemming met het beschikbaar stellen van een bedrag van € 1.000.000 afhankelijk van het feitelijk beschikbaar stellen door de gemeente Wijk bij Duurstede van dat bedrag van € 200.000.

Tot slot de zandwinning en baggerberging. Het is jammer dat de gedeputeerde van water en milieu al vertrokken is. Volgens mij had hij kunnen verwachten dat dit onderwerp hier aan de orde zou komen. Mocht een beantwoording niet mogelijk zijn dan kan dat misschien via het verslag gebeuren. Ook dit onderwerp zal in de toekomst waarschijnlijk nog wel een keer terugkomen in de Staten.

Kortom: kan de gedeputeerde een toelichting geven op de aanvullende notitie van Gedeputeerde Staten waar onder de alinea "Geen provinciale nut en noodzaak" staat: "Aan de in de nota Bouwstoffenplan provincie Utrecht (2001) vastgestelde provinciale taakstelling voor het winnen van 5 miljoen ton beton- en metselzand in de periode 1999 – 2008 wordt immers al voldaan." Dan komt de ingekomen brief die betrokken zou moeten kunnen worden bij dit onderwerp. Dit lijkt in schril contrast te staan met de ingekomen brief van De Ingensche Waarden BV waarin zij zeggen dat in de taakstellingsperiode van 1999 tot 2008, zoals GS de staatssecretaris onlangs heeft medegedeeld, niet eens de helft van die taakstelling wordt gehaald. Wat is er dus waar? De notitie die wij van GS hebben ontvangen naar aanleiding van de gestelde vragen? Of die ingekomen brief?

Bovendien valt op in de brief van De Ingensche Waarden BV, dat die firma een financiële bijdrage wil leveren aan de ontwikkeling aan de Bosscherwaarden, maar dat men hiervoor nooit is benaderd. Kan de gedeputeerde duidelijk maken of Het Utrechts Landschap bij zijn fondswerving – dat is ook een zaak waarbij wij een vraag hebben gesteld – met deze tweedebijdrageregeling rekening heeft gehouden? Als dat zo is, waarom is dat bij de behandeling in de commissie dan niet gemeld? Zo nee, is de gedeputeerde dan van mening dat een eventuele bijdrage van De Ingensche Waarden BV alsnog in mindering gebracht kan worden op de provinciale bijdrage uit het Stimuleringsfonds?

De heer POLLMANN (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Mevrouw Pieper had het erover dat er jarenlang is gesproken over de herbesteding van de gebouwen

en terreinen van steenfabriek De Bosscherwaarden. Woningbouw op grote of kleine schaal? Een museum? Een cultureel centrum? Een recreatiegebied met jachthaven? Een uitgaanscentrum? Dat zijn een paar ideeën die in de afgelopen jaren gelanceerd werden. Het plan dat er nu ligt, lijkt realistisch en is realistisch en kan de steun hebben van de PvdA. Er zitten immers voor ons belangrijke elementen in. Het is een uniek rijksmonument met een ringoven die hersteld wordt. Daarmee wordt een stukje erfgoed voor onze provincie zichtbaar gemaakt. Dat zichtbaar maken gebeurt door openstelling van het complex. Er wordt een bezoekerscentrum neergezet waarin iedereen informatie kan krijgen over de geschiedenis van de plek en de waarde daarvan. Daarmee conserveren we niet alleen, maar zorgen we ook voor hergebruik van dit soort monumenten en dat is een belangrijk element voor ons.

Door de overdracht van het beheer aan Het Utrechts Landschap worden er voor ons nog twee belangrijke elementen verwezenlijkt. Ten eerste het noodzakelijke opknappen en onderhouden van de gebouwen en de omgeving. We weten allemaal dat opknappen, opbouwen en renoveren de eerste stap is. Maar vervolgens volgen er meer stappen en dat betreft dan het instandhouden ervan. Wij vinden dat het beheer van het complex in goede handen is bij Het Utrechts Landschap. Dat geeft in elk geval garanties voor de toekomst.

Ten tweede geeft de overdracht aan Het Utrechts Landschap de garantie dat de bescherming van de natuur en van het omliggende terrein in goede handen is. Men heeft daarmee ervaring en dat laat men ook zien op andere plekken in de provincie. Ten laatste pleit voor de investering het voornemen bij het gebouw aan de westkant culturele evenementen te laten plaatsvinden.

De beschikbaarstelling van € 1.000.000 ten laste van het Stimuleringsfonds heeft dus onze instemming. Temeer daar in het besluit heel duidelijk is opgenomen dat de financiering van het totale plan rond moet zijn. Dus draagt de gemeente Wijk bij Duurstede bij en ook doen dat verschillende fondsen. Als particulieren daar ook onder vallen dan is het prachtig als ze een gedeelte van de exploitatiekosten voor hun rekening willen nemen. Maar daar moet de provincie buiten blijven.

Kortom: het is een goed plan. Behoud en hergebruik van het industrieel erfgoed. Natuurbehoud is gewaarborgd door het beheer bij Het Utrechts Land-

schap te leggen. Ten slotte is het financieel haalbaar in de exploitatie voor nu en voor straks.

Mevrouw OOSTERHUIS (VVD): Mijnheer de Voorzitter! De VVD heeft altijd met enige aarzeling gekeken naar dit project dat een forse investering vraagt. Ook nu nog vindt de fractie de financiële onderbouwing mager. Daarom hebben we nog enkele aanvullende vragen. We gaan ervan uit dat het college van GS deze vragen afdoende zal kunnen beantwoorden, zodat we uiteindelijk kunnen instemmen met dit voorstel.

Allereerst enkele opmerkingen. Het is bekend dat de oven en de schoorsteen rijksmonumenten zijn. Dit gegeven schept verplichtingen. De huidige eigenaar is bereid de steenfabriekterreinen tegen een symbolisch bedrag over te dragen aan Het Utrechts Landschap mits het hem wordt toegestaan een derde woning te realiseren. De provincie en de gemeente Wijk bij Duurstede stemmen hiermee in. Wat dat betreft staat niets overdracht van dat terrein in de weg.

Vervolgens heeft Het Utrechts Landschap geld nodig voor een investerings- en exploitatieplan. Een eerste verzoek om gebruik te maken van de Europese POP-gelden is afgewezen vanwege de toenmalige plannen die zeer hoge investeringskosten behelsden en geen realistisch exploitatievoorstel bevatten. Inmiddels ligt er een voorstel voor een soberder plan. Wij vragen ons af of, indien er mogelijkheden zijn dat Het Utrechts Landschap met dit nieuwe plan alsnog een verzoek kan indienen voor een bijdrage uit de Europese subsidiegelden, dit dan door het college van GS ondersteund zal worden.

Wijk bij Duurstede wil de kosten van de asbestverwijdering op zich nemen maar moet daartoe nog wel een definitief besluit nemen. Is daar al iets van bekend? De VVD wil namelijk graag de zekerheid dat de provincie niet alsnog voor deze kosten gaat opdraaien. Evenmin is bekend hoeveel het VSB-fonds zal bijdragen, net zo min als zeker is dat er gelden vanuit de Postcodeloterij beschikbaar komen. Bij de ingekomen stukken voor deze vergadering was een brief van De Ingensche Waarden BV. Daarin wordt duidelijk gemaakt dat men nooit is benaderd met een verzoek om subsidie, terwijl dit blijkbaar wel gebruikelijk is. Dit bevreedt ons indien dit inderdaad een korte weergave van feiten is. Hoe kijkt het college tegen een dergelijke bijdrage

aan? Kan dit nog een serieuze mogelijkheid zijn om extra gelden te verwerven? In diezelfde brief wordt trouwens gesproken over de noodzaak in dit gebied bouwstoffen, onder andere zand, te winnen en in de uiterwaarden vervuilde bagger op te slaan. Dat betekent dat de omgeving van de steenfabriek fors zal veranderen. Is het niet beter eerst te onderzoeken wat ons in dit gebied allemaal te wachten staat? Mijn fractie wil graag van het college van GS de verzekering dat die € 1.000.000 die nu wordt gevraagd beschikbaar te stellen uit het Stimuleringsfonds, de maximale bijdrage is die de provincie voor dit project beschikbaar stelt. Wij willen eveneens graag de garantie dat indien er minder geld nodig is doordat bijvoorbeeld elders meer gelden verworven kunnen worden, het overblijvende bedrag aan de algemene reserve zal terugvallen. Graag wachten wij het antwoord van GS af.

De VOORZITTER: De heer R. de Vries heeft een vraag voor mevrouw Oosterhuis.

De heer R. DE VRIES (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik viel een beetje van mijn stoel omdat ik in de commissie een totaal ander verhaal dan dat van mevrouw Oosterhuis, in een totaal andere toon heb gehoord. In die bijeenkomst was de VVD faliekant tegen dit voorstel. Dat heb ik de heer Van Benthem toen toch heel duidelijk horen zeggen. Nu is dat een ja met een mits. Waardoor is die ommezwaai ontstaan?

Mevrouw OOSTERHUIS (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Het antwoord is heel logisch. Ik ben plaatsvervangend lid van de commissie Zorg, Cultuur en Welzijn (ZCW). Vanuit die positie heb ik deze discussie altijd gevolgd. Ik was op dat moment een van de weinigen die misschien niet zo faliekant tegen dit voorstel was. Mijn fractie heeft daar nog eens goed naar geluisterd.

De heer R. DE VRIES (D66): Mijnheer de Voorzitter! Die overredingskracht vind ik fantastisch.

De VOORZITTER: Dat is een mooi voorbeeld van transparantie. Het woord is aan de heer Koopmanschap namens GroenLinks.

De heer KOOPMANSCHAP (GroenLinks): Mijnheer de Voorzitter! Omdat GroenLinks graag wil

voorkomen dat de heer De Vries van zijn stoel valt, geven wij nog eens ons standpunt weer dat wij ook in de commissie hebben ingenomen, namelijk dat wij voor dit voorstel zijn.

Er is een flink bedrag mee gemoeid, maar het is ook een prachtige kans om een combinatie van industrieel erfgoed te behouden, natuurontwikkeling te steunen en een publieksfunctie te ontwikkelen. Met Het Utrechts Landschap als continue factor daarachter hebben wij er alle vertrouwen in dat dit mogelijk is. Voor de duidelijkheid, maar dat is in de commissie al toegezegd: in het besluit is opgenomen dat wij dit bedrag ter beschikking stellen onder voorwaarde dat de financiële dekking van het hele plan is geregeld. Dus GroenLinks stemt in met dit voorstel.

De heer R. DE VRIES (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik ben blij dat wij de kadernotitie Industrieel erfgoed hiervoor al in elk geval als een sterstuk hebben vastgesteld. Voor D66 is het immers heel belangrijk dat we dit in de goede volgorde doen. Als wij de discussie over de Bosscherwaarden zouden voeren en daarover een beslissing zouden nemen, hebben wij steeds aangedrongen dat wij eerst duidelijkheid zouden hebben over wat wij nu precies verstaan onder 'industriële erfgoed' in onze provincie en welke kaders wij daarbij stellen. Dat hebben we dus nu gedaan, dus nu kunnen we ook de volgende stap maken richting het voorstel zoals dat nu voor ons ligt.

In eerste instantie waren wij niet erg blij met die Bosscherwaarden. Enerzijds omdat hiervoor al gauw een flink bedrag ten laste van de begroting kwam, zonder dat daarvoor een kader bestond, dan wel een duidelijk plan. Het bleek ook dat dit project meer gebaseerd was op ambities en ideeën dan dat er een gefundeerd plan onder lag dat tot uitvoering gebracht kon worden. Ik moet echter zeggen dat de scepsis hierover wel is verdwenen omdat de haalbaarheid van de plannen, zoals die door Het Utrechts Landschap zijn ontwikkeld, voor ons duidelijk is, zowel organisatorisch als financieel. Er zijn nog enkele punten waarbij wij nog kanttekeningen willen plaatsen. Dat betreft de inkomsten uit de exploitatie. Zoals het CDA al heeft opgemerkt, steunt ook D66 het voorstel dat we na vijf jaar, in-dien onverhoopt zou blijken als dit plan niet helemaal rond komt, in de commissie nog

eens bespreken in hoeverre hier nog eens nader naar gekeken moet worden.

Een ander punt van zorg blijft voor D66 nog steeds de bereikbaarheid, dus: hoe kom je er en hoe kom je er vandaan? Het idee van Het Utrechts Landschap over vervoer over water is natuurlijk bijzonder aantrekkelijk. Maar gedurende het hoogseizoen zullen mensen vaak ook per fiets of met de auto komen. Vermenging van dat soort verkeer op die dunne smalle dijk is niet echt bevorderlijk voor de bereikbaarheid van De Bosscherwaarden.

Voorts is er nog de brief van De Ingensche Waarden. De interessante inhoud daarvan brengt de hele discussie over zandwinning en baggerberging op gang. In de volgende Statenperiode zal dit wel weer aan de orde komen. Vooralsnog stellen wij ons op het standpunt dat grootschalige zandwinning hier niet past binnen een EHS-gebied. Maar wanneer in samenspraak met Het Utrechts Landschap, provincie en De Ingensche Waarden tot een aanvaardbaar plan kan worden gekomen, waarbij dus alle partijen voordeel hebben, maar waarbij ook het gebied rondom de steenfabriek tot volle bloei kan worden gebracht, dan denk ik dat wij daar niet absoluut tegen moeten zijn.

Ten slotte de financiering. Ook voor ons is het duidelijk dat ook de bijdrage vanuit Wijk bij Duurstede gegarandeerd moet zijn alvorens wij ook zelf een bedrag van € 1.000.000 daarin steken.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Aanvankelijk keken ook wij wat sceptisch naar de steenfabriek in De Bosscherwaarden. Het zag er niet goed uit. Maar inmiddels hebben wij goede, boeiende plannen gezien, zodat wij vinden dat we dit maar moeten doen. Het industriële erfgoed op deze manier op de kaart zetten, spreekt ons zeer aan. Zeker ook het educatieve gehalte van het bezoekerscentrum dat daar zal komen. Daar ligt een meerwaarde. Verder is er nog het behoud van schoorsteen en ringoven van belang. Bij Het Utrechts Landschap is dit alles in goede handen. Wij hopen overigens wel dat het niet zo ver zal komen dat er op een foute dag allerlei discoachtige evenementen zullen worden georganiseerd. Dat zouden we niet zo'n goed plan vinden.

Er is verwarring over de ontgrondingen. De brief van De Ingensche Waarden maakt toch duidelijk dat juist door ontgroning een stevige stap gezet kan

worden in het kader van verdere ontwikkeling van de EHS. Ik ben er niet voor om daar onmiddellijk nee tegen te zeggen. Ik zie dat echter graag verder uitgewerkt terug voordat daarover besluitvorming zal plaatsvinden. Op voorhand zijn wij dus niet tegen die ontgrondingen. We denken wel aan faseringen en dat soort zaken. Het eindresultaat moet op het juiste moment gewoon goed duidelijk zijn. Wij kunnen instemmen met het voorstel.

De heer WITTEMAN (SP): Mijnheer de Voorzitter! In maart wordt het MER-rapport ingediend. Aan de hand daarvan wordt al dan niet vergunning verleend door de provincie. Aan die vergunning kunnen voorwaarden gekoppeld worden waarna wij kunnen beslissen of wij dat bedrag van € 1.000.000 beschikbaar zullen stellen. We kunnen de zaak dus beter op die manier omdraaien.

Bij de ingekomen stukken is ook een brief van De Ingensche Waarden vermeld. Daarin spreekt dat bedrijf zijn verwondering uit over het feit dat zij niet zijn benaderd over het ontwikkelingsplan voor De Bosscherwaarden. Als er namelijk ontgrondingen zullen plaatsvinden dan is het bedrijf dat die ontgrondingen verricht ook verplicht het gebied opnieuw in te richten. Daarmee kunnen dan twee vliegen in één klap geslagen worden. Er staat overigens ook dat het bedrijf een financiële bijdrage zal kunnen leveren. Dan moet zeker worden gedacht aan een bedrag van ongeveer € 250.000.

Mijn vraag aan de gedeputeerde is of er overleg is geweest met De Ingensche Waarden en zo niet, waarom niet? Als dat wel het geval is geweest, wat is daarvan het resultaat?

De heer BISSCHOP (SGP): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van de SGP heeft vrij lang gearzeld bij dit project, vooral ten aanzien van de vraag binnen welk kader dit besluit zal worden genomen. Ik sluit mij aan bij de opmerking van collega De Vries die heeft gesteld dat wij nu eerst de kadernotitie inzake industrieel erfgoed hebben vastgesteld als een hamerstuk. Daarover is echter wel in een aantal gespreksronden in de commissie gediscussieerd. Dat maakt duidelijk dat het gerechtvaardigd is dit voorstel met een sterretje op de agenda te zetten. De exploitatie wordt ondergebracht bij Het Utrechts Landschap. Aanvankelijk hadden wij bij de haalbaarheid van die exploitatie ook enkele vraagtekens geplaatst. Maar als dat bij Het Utrechts Landschap

wordt ondergebracht, mag verwacht worden dat daar op een zorgvuldige manier met activiteiten in het betrokken gebied zal worden omgegaan. Dus disco's en andere lawaaiige toestanden horen daar niet. Op deze wijze is dat dan redelijk gewaarborgd, evenals de natuurontwikkeling die op die manier gegarandeerd wordt.

Dat gevoegd bij de brief van De Ingensche Waarden, willen wij duidelijkheid van de gedeputeerde over de vraag in hoeverre zandwinning- en baggerdepotactiviteiten aanpalend aan de steenfabriek mogelijk zullen blijken te zijn. De fractie stemt overigens in met het voorstel.

De VOORZITTER: Het woord is nu aan gedeputeerde Ekkers.

De heer EKKERS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Mevrouw Pieper heeft gezegd dat het van belang is dat dit voorstel nu, veel meer dan het vorige voorstel, uitgaat van de natuur en de cultuur. Ook de heer Pollmann gaf dat aan. Ik ben het daarmee volstrekt eens. Dit is een redelijk en realistisch voorstel. Overigens onderschrijf ik daarbij tevens de woorden van de heren De Vries en Witteman dat ik het goed vind dat eerst het verhaal rond het industriële erfgoed aan de orde moet zijn geweest voordat wij doorgaan met dit verhaal.

De bereikbaarheid van de infrastructuur is natuurlijk een probleem. Dat wisten we van tevoren al. Ik vind ook dat we met de gemeente Wijk bij Duurstede moeten overleggen hoe we dat zo goed mogelijk kunnen regelen. Wat de vraag over de terugval na vijf jaar betreft: ik ken Het Utrechts Landschap inmiddels tamelijk goed en ik weet dat men niet zo erg warm zal lopen voor allerlei commerciële zaken die niet stroken met hun eigen gedachtegoed. Ik ben daar dus niet zo bang voor. Bovendien gaat het, wat de exploitatie betreft, om een zeer gering bedrag. Er is echter geen enkel bezwaar tegen om te stellen dat we daar over vijf jaar nog eens naar moeten kijken.

Zowel mevrouw Pieper als mevrouw Oosterhuis hebben gevraagd hoe het nu met Wijk bij Duurstede zit. Op 30 januari heeft het college van die gemeente besloten de raad voor te stellen die € 200.000 beschikbaar te stellen. Die raad zal daartegen, naar ik aanneem, wel ja zeggen. Overigens hebben wij in ons voorstel staan dat wij pas akkoord gaan als de hele financiering rond is, dus inclusief de bijdrage

van die gemeente. En wat de brief van De Ingelsche Waarden betreft: het komt niet zo vaak voor dat we een brief krijgen waarin geld wordt aangeboden waarom we niet gevraagd hebben. Dan stel je jezelf de vraag of daar soms iets tegenover gesteld moet worden. In de brief staat dat wij de taakstelling niet gehaald zouden hebben en dat wij dus op kosten van andere provincies hun metselzand gebruiken voor onze wegen en onze stenen. Dat is gewoon pure onzin. Wij hebben de taakstelling 1997-2008 volledig gehaald. Alle vergunningen zijn verstrekt en de staatssecretaris heeft ons wel gevraagd iets extra's te doen. Dat kunnen we dan overwegen, maar het is niet zo dat wij onze afspraken niet zijn nagekomen en dat wij andere schouders de lasten laten dragen.

Het is overigens goed om met De Ingelsche Waarden in gesprek te gaan om te kijken of zij iets kunnen bijdragen, maar dat moet wel gebeuren onder goede voorwaarden.

Ik dank de heer Pollmann voor zijn vriendelijke woorden. Mevrouw Oosterhuis heeft gevraagd of er een definitief besluit van Wijk bij Duurstede te verwachten is. Dat heb ik zojuist verteld. Het is overigens nog niet rond dat de Postcodeloterij met een bijdrage zal komen. Bekeken moet worden wat de inkomsten daarvan kunnen zijn. De bijdrage van de provincie kan maximaal € 1.000.000 bedragen. Meer stellen we niet beschikbaar.

Ik dank de heer Koopmanschap die zei dat het geld van de provincie pas gegeven mag worden als het plan helemaal rond is.

De heer De Vries mag van mij weten dat je moet beginnen met ambities en niet eerst met een plan.

Dat was de heer Van Bergen wel toevertrouwd. Als we nu kijken naar de spanning die er kan zijn tussen grootschalige landwinning, de Boscherwaarden en de EHS, dan moet ik zeggen dat die spanning er niet op hoeft te zitten, maar daar moeten we wel verstandig mee omgaan. Laten we dus gewoon vaststellen dat de EHS en de Boscherwaarden uitgangspunten zijn en dat er andere zaken mogelijk zijn die een winwinsituatie kunnen opleveren maar die niet ten koste kunnen gaan van datgene wat wij nu besluiten of wat wij in het verleden rond de EHS al besloten hebben.

Wat de opmerking van de heer Witteman betreft: ik heb al gezegd dat wij met De Ingelsche Waarden nog overleg zullen voeren.

De VOORZITTER: Is er nog behoefte aan een tweede termijn?

Mevrouw PIEPER (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Ik bedank de gedeputeerde voor de toezeggingen die hij heeft gedaan. Er blijft natuurlijk wel wat twijfel bestaan over zandwinning en baggerberging, maar het is ook duidelijk dat dit te zijner tijd nog aan de orde komt.

De permanente openstelling van het terrein voor bezoekers, de start van wandelroutes en de restauratie van de ringoven en de schoorsteen zijn voor het CDA belangrijke uitgangspunten voor de inzet van publiek geld.

Over de kans om samen met Het Utrechts Landschap het voormalige fabrieksterrein en het industrieel monument geschikt en toegankelijk te maken voor culturele activiteiten, afgestemd op een breed publiek, is voor de fractie van het CDA bovendien een belangrijke overweging om onze inwoners te kunnen laten genieten van cultuurmanifestaties en het cultureel erfgoed.

De VOORZITTER: Er zijn geen nadere vragen meer gesteld na de beantwoording door de gedeputeerde. Ik kom dan bij de besluitvorming over dit agendapunt. Kunnen de Staten instemmen met dit voorgestelde besluit? Dat is het geval zie ik. Dan is aldus besloten.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten met algemene stemmen overeenkomstig het voorstel.

De heer LEVERING (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Hoeveel tijd denkt u nog nodig te hebben voor de behandeling van de rest van de agenda? Zijn er mensen die bij voorkeur eerst het werk willen afmaken alvorens te gaan eten?

De VOORZITTER: Het probleem is dat de maaltijd is uitgeserveerd. Er zal dan een houdbaarheidsprobleem optreden als wij nu nog een uur of anderhalf zullen doorvergaderen.

Ik neem nu nog even enkele sterstukken met u door.

PS2007BEM06

Instellen bestemmingsreserve Cofinancieringsfonds.

PS2007BEM04

Overboeking kredieten 2006-2007.

PS2007BEM03

Overdrachtsdocument.

PS2007BEM01

Afbouw dienstreserves in 2007; resultaatbestemming m.i.v. 2008.

PS2007IME01

ICT-Onderweg.

PS2007ZCW01

Uitwerking archeologiewetgeving.

PS2007REG03

Verwerving Rodemterrein, gemeente De Bilt.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig de voorstellen.

De VOORZITTER: Ik schors de vergadering voor de dinerpauze.

Schorsing van 18.08 uur tot 19.21 uur.

PS2007ZCW03

Financiële bijdrage ten behoeve van afronding restauratie Pyramide van Austerlitz.

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

Mevrouw PIEPER (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Zal het dan toch nog wat worden met de Pyramide van Austerlitz? Al in de vorige Statenperiode werden wij in 2002 door gedeputeerde Kok verrast met mooie plannen om de Pyramide van Austerlitz in oude glorie te herstellen. Helaas moest in 2004 het werk worden stilgelegd omdat de uitvoering met natuurlijke materialen – om het oorspronkelijke karakter te behouden – niet voldeed. Het inklinken en verzakken van de graszoden leidde niet alleen tot verwondering in de media, maar ook tot felle discussies in de commissie. Het geld was op en de pira-mide zag er nóg slechter uit dan voorheen en de provincie maakte pas op de plaats. Een situatie die je niet kunt laten bestaan. De fractie van het CDA heeft er dan ook altijd voor gepleit om nog in

deze Statenperiode met een afdoende oplossing te komen. Na uitgebreid onderzoek door Oranjewoud kwamen er voorstellen op tafel die nauwelijks nog iets lieten zien van de oorspronkelijke piramide. Ook het CDA had grote moeite met de hoge herstelkosten en de onnatuurlijke constructie van beton en/of metaal. We waren dan ook aangenaam verrast toen in oktober in de commissie een plan werd gepresenteerd door de door de provincie aangestelde nieuwe projectleider. Dit plan moest echter nog verder onderbouwd worden. In januari 2007 ontvingen wij het definitieve voorstel. Helaas heeft het CDA moeten concluderen dat het voorstel nog niet voldragen is. Na behandeling in de commissie blijven er nog veel vragen onbeantwoord. Wij begrijpen de overweging van begeleiding en veiligheid, maar we hebben moeite met het heffen van entreegelden. Wij vragen het college van GS daarom te kijken of het geld dat nodig is ter ondersteuning van de vrijwilligers ergens anders uit te financieren is. Of, omdat veel voorgestelde projecten nog niet zijn onderbouwd: we schuiven met de bedragen.

Zo is het ook nog onduidelijk hoe het geld uit het instandhoudingsfonds dat overigens op voorstel van GS al is gehalveerd, zal worden ingezet. Kan het college van GS daarover meer duidelijkheid geven? Ook de € 300.000 voor realisering van een bezoekerscentrum in het gerestaureerde koetshuis lijkt een bedrag uit de losse pols te zijn. Heeft het college van GS inmiddels een financiële onderbouwing voor dit bedrag? Er is afgesproken en het moet ook duidelijk zijn dat de huidige bijdrage van de provincie ook het maximale bedrag is.

Met de uitspraak van GS: als Provinciale Staten het geld beschikbaar stellen en GS vervolgens machtigen de gelden op een goede en deskundige manier te besteden, heeft de fractie van het CDA erg veel moeite. Gezien de hele voorgeschiedenis en het ons mede verantwoordelijk voelen voor een goede afloop, willen wij tussendoor graag op te hoogte gehouden worden van de voortgang. De toezegging van GS om te kijken of het instellen van een raad van deskundigen bij de stichting mogelijk is, is voor ons dan ook onvoldoende.

Samenvattend: voordat wij tot een definitief standpunt komen, willen wij van het college eerst antwoorden vernemen op de genoemde vragen. Wij zijn al eerder onaangenaam verrast en wij willen dat dit niet voor een tweede keer gebeurt.

De heer POLLMANN (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik denk dat er een grote overeenkomst is tussen Groot Mijdrecht Noord en de Pyramide van Austerlitz: voor beide onderwerpen begonnen we in 2003 in deze Staten met voorstellen te komen en vandaag, in de laatste vergadering van deze Staten, komt dit tot een afronding.

In 2003 leek het allemaal zo mooi: de pyramide zou in oude staat worden hersteld en in 2004 zou alles klaar moeten zijn, want in dat jaar zou dit bouwsel er al 200 jaar staan. Hoe anders is het echter gelopen. De natuurelementen: storm, wind en regen, zorgden er voor dat de renovatie van het bouwsel teniet werd gedaan en alle mooie doelstellingen die voor en ook na de renovatie waren geformuleerd, moesten de ijskast in. Er volgde een periode van onderzoeken, praten, ogenschijnlijke stilte, wachten op elkaar en veel overleg. Gelukkig staan we nu voor de volgende stap: renovatie van de renovatie.

Er ligt een globaal plan voor wat er met de piramide moet gebeuren, waarbij we twee hoofdlijnen onderscheiden.

Als eerste betreft dat het herstel van de piramide zodat deze weer toegankelijk is voor het publiek. Er wordt zelfs gedacht aan een bezoekerscentrum.

Ten tweede is er het beheer en het onderhoud door het Recreatieschap. Is er ook al duidelijkheid over hoe dit door het schap zal worden opgepakt? In de onderliggende stukken heb ik dat nog niet terug kunnen vinden. Tijdens de commissievergadering was er alleen sprake van een mondelinge toezegging. Er ligt dus een globaal plan dat zou moeten leiden tot een herstel van de pyramide. Er zijn tal van voornemens genoemd die nog nader uitgewerkt moeten worden. In die zin is aan de kredietverlening terecht de voorwaarde gesteld dat er per onderdeel geld kan worden vrijgemaakt als het duidelijk is dat er een helder omschreven plan aan activiteiten ligt waaraan goedkeuring gegeven kan worden. Zo kan stap voor stap de voortgang worden gevolgd. Dat lijkt mij een goede weg die hiermee wordt bewandeld. Dit mede gezien de geschiedenis die zich in de afgelopen jaren hier heeft afgespeeld en de niet geringe hoogte van het maximaal beschikbare budget. De betrokkenheid van de Staten bij dit dossier was en is groot. Ik pleit er daarom voor dat er regelmatig voortgangsrapportages verschijnen waarin duidelijk wordt welke acties er zijn geweest en wat de stand van zaken is. Wij hopen dat met dit besluit een nieuwe toekomst mogelijk wordt gemaakt voor dit

stukje cultureel erfgoed in de provincie. Wij zullen dan ook instemmen met dit besluit.

De heer HOOIJER (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Wij beginnen met de voormalige rentmeester van Het Utrechts Landschap te complimenteren. Die is erin geslaagd een realistisch en haalbaar plan in te dienen. Wij betreuren het dat de financiële pijn nu bijna volledig bij de provincie komt te liggen. Om dit bijzondere monument – want dat is het – te behouden, kunnen wij echter instemmen met de restauratie die € 600.000 zal kosten. Voor de twee andere onderdelen kunnen we alleen instemmen wanneer we een duidelijke toezegging van het college krijgen. Wie zijn geschiedenis niet kent, moet die in de toekomst overdoen, is een bekend gezegde, dat ook bij de pyramide van toepassing is. De oude stichting had onvoldoende middelen om goed onderhoud te plegen en toen er een grootscheepse restauratie werd uitgevoerd, begon het geheel te verschuiven. Dat moet dus nooit meer kunnen gebeuren. Wij juichen het dan ook toe dat we de doorstart van de stichting mogelijk maken door voor het onderhoud een bedrag ineens in de vorm van een afkoopsom mee te geven.

Wij blijven moeite houden met de gebrekkige onderbouwing van dit voorstel. We willen daarom met dit voorstel akkoord gaan onder de voorwaarde dat het college samen met de stichting een goed meerjarig onderhoudsplan opstelt en dat te zijner tijd aan de commissie ter kennisneming aanbiedt. Mocht € 200.000 daarvoor genoeg zijn, dan is dat prima. Het is echter belangrijker een goede meerjarenraming te hebben zodat voorkomen kan worden dat we nog eens in een dergelijke ellende terechtkomen.

Dan het tweede pijnpunt. Bij het voorgaande onderwerp, de Bosscherwaarden, kwam spontaan een externe weldoener aanzetten. Wij kunnen ons ten aanzien van het onderdeel 'bezoekerscentrum' voorstellen dat bijvoorbeeld de lokale Rabobanken of het VRT-fonds bereid zijn daaraan bij te dragen. Die mogelijkheden zijn nog onvoldoende onderzocht. Wij kunnen instemmen met een provinciale bijdrage als we die koppelen aan het verwerven van externe financiering. Dus: cofinanciering vanuit de provincie om ook anderen te bewegen geld te geven. Misschien dat de waarnemend burgemeester van Woudenberg hierin een ambassadeursrol kan vervullen.

Vergeet niet hem dat te vragen.

Samenvattend: wij gaan akkoord met de gelden voor de restauratie ten bedrage van € 600.000. Die zijn akkoord voor de kosten van het onderhoud mits ze later een meerjarenonderhoudsplan (MOP) krijgen. Wij zijn voorts akkoord met de geraamde gelden voor het bezoekerscentrum, mits er cofinanciering wordt gevonden.

De heer KOOPMANSCHAP (GroenLinks): Mijnheer de Voorzitter! Toen ik in de commissie ZCW kwam, was het eerste debacle aangaande de piramide een feit. We hadden alsmaar het idee dat het niet tot een oplossing zou komen, tenzij er erg veel geld voor vrijgemaakt zou worden. Toen de ontknoping er kwam, betrof dat een plan dat realistisch en haalbaar leek en van een eenvoud was die mij sterk aansprak. Het is belangrijk dat de kosten van het onderhoud hierin is meegenomen –dat was immers de eerste keer het probleem – en dat is ook belangrijk voor de instandhouding. Voor ons zou de toegang tot de piramide vrij van entreegeld mogen zijn. Wij horen dus graag nog even wat daarover de mening van de gedeputeerde is. Met het voorliggende voorstel zal er nog in deze Statenperiode een heel mooi einde zijn gemaakt aan de restauraties van de Pyramide in Austerlitz. Dus onze steun daarvoor.

De heer R. DE VRIES (D66): Mijnheer de Voorzitter! Het lijkt wel alsof de nachtmerrie rond de Pyramide van Austerlitz bijna voorbij is. Het voorliggende plan vinden wij nog niet erg concreet. In de commissie hebben we echter al geconcludeerd dat het eigenlijk onverantwoord is om nu de hand op de knip te blijven houden. Het belang van dit cultuurhistorische monument en van een duurzaam herstel van de piramide is daarvoor te groot.

Voor D66 zijn er echter wel enkele belangrijke randvoorwaarden nodig voordat wij feitelijk met dit besluit kunnen instemmen. Ten eerste is het voor ons uitermate belangrijk dat de stichting, gebruikmakend van artikel 11 in haar statuten, een raad van advies c.q. een raad van deskundigen gaat instellen om op die manier ook bij nieuwe hersteloperaties dan wel voor toekomstige reparaties zich te kunnen laten adviseren over wat de beste oplossing op dat moment moet zijn.

D66 heeft er geen zin meer in om weer geconfronteerd te worden met een bedelverzoek van de stichting om toch nog wat geld te geven zodat ze weer

wat kunnen uitvoeren. Ik wil nu dat men zich goed laat adviseren over wat er noodzakelijk is om tot eventuele nieuwe hersteloperaties te kunnen overgaan. Dat is voor ons dus een harde randvoorwaarde. Vanuit GS verwacht ik daarvoor een toezegging. Als dat niet gebeurt dan kom ik met een amendement op het voorstel.

Ten tweede wil ik dat het uiteindelijk uitgewerkte plan, dat mogen ook deelplannen zijn, altijd aan de Rijksdienst voor Archeologie, Landschap en Monumenten moet worden voorgelegd. We hebben ook de brief gezien die bij de stukken is meegestuurd. Het is natuurlijk vervelend. In het verleden hadden ze al een idee hoe de piramide hersteld zou moeten worden. Feitelijk hebben zij daarin achteraf gelijk gekregen. Zij zullen echter ook over die deskundigheid moeten kunnen beschikken om de stichting en ook de provincie daarbij van dienst te zijn.

Daarnaast is het zo dat wij ook, zoals velen voor mij al hebben gezegd, actief geïnformeerd willen blijven over de voortgang van de restauratie. Dan heb ik het niet over elk project, hoe klein ook, dat ter kennisname bij de commissie moet komen. Ik denk echter wel dat GS ook aan de commissie regulier moet melden hoe het staat met de hersteloperatie, wat er gebeurt bijvoorbeeld met bijdragen van derden, hoe staat het met bezoekerscentrum, enzovoort.

Dan zijn er nog de arbitragezaken inzake de architect en de aannemer. Daarin ben ik steeds geïnteresseerd. Ik zie dat graag terug bij de reguliere informatie over de totale gang van zaken.

Dan is het belangrijk toch nog eens duidelijkheid te krijgen over wat nu het nut is en de noodzaak van renovatie van het koetshuis, dan wel dat daarvoor alternatieve nieuwbouw in de plaats komt. In de commissie heb ik daar ook aandacht voor gevraagd. Ook willen wij inzicht krijgen in hoeverre er financiering door derden verkregen kan worden. En wat is nu de beste afweging: gaan we er nieuwbouw plegen of gaan we het koetshuis zodanig herinrichten dat het ook als bezoekerscentrum kan gaan functioneren? Het gaat hierbij immers om een behoorlijk bedrag dat hiervoor gevraagd wordt.

Ten slotte wil ik meer duidelijkheid hebben over hoe het instandhoudingsfonds gaat werken. We gaan nu met een lager bedrag werken. Aan de andere kant willen we er wel voor zorgen dat die piramide in stand blijft en dat die onderhouden wordt. Maar

hoe lang is dat op deze manier vol te houden? Moeten wij niet op termijn met een andere invulling komen omdat er toch geld bij moet? Dus daarover ook graag meer duidelijkheid.

Het college van GS is altijd heel duidelijk geweest over het feit dat men als provincie niet direct betrokken dan wel vertegenwoordigd wil zijn in het bestuur van de stichting. Maar aan de andere kant is het wel zo dat wij als provincie ambtelijke ondersteuning verlenen aan de stichting. Als de provincie daar niet bij betrokken wil zijn, behalve wat verstrekken van subsidie betreft, en als die lijn heel duidelijk wordt getrokken, dan moet er tussen hem en kuit gekozen worden: of we gaan er als provincie helemaal voor of we doen daar helemaal niet aan mee. Dus geen halfhalfverhaal.

Mijn laatste punt is ook door anderen al aangehaald: het al dan niet heffen van entreegeld voor een bezoek aan de piramide. Dan hebben we over het beklimmen van de piramide. In principe is D66 niet tegen het heffen van entreegeld. Ook niet als er geld van de overheid bij het realiseren van een publiek monument beschikbaar is gesteld. Dat doen we immers ook voor musea en recreatiegebieden. Per definitie heeft D66 daar niets op tegen, maar liever hebben we natuurlijk wel dat dit alles vrij toegankelijk is, maar dan moet er ook een alternatief zijn om de vrijwilligers tegemoet te kunnen treden. Zoals dat er nog niet is, dan kiezen wij toch voor het heffen van entreegeld.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie):
Mijnheer de Voorzitter! Ik vroeg mij af wat generaal Marmont hiervan gedacht zou hebben als die dat kon meemaken. Zijn bezigheidstherapie voor zijn Bataafs onderdeel van het Franse Legioen is thans verworpen tot een financieel probleem voor de provincie Utrecht. We zitten daar maar mooi mee. Nu ligt er een kloek besluit voor van het college van GS na een eerder, zo te zeggen minder geslaagd project. Kom, laten wij de zaak nu eens goed aanpakken. En na enige overwegingen heeft men de voormalige directeurrentmeester van Het Utrechts Landschap bereid gevonden daar zijn naam aan te verbinden. Voorwaar een man die tot daden weet te komen, zoals wij in het verleden hebben kunnen zien. Wij hebben er dus alle vertrouwen in dat dit helemaal goed zal komen.

Maar waar ik een beetje moe van word – ik heb dat

hier vaker gezegd – dat is als er een dossier is dat ons wat zorgen baart, en dat we dan voortgangsrapportages willen krijgen en MOP's, wat dat ook mag zijn. Maar waarom niet gewoon simpel? Het college laat ons een besluit nemen, het college is verantwoordelijk voor de uitvoering daarvan en als dat uiteindelijk niet deugt dan hebben we een stevig gesprek met het college. Maar zoals nu: tussendoor allerlei details? Ik geloof niet dat we daarop zitten te wachten in deze Staten. Zeker niet als we straks in kleiner verband moeten functioneren. Die kant moeten we niet op gaan.

Kortom: het college neemt zijn verantwoordelijkheid door ons zijn besluit voor te leggen en dan is het aan ons om vervolgens op enig moment vast te stellen of dat besluit wel of niet juist is. Kortom: of die piramide er staat. Ik meen dat we dat dan moeten doen onder het genot van een goed glas wijn.

De heer R. DE VRIES (D66): Mijnheer de Voorzitter! Wij van D66 zitten evenmin te wachten op een wekelijkse bijdrage vanuit het college over de stand van zaken betreffende de piramide. We spreken hier echter over een bedrag van € 1.300.000. Dat is een forse investering. Bovendien hebben we een zekere geschiedenis wat de piramide betreft, achter ons. Het grappige is ook dat wij continu via GS met de stichting hebben gesproken over de voortgang van de restauratie. De heer Van Kranenburg zal het met mij eens zijn dat het op zichzelf relevant kan zijn om in elk geval een keer per half jaar duidelijkheid te krijgen over de besteding van die € 1.300.000 en over wat wij in de toekomst hierover nog kunnen verwachten. Daar kunnen we alleen maar ons voordeel doen.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie):
Mijnheer de Voorzitter! Dat begrijp ik. Maar ik sta op het standpunt dat het college van GS een actieve informatieplicht heeft jegens de Staten. Op het moment waarop er tijdens de restauratie dingen gebeuren die afwijken van het plan dat hier nu voorligt, heeft het college van GS gewoon de plicht ons op dat moment adequaat en uitgebreid te informeren. Doet GS dat niet, dan blijft men in gebreke en dan ontstaat er een heel ander probleem.

De heer R. DE VRIES (D66): Mijnheer de Voorzitter! En de heer Van Kranenburg gaat ervan uit dat men dat ook werkelijk op die manier zal doen?

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie):
Mijnheer de Voorzitter! Ik mag dat toch van ganser harte hopen.

De heer R. DE VRIES (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ja, ik heb er ook om gevraagd. Alleen heb ik in de afgelopen jaren gemerkt dat je er toch vaak zelf achteraan moet gaan om bepaalde dingen boven tafel te krijgen.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie):
Mijnheer de Voorzitter! Bovendien denk ik dan toch dat op het moment waarop wij geïnformeerd worden, het probleem er al is.
Wat de entreegelden betreft, zouden wij het liefst zien dat die niet geheven behoeven te worden.

De VOORZITTER: Het woord is aan de heer Witteman.

De heer WITTEMAN (SP): Mijnheer de Voorzitter! We komen er haast niet onderuit om tot restauratie over te gaan en hiervoor een budget beschikbaar te stellen. Voordat wij echter akkoord gaan met dit voorstel, hebben wij echter wel enkele vragen.
Hoe zit het nu met artikel 7, punt 4 van de statuten van de stichting inzake het bestuur? Daarin staat dat indien een bestuurder een voor de stichting tegenstrijdig belang heeft, hij/zij die stichting niet kan vertegenwoordigen. Dat vinden wij niet acceptabel. Dat staat al jaren in de stichtingsstatuten. Ook D66 heeft daar al een aantal keren op heeft gewezen. Maar dat blijft er gewoon in staan. Dat is dus heel raar.

Het tweede punt betreft het entreegeld om de piramide te mogen beklimmen. Dat vinden wij eveneens onacceptabel. Ik heb begrepen dat er in de jaren zestig ook toegangsgeld werd geheven; dat was toen een dubbeltje. Het lijkt mij dat de kosten van de administratie om dat allemaal bij te houden een veelvoud geweest moet zijn geweest van de opbrengst.

Ten derde: de exploitatie van het bezoekerscentrum, waarbij een beroep wordt gedaan op vrijwilligers, vinden wij weinig reëel. Ook de € 300.000 voor aanpassing van het gebouw tot bezoekerscentrum vinden wij onvoldoende onderbouwd. Wellicht kan de eigenaar van dat pand de kosten daarvan zelf betalen.

Maar er zijn ook positieve punten. De inspanning van de heer Lugtmeijer waarderen wij ten zeerste.

Ook zijn bezoek aan de commissie Zorg, Cultuur en Welzijn. Dat was echt een eyeopener.

Van de vorige restauratiepoging was nog een bedrag van rond de € 100.000 over. Op een gegeven moment is de restauratie namelijk gestopt. Ik ben dus zeer benieuwd waar dat geld is gebleven. Die post kom ik niet meer in de begroting tegen.

De stichting is druk bezig de architect en de aannemer aansprakelijk te stellen voor de mislukte restauratie. Ik heb al eerder gezegd dat dit een hopeloze poging is. Wij stellen GS dan ook voor onderzoek te doen teneinde eventueel de stichting aansprakelijk te stellen voor de poging tot het vernielen van een rijksmonument en de eventuele revenuen daarvan te stoppen in de pot voor het onderhoud van de piramide.

Onze goedkeuring van dit voorstel zullen wij mede laten afhangen van de beantwoording van onze vragen door het college.

De VOORZITTER: Het woord is nu aan gedeputeerde Ekkers namens GS.

De heer EKKERS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Wordt het nog wat met de piramide? Dat riep mevrouw Pieper. Mijn volmondige antwoord is: absoluut. Het wordt heel mooi. Er is nu een aantal mensen met dat plan bezig. Zij hebben er vertrouwen in én zin en zij zijn geïnspireerd bezig. Ik heb het volste vertrouwen dat het echt een heel mooi project wordt.

We moeten ons echter wel realiseren dat nog een heleboel dingen onzeker zijn. Dat is ook al in de commissie gezegd. Het gaat nu eigenlijk om een aantal zaken die men nu wel kan aanpakken. Daarbij is het op dit moment nog niet mogelijk gedetailleerd aan te geven wat de lasten precies zullen zijn. De oplossing die nu is gekozen, is echter afdoende. Maar het is niet een oplossing waar we gedurende honderd jaar niet meer naar om hoeven te kijken. Ook de piramide die in 1804 werd gebouwd vergde telkens onderhoud. Het is immers een levend moment waarin van alles verandert en waarin dingen afsterven.

Het is heel duidelijk geworden dat daar regelmatig naar gekeken moet worden. Je kunt ook zeggen: maak die piramide dan van beton, dan hoeft je er jarenlang niet meer naar te kijken. Dat willen we echter niet. Het is immers een levend monument. Dat houdt in dat we steeds kosten zullen moeten maken,

maar het is erg lastig de hoogte van die kosten te schatten. Bij slechts één pyramide in het hele land ontbreekt immers een vergelijkingsobject. Dat is ook het probleem bij de raming van de instandhoudingskosten. De gevraagde, niet echt onderbouwde € 400.000 is zo € 200.000 geworden, maar dat is ook niet echt onderbouwd. Ik hoop dus dat € 200.000 voldoende zal zijn, maar ik kan dat niet garanderen. Natuurlijk is het zo dat als hiermee in de loop der jaren ervaring is opgedaan, dergelijke kosten dan beter te ramen zijn. Maar nu een betrouwbaar meerjarenplan voor onderhoud te maken, is erg moeilijk. Ook de € 300.000 voor aanpassing van het gebouw is een raming, maar wel één met een plafond van € 300.000. Het ensemble van de huidige bebouwing bij de piramide die daar na 1804 is ontstaan, betreft een goede samenhang van gebouwen. Afbraak en vervanging door stenen nieuwbouw is duurzamer, maar het is dan de vraag of dat wel zal passen binnen het hele ensemble. We moeten er dus naar streven de natuurlijkheid die daar in 200 jaar is ontstaan, zo goed mogelijk te handhaven.

Wat de vraag van het CDA betreft: we praten over maximale bedragen. De door GS genoemde bedragen worden dus niet hoger.

De VVD heeft het over cofinanciering gehad. Ja, daar denkt het college ook aan. Maar dan moeten we wel eerst iets hebben waarover wij met cofinanciers kunnen praten. Op het moment waarop we concrete tekeningen hebben die tonen hoe we het willen gaan doen en we duidelijk kunnen maken welke rol een cofinancier daarin kan hebben, dan willen we dat ook doen. Maar eerst moeten we die plannen maken. Zo is de loods op het piramideterrein die bedoeld is voor de vrijwilligers, zeer geschikt om iets te tonen uit de Franse tijd waarin de piramide is gebouwd. Er zijn veel vrijwilligers die graag willen meewerken aan dat project. Daar hoort ook de raad van deskundigen bij, waar D66, maar ook het CDA over sprak.

Vandaag nog heb ik met Henk Lugtmeijer gesproken. Hij is ook enthousiast om vooral die deskundigheid te gebruiken om er iets moois van te maken. De heer Pollmann heeft gesproken over het bezoekerscentrum en over het beheer en onderhoud door het Recreatieschap. Inmiddels zijn daarover goede afspraken met het Recreatieschap gemaakt.

Wat laten de Staten aan GS over en waar willen ze zelf bij zijn? Die vraag is simpel te beantwoorden

met: ga niet op de stoel(en) van GS zitten. Als GS zijn wij volop bereid om met de Staten te overleggen. Ik zeg nogmaals dat er geen geld wordt uitgegeven voordat er plannen liggen en de Staten zullen ook tussentijds op de hoogte gehouden worden.

De heer R. DE VRIES: Mijnheer de Voorzitter! Even een paar stapjes terug naar de raad van advies. De gedeputeerde zegt terecht dat dit een belangrijk punt is. Is het dan ook een toezegging van GS dat het college ook richting het bestuur duidelijk maakt, wellicht via de heer Lugtmeijer als tussenpersoon, dat het bestuur wel even die raad van advies moet installeren zodat het bestuur zich ook goed kan laten adviseren?

De heer EKKERS (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ja.

Dan is er gevraagd of de pyramide vrij toegankelijk moet zijn. Een van de fouten bij het vorige ontwerp van een paar jaar geleden is wel dat daarover niet echt goed is nagedacht. Er is dus een piramide gebouwd zonder bezoekerscentrum en zonder vrijwilligers. Even los van het feit dat het toen al fout ging: als het toen niet fout was gegaan dan zou het ongetwijfeld later fout zijn gegaan. Op het moment waarop daar een pyramide stond in dat bosterrein zo vlak tegen de Woudenbergsestraatweg aan, dan lokte dat uit dat mensen met hun crossfietsen eventjes gingen kijken of ze tegen de zijkanten van de piramide konden oprijden om dan te proberen zo ver mogelijk omhoog te komen. Toen wij er een keer waren en ik bovenaan bij die trap stond, besepte ik dat als je daar naar beneden zou vallen, je dan echt een probleem zou hebben. Het is daar immers ontzettend hoog en er zijn geen leuning en het is er erg steil. Daar moet dus iets aan gedaan worden en daarom moet er enig toezicht zijn om te zorgen dat er geen ongelukken gebeuren.

Soms is gratis niet zo aantrekkelijk. Soms wordt iets pas aantrekkelijk als je er een kleinigheid voor moet geven.

Tot de heer Witteman zeg ik dat als er geld over is dan komt dat geld naar de algemene middelen als meevaller. Als er sprake is van een aansprakelijkheidsstelling waar geld uit komt, dan zal dat in mindering gebracht worden. Met andere woorden: wij betalen niet meer dan in totaal is opgenomen. De commissie wordt hiervan op de hoogte gehouden.

De VOORZITTER: Is er behoefte aan opmerkingen in tweede termijn? Dat is niet het geval, zie ik. Kunnen de Staten met het besluit instemmen? Dat is het geval. Daarmee is dit agendapunt afgehandeld.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten met algemene stemmen overeenkomstig het voorstel.

PS2007BEM07

Europa begint in Utrecht.

De VOORZITTER: Ik heb begrepen dat de heer De Vries hierbij een verklaring wil afleggen, mede namens de Statenwerkgroep.

De heer R. DE VRIES (D66): Mijnheer de Voorzitter! In de commissie BEM hebben we heel kort gediscussieerd over dit uitstekende rapport. Er zit echter wel een ongelooflijk lange lijst met aanbevelingen in. Daarover is in onze werkgroep gesproken en we hebben er goed naar gekeken. Op basis van de discussie die we daarover hebben gevoerd, hebben we gezegd dat het een helder verhaal is en dat we moeten proberen dat van prioritering te voorzien – dat was ook het verzoek vanuit de commissie – en dat we er maximaal zes uit moeten halen die ook helder zijn en die precies bevatten wat voor ons de kern is van het rapport wat de aanbevelingen betreft. Dat is ook het verhaal dat nu aan de orde is. De aanbevelingen zijn ingekort tot de zes belangrijkste. Daarnaast is het verzoek dit verhaal nu zo vast te stellen met de blik gericht op de volgende Statenperiode, waarin de nieuwe Staten ook uitvoering aan deze aanbevelingen kunnen geven.

De VOORZITTER: Dat lijkt me voor zichzelf te spreken. Ik heb begrepen dat van de zijde van de SP nog een stemverklaring zal worden afgegeven.

De heer L. DE VRIES (SP): Mijnheer de Voorzitter! Zoals men weet staat de SP heel anders tegenover de Europese verhoudingen dan de andere partijen. Vandaar onze korte stemverklaring. Wij hebben tijdens de behandeling van de voorjaarsnota niet voor de motie "Instelling Statencommissie Europese aangelegenheden" gestemd. Natuurlijk is Europa van groot belang. Steeds meer belangrijke beslissingen worden inderdaad in Brussel genomen. Het standpunt van de SP hierin is dat de behar-

tiging van de Nederlandse belangen en het doorvertalen van Europese richtlijnen naar Nederlands beleid door de nationale regeringen dient plaats te vinden. Het rondpompen van geld via de Europese structuurfondsen met hun enorme bureaucratische overhead blijven wij afwijzen. Zaken als stadsvernieuwing en plattelandsontwikkeling kunnen wat ons betreft veel eenvoudiger via nationale fondsen bevorderd worden. Wij staan evenmin te springen om een commissaris van de Koningin die een boegbeeldfunctie richting Europa gaat vervullen en wij nemen afstand van de opvatting dat Utrechtse Statenleden affiniteit met Brussel moeten tonen en daar de deur moeten platopen.

De VOORZITTER: Ik concludeer dat de Staten kunnen instemmen met de aanbevelingen van de werkgroep zoals in verkorte vorm is verwoord door de heer De Vries van D66 en met inachtneming van de stemverklaring van de SP door de andere collega De Vries.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten hierna overeenkomstig het voorstel, met inachtneming van de stemverklaring van de fractie van de SP.

PS2007BEM05

Verordening rechtspositie gedeputeerden, Staten- en commissieleden provincie Utrecht.

De VOORZITTER: Ik geeft het woord aan de heer Jongasma. Ik heb begrepen dat achter de schermen is gewerkt aan een zegenrijk amendement.

De heer JONGSMA (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Dit voorstel gaat over de rechtspositie van gedeputeerden, Staten- en commissieleden van de provincie Utrecht. Dat soort zaken wordt behandeld in de commissie Bestuur en Middelen (BEM).

Vorige week is door onze fractie een puntje ontdekt aangaande de rechtspositieregeling. In neem aan dat de Statenleden weten hoe het met die rechtspositieregeling is gesteld. De provincie Utrecht heeft haar eigen regeling voor Statenleden. Het is nu de bedoeling dat die regeling wordt vervangen door een soort nationale regeling die in alle provincies gelijk is. Dat is dus een prima uitgangspunt waar niets mee aan de hand is.

Vorige week zijn wij er echter achter gekomen dat

het voorstel, gemakshalve spreken we dan van de IPO-regeling, geen overgangsrecht kent voor uit-tredende Statenleden. Die regeling kennen wij sinds jaar en dag wel en die ontbreekt dus in die IPO-re-geling. Dat heeft ertoe geleid dat pas in het weekend de fractievoorzitters een mailtje hebben gekregen met een commentaar van onze kant en ook met wat mogelijkheden en voorstellen en dat heeft er weer toe geleid dat vanmorgen in het voorzittersoverleg dat punt aan de orde is geweest.

Mevrouw Raven was daarbij en zij heeft mij ver-zocht dat nu in de Staten te brengen.

Het gaat dus puur om een overgangsregeling voor Statenleden. Onze huidige "Verordening rechtsposi-tie Staten- en commissieleden, provincie Utrecht 1994" is in 2003 aangepast. In dat reglement, dat overigens slechts twee A-4'tjes omvat, worden in artikel 5 de uitkeringsrechten voor uittredende Sta-tenleden genoemd. Nu is het ook de bedoeling dat de nieuwe regeling ingaat voor de nieuw te kiezen Statenleden in maart. In dat kader is het, zo denken wij, gesteund door deskundigen in dit huis, dat het het beste is hiervoor een overgangregeling te maken. In het fractievoorzitteroverleg van vanmorgen be-stond hiervoor bereidheid.

De gemakkelijkste en meest sluitende manier om dit te regelen, is het indienen van amendement A3 dat ervoor zorgt dat artikel 5 van de bestaande regeling als het ware wordt toegevoegd aan het besluit dat wij vandaag gaan nemen.

De tekst van amendement A3 heb ik afgegeven om gekopieerd te worden.

Aan het einde van het voorstel staat artikel 40.

Daarin moet komen te staan: "In afwijking van het vierde lid, blijft artikel 5 van de Verordening rechts-positie Staten- en commissieleden, provincie Utrecht 1994, gedurende twee jaar van kracht na uitgifte van het provinciaal blad." Dat sluit weer aan bij de tekst daarboven. Zo is dat naar het oordeel van deskundi-gen dan allemaal goed geregeld. Het amendement is inmiddels uitgedeeld. Ik neem aan dat het op ieders steun mag rekenen.

Amendement A3 (alle fracties): wijziging rechts-positie

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 5 februari 2007 ter behandeling van het statenvoorstel Verordening Rechtspositie gede-puteerden, staten - en commissieleden provincie

Utrecht nummer PS2007BEM05;

Besluiten:

in bovengenoemd besluit aan artikel 40 toe te voegen een vijfde lid, met de volgende inhoud:

"In afwijking van het vierde lid blijft voor de thans zittende statenleden artikel 5 van de Verordening rechtspositie staten- en commissieleden provincie Utrecht 1994 van kracht gedurende twee jaar na uitgifte van het provinciaal blad."

Toelichting:

De aanvulling is bedoeld om de nu zittende sta-tenleden hun aanspraken op de huidige uitkerings-regeling gedurende maximaal twee jaar te laten behouden.

De VOORZITTER: Ik neem aan dat er geen behoef-te is aan een reactie van de zijde van GS.

Onder amendement A3 zie ik de namen van alle fracties staan. Mag ik daarmee vaststellen dat dit amendement A3 hiermee met algemene stemmen is aangenomen? Daarmee concludeer ik dat de betref-fende verordening, bij dit agendapunt gewijzigd, op uw steun kan rekenen? Dat is het geval. Dan is dat akkoord.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het geamendeerde voorstel.

PS2007IME03

16. Inzet middelen Stimuleringsfonds t.b.v. Cultuur en Economie.

De heer KONIJNENBELT (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Voor ons ligt een mooi plan om cultuur en economie en ook creativiteit aan elkaar te kop-pelen; vooral om de creatieve sterkten die in onze provincie zo goed aanwezig zijn, ook economisch wat beter in te zetten. Daar is niks mis mee en het is ook een aardig voorstel om de elementen die erin staan en om de uit te voeren projecten. Daar hebben wij ook niets op tegen. Wat echter wel een vraag is, en wat ook in de commissie uitvoerig aan de orde is geweest, dat is toch of de punten 2 en 3: de Cul-tuurknaal en Evenement het Utrecht Manifest, wel uit het Stimuleringsfonds gefinancierd zouden moeten worden. Met veel creativiteit heeft de gedeputeerde

beweerd dat dit wel het geval zou kunnen zijn. Maar daar hadden wij wat twijfel over en dat hebben we eigenlijk nog steeds. Bij navraag bij de gedeputeerde van Financiën in dezelfde vergadering of die dat ook zo zag, kwam het zeer creatieve antwoord: linksom, rechtsom, als het maar doorgaat. Dat vonden wij wel heel bijzonder voor een gedeputeerde van Financiën. Wij hebben dat dan maar meegenomen en getracht het college van GS te volgen in wijsheid om met deze mate van creativiteit ook de interpretatie te kunnen volgen van: doe het maar uit het Stimuleringsfonds.

Even heeft bij ons nog de vraag gespeeld of we dan toch maar een amendement zouden indienen. Daarover hebben we constructief achterkamertjesoverleg gevoerd met deze en gene. Het resultaat daarvan is geweest dat wij gezegd hebben dat we voor deze keer de creatieve inzet van de gedeputeerde voor Financiën maar eens zullen belonen. Wij zullen het dus hierbij maar laten en dit voorstel niet amenderen.

Mevrouw LAMERS (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Wij hebben dit voorstel ook even mee teruggenomen naar de fractie om dezelfde reden die het CDA zojuist noemde. De Cultuurknal en het Utrecht Manifest hebben naar ons idee geen eenmalig karakter en passen dan eigenlijk niet in het Stimuleringsfonds. Wij hebben niets tegen de projecten op zich. Dus ook wij hebben gezegd dat dit deze keer dan maar uit het Stimuleringsfonds betaald moet worden, omdat het anders alleen een kwestie zou zijn van uit welk potje het geld moet komen. Maar nogmaals, deze wijze van financiering krijgt van ons niet echt de schoonheidsprijs.

Mevrouw DAS (GroenLinks): Mijnheer de Voorzitter! Dit onderwerp is voldoende besproken in de commissie.

De heer R. DE VRIES (D66): Mijnheer de Voorzitter! We zijn enthousiast over een programma voor de onderdelen cultuur en economie. We denken dat dit ook een belangrijke bijdrage kan zijn aan de ontwikkeling van de creatieve economie in onze provincie. Wel stellen wij: zorg er nu voor dat je het veld ook goed afbakent. Kies voor een heldere definitie van wat daaronder verstaan wordt. In de commissie heb ik gesteld dat dit ook heel breed kan worden. Misschien is het wel erg belangrijk dat goed in de gaten wordt gehouden wat we precies met zo'n

programma willen bereiken. Ik vind het nu nog een beetje vaag. In de nabije toekomst zou dat dan ook wat scherper gedefinieerd moeten worden. Maar goed, het is een vliegende start. Wat dat betreft, is het heel belangrijk om hiermee aan de slag te gaan. We hebben precies dezelfde twijfel gehad en ook getoond ten aanzien van de programma's de Cultuurknal en het Utrechts Manifest. Bij ons vond men ook dat dit eigenlijk heel sterk wringt met de criteria die ook in het Stimuleringsfonds zijn opgenomen. Moeten we dat wel doen? In de commissie had ik het gevoel dat ik niet echt overtuigd was door de gedeputeerde. Maar ik vond dat we het eigenlijk voor onszelf niet konden waarmaken om maar even af te wijken van het gestelde in die criteria. Van de andere kant kan ik mij ook voorstellen dat het toch in het belang van dat programma is om die snelle start te kunnen maken. Dan zeg je: welnu, één keer zullen we deze twee programma's ook ondersteunen naast de andere twee die er zijn, zodat we in elk geval die vliegende start kunnen maken. Maar de volgende keer moet dat via de reguliere begroting of op een andere manier gefinancierd worden. Voor ons is dat voorstel dus akkoord, maar wel heel duidelijk met de aantekening die ik zojuist heb verwoord.

De heer L. DE VRIES (SP): Mijnheer de Voorzitter! Wij vinden de inzet van dit programma heel goed: de economie stimuleren door de creatieve industrie te steunen. Daar staan wij positief tegenover. Alleen hebben wij met verbazing kennisgenomen van de term 'creatieve klasse'. Daarbij hebben wij ons direct afgevraagd wat dan het tegenovergestelde van die term is. Dat stond ons niet echt voor ogen. Wij staan positief tegenover de projecten. Omdat wij vinden dat het programma in z'n geheel zich wel erg richt op de stad Utrecht zelf, hebben wij voorgesteld dat men ook verder zou kunnen kijken dan alleen maar naar de hoofdstad van de provincie. Dat vinden wij best belangrijk.

Wij delen de kritiek van de andere partijen op de twee evenementen: de Cultuurknal en het Utrechts Manifest. Wij konden niet precies zien wat hier nu precies het provinciale aspect was. Het zijn toch meer gemeentelijke aangelegenheden of zaken die door de markt gefinancierd moeten worden. Net als alle andere partijen vinden ook wij dat dit maar een onderdeel moet zijn van wat daarnet 'een vliegende start' is genoemd.

Wij vinden dit een goed programma. Alleen erg gericht op de stad Utrecht. Voor ons is dat echter geen beletsel om dit voorstel toch te steunen.

De VOORZITTER: Het woord is aan de ongetwijfeld dankbare gedeputeerde.

De heer MIK (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dank aan de Staten voor hun steun. Ik had mij geen betere afsluiting van deze laatste vergadering in deze collegeperiode kunnen bedenken. Dank u wel.

De VOORZITTER: Ik kom dan bij het betreffende voorstel. Ik neem aan dat dit met algemene stemmen akkoord is bevonden.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb nog behoefte aan een stemverklaring. Ten aanzien van het putten uit het Stimuleringsfonds citeert mijn fractie toch even de Prediker die schrijft: "Wees niet al te rechtvaardig en wees niet al te wijs". Daar laat ik het maar bij.

De VOORZITTER: Dank u wel. Ik stel vast dat dit voorstel met algemene stemmen is aanvaard.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten met algemene stemmen overeenkomstig het voorstel.

PS2007ZCW04
Pilotproject Integrale Veiligheid IJsselstein.

De VOORZITTER: Ik heb begrepen dat bij dit sterstuk een stemverklaring door de SP zal worden afgelegd.

De heer L. DE VRIES (SP): Mijnheer de Voorzitter! Ik kan mij geen beter einde van mijn Statenperiode wensen dan op de stoel van de leider te zitten. Ter zake van het voorliggende voorstel, vindt de SP dat de provincie zich niet moet lenen voor financiële ondersteuning van het ICT-project van de politie IJsselstein. Daarom stemt de SP tegen dit voorstel.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan breng ik het voorstel als zodanig in stemming en constateer ik dat de Staten ermee kunnen instemmen met de stem van de SP tegen.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel, met de aantekening dat de fractie van de SP geacht wordt te hebben tegengestemd.

Sluiting.

De VOORZITTER: Wij zijn door de agenda heen. Ik constateer met de Staten dat wij daarmee ook aan het einde zijn gekomen van de laatste reguliere vergadering in deze samenstelling. Ik dank de Staten voor hun inzet deze middag en avond.

Ik heb nog twee mededelingen. Het afscheid van de oude Staten, dus van dit gezelschap, zal plaatsvinden op maandag 12 maart om 15.00 uur en niet op 13 maart. Dat houdt verband met het feit dat dan de waarnemend commissaris aanwezig kan zijn. Zo dadelijk zal het roemruchte Wapen van Utrecht zijn poorten openstellen. Daarmee zijn wij aan het einde gekomen van deze vergadering. Wel thuis en wellicht zo nog even tot ziens.

Sluiting van de vergadering om 20.18 uur.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van Provinciale Staten van 23 april 2007.

De voorzitter,

De griffier,